

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 36 / Hejmar 430 / Cotmeh 2017

Rêber Apo öncülüğünde Ortadoğu'da yeni bir Ekim Devrimi gerçekleşiyor

Önder Apo, Ortadoğu'daki Üçüncü Dünya Savaşı ortamındaki kaosun, krizin derinliğini ve kapsamını ortaya koyarak ne kapitalist modernist güçlerin ne bölge ülkelerinin ne de fanatik, dinci, sapkın kesimlerin sorunlara çözüm bulamayacağını söyleyerek, Demokratik Konfederalizm'e dayalı Demokratik Sosyalizm çizgisinin, Demokratik Ulus'a dayalı demokratik devrimin Ortadoğu'da

alternatif olabileceğini göstererek, PKK'nin, Özgürlük Hareketi'nin önüne Ekim Devrimi gibi bir devrim hedefi koymuştur. "Ama bu kendiliğinden olacak değildir. Eğer doğru değerlendirirseniz, doğru öncülük yaparsanız Kürdistan'da ve Ortadoğu'da yeni bir Ekim Devrimi gerçekleşebilir; Kürdistan'da gerçekleşen devrim bütün Ortadoğu'yu sarabilir", perspektifini ortaya koymuştur.

> 5-12

Kadınların demokratik konfederal örgütlenmesi erkek egemen sisteme alternatiftir

KJK Koordinasyonu > 25-27

Önderlik gerçeği, uyma adabı ve doğru katılım II

Ali Haydar Kaytan > 21-24

Kuzey Suriye'de komün seçimleri, Reqa'nın özgürleştirilmesi ve Dêra Zor Hamlesi

Nûreddin Sofi > 13

Ekim şehitleri sosyalizmin yaşayan ruhu ve kadının direngen onurudur

PAJK Koordinasyonu

Ekim şehitleri kadın devrimi mozaiğine değişik renkler kattığı gibi bunun yaratıcı gücüne farklı imzalar eklemiştir. Rêber Apo, "Kadının ulusu, sınıfı yok. Onların evrensel bir kimliği var" demişti. Bu gerçeklik kendisini Ekim şehitlerimizde de somutlaştırmıştır. Kürt'ünden Türk'üne, Arap'ından Avrupalı'na, yok-sulundan zenginine, değişik inancından birçok yörelere kadar, gençlerinden analarına kadar her alandan ve kesimden şehitleri vardır Ekim ayının.

Ronahî (Andrea Wolf), Çerkez Hêlîn, Mizgîn Türk ve Canda Türkmen arkadaşlar kadın özgürlüğünün sınır tanımayan mücadeleci kişilikleriyle kadınla ve halklarla dayanışmanın duyarlı ruhları oldular.

> 16-20

Komplonun 20. yılında faşizmi yıkmak insanlık tarihinin en büyük devrimlerinden biri olacaktır

Duran Kalkan

20. mücadele yılında komployu tümünden yenilgiye uğratmanın, tarihin çöp sepetine atmanın imkan dahilinde olduğunu, gerçekleşecek temel bir görev olduğunu anlamalıyız. Bunun tarzını, üslubunu, temposunu yaratmalıyız. Önder Apo, bunun için gerekli cesaret ve fedakarlığın var olduğunu söyledi. Kaybettiğimiz noktanın ise yaşam olduğunu, yani ideolojik duruş olduğunu ifade etti. "Savaşta değil yaşamda kaybediyorsunuz" dedi. Cesaret ve fedakarlık azlığından değil, ideolojik duruştaki, yaşam ilke ve ölçülerindeki zayıflıklardan kaybettiğimizi söyledi. O halde cephede zafer kazanabilmek için yaşam tarzımızı zafer tarzı haline getireceğiz. Bunun gerektirdiği mücadeleyi yürüteceğiz.

> 2-4

İnsanlık ya sosyalizmle var olacak ya da kapitalizmin barbarlığında yok olup gidecektir

Rêber Apo'nun 1990'lı yıllarda sosyalizm üzerine yaptığı çözümlerden derlenmiştir

Kürdistan Devrimi'nin gelişimi Ortadoğu ülkelerinde de bir devrimin gelişmesi anlamına gelmektedir. Hem de bir Fransız ve Ekim devrimleri ayarında uluslararası etkisi büyük olan bir devrim. Sadece coğrafi, siyasi olarak değil, içerik olarak da reel sosyalizmi çözümlüğe götüren nedenler tarafımızdan çözümlüğe aşılmıştır. Gerçekleşen sosyalizmde sosyalist kişilik ve sosyalist demokrasi yaratılmamıştır. Bundan dolayı Kürdistan Devrimi, evrensel özelliği olan bir devrim düzeyine yükseldi.

> 14-15

Komplonun 20. yılında faşizmi yıkmak insanlık tarihinin en büyük devrimlerinden biri olacaktır

Duran Kalkan

Bir 9 Ekim sürecinde devrimci görevlerimizi layıkıyla yerine getirmeye çalışıyoruz. Uluslararası Kompla'nun 19. yıldönümündeyiz. Komploya karşı mücadelenin 20. yılına giriyoruz. Aynı zamanda bugün 9 Ekim büyük gerilla komutanı Ernesto Che Guevara'nın 50. şahadet yıldönümü oluyor. Tüm halklara, özgürlük savaşçılarına büyük ilham vermiş, öncülük etmiş, cesaret aşlamış bu büyük gerilla komutanını; yine 19 yıldır süren komploya karşı 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarı ile direnerek şehit düşmüş yoldaşları ve direnerek şehit düşmüş binlerce özgürlük savaşçımızı saygı ve minnetle anıyoruz. Herkesi 9 Ekim sürecinde devrimci görevlerimizi layıkıyla yerine getirmeye çağırıyoruz.

'Komplo saldırısı' olarak tanımladığımız sürecin üzerinden 19 yıl geçti. İnsanlık tarihinin en amansız saldırılarından bir tanesiydi, en büyük takiplelerinden biri olarak yaşandı. 19 yıldır küresel iktidarcı, devletçi sistem, kapitalist modernite düzeni; kendisini devlet olarak adlandıran ve bugün küreselleşmiş olan, bütün dünyaya hükmeden devletçi sistem, Önder Apo şahsında Kürt varlığını ve özgürlüğünü yok edebilmek için amansız bir saldırı yürüttü. Şüphesiz bu saldırıyı, sisteme öncülük eden ABD, İngiltere ve İsrail gibi güçler kararlaştırıp planladılar ve yönettiler. Yine bu saldırıda iktidarcı ve devletçi güçlerin tümünü istedikleri gibi, istedikleri kadar kullandılar. Ortadoğu'da, Asya'da, Afrika'da, Avrupa'da, Amerika'da, tüm Dünya'da bunu yaptılar. İster Hafız Esad yönetimini yıkarak Önder Apo'nun Suriye'den çıkartılması kararını almaya zorlama sürecinde olsun, isterse de daha sonraki Rusya, Avrupa, Afrika süreçlerinde olsun, bu biçimde bir saldırıyı çok somut göz önünde, bir yandan en vahşi barbar saldırı yöntemlerini kullanarak, bir yandan da en alçakça pazarlık yöntemlerini kullanarak yürüttüler. Sonuçta Önder Apo'nun imhası üzerine oluşturulmuş, kurgulanmış, planlanmış olan komploda, özellikle Önder Apo'nun tutumu ve kararları, yine 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarı ile gelişen fedai direnişinin etkisi sonucu başarılı olamayınca 15 Şubat 1999'da Kenya'dan Önder Apo'yu kaçırarak idamın önünü açma, imhayı idam ile gerçekleştirme, onu da başaramayınca İmralı işkence sistemi içerisinde çürütme, ideolojik-politik çizgi olarak yenilgiye uğratma gibi bir saldırı zinciri geliştirdiler.

Bugün de halen bu karar ve amaç temelinde söz konusu saldırı bir biçimde devam ediyor. Bunu hepimiz çok açık bir biçimde görebiliyoruz. Özellikle de komployu kararlaştıran, planlayan ve yürüten güçler her ne kadar geçen 19 yıl içerisinde başarılı olamamış olsalar da hala amaçlarından vazgeçmiş değildir. İmralı işkence ve imha sistemini sürdürmeye çalışıyorlar. Önder Apo'yu böyle bir sistem içerisinde tutarak etkisiz kılmak için çaba harcıyorlar. Önder Apo'yu bütün süreçlerin dışına çıkarmaya çalışıyorlar. Bunu, İmralı işkence sistemini en ağır tecrit koşullarında tutma biçiminde yapıyorlar. Bunu, partimiz PKK'yi 'terör örgüt' ilan edip bütün dünyaya kabul ettirerek imha ve tasfiyesini gerçekleştirmeyi hedefleyen; ideolojik,

askeri, siyasi saldırıları sürdürme biçiminde yapıyorlar. Bunu, Kürdistan'ı savaş altında tutarak, Kürdistan'daki özgürlük güçlerini darbeyleyerek, zayıflatarak yapıyorlar. Bütün bu saldırılar, komplonun 19. yıldönümünün yaşandığı bu süreçte de devam ediyor. Bu anlamda Uluslararası Komplo halen devam ediyor, sürüyor. Komplocu güçler amaçlarını başarma çabalarını halen sürdürüyorlar. Bundan vazgeçmiş değiller ve tam anlamıyla yenilgiye uğratılmış da değiller. Başta ki kadar umutlu olmasalar da, ciddi bir zayıflamayı yaşıyor bulunsalar da, Uluslararası Komplo'nun esas amacı olan Önder Apo'yu imha, PKK'yi tasfiye ve Kürt soykırımını gerçekleştirme amacından tamamen vazgeçmiş de değiller. Kendilerine dair güven ve umudu belli düzeyde kaybetmiş olsalar da yenilmemek, ayakta kalmak, sonuç almak için çaba harcıyorlar. Fakat eskisi kadar umutlu değiller, kendilerine güvenleri yok, güçlü, birlik halinde değiller. Ciddi biçimde bir iç parçalanmayı, çelişkili ve çatışmalı bir durumu yaşar hale gelmişler. Özellikle TC devleti ve AKP hükümeti ile NATO sistemi arasındaki çelişkiler, ABD ve AB arasındaki çelişkiler bu durumu daha net ortaya koyuyor.

Komployu gerçekleştiren güçler zayıflamış ve darbe yemiş durumdalar

Bu çerçevede özellikle Türkiye, AKP-MHP faşizmi başlangıçtaki gibi komployu yürütmeye çalışsa da, 15 yıl önce kendisine verilmiş olan Uluslararası Komplo'yu başarıya götürme, yani Kürt soykırımını gerçekleştirme görevini yürütme ve başarmak için tüm gücünü seferber etse de içte parçalıdır ve zayıf düşmüştür. Kendi içinde paramparça. Ortadoğu'daki ilişkileri parçalı ve tecrit olmuş durumdadır. Özellikle de komployu yürütmek için kendisine görev veren NATO sistemi ile belli bir çelişkisi ve karşıtlığı var.

Bu noktada komployu örgütleyip, kararlaştırıp, planlayıp, yürüten güçler daha fazla karamsar ve umutsuzdurlar. Daha çok zayıflamış, darbe yemiş durumdadırlar. Özellikle Kürt varlığı ve özgürlüğü konusunda geçen süreçte komploya karşı yürütülen mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçlar temelinde daha dalgalı, kafaları karışık, bazı yeni politik arayışlar içerisine giren bir durumu yaşıyorlar. Komployu kararlaştırıp yürüttükleri dönemdeki kadar Kürt inkarı ve imhasını esas alan, Kürt varlığına saldıran ve Kürt soykırımını yürütebilen bir durumda değiller. Bir defa bunu başaramayacaklarını gördüler. İkincisi; böyle bir durumun arzuladıkları, çıkarlarını rahatlıkla sürdürdükleri bir dünya olabileceğinden de pek emin değiller. Öyle olamayacağını gördüler. Özellikle Kürt inkarı ve imhası üzerinden Ortadoğu'da geliştirilen ulus devlet faşizminin, ulus üstü sermayenin çıkar sistemi ve daha fazla kar elde etmesi açısından da ideal ve sürdürülmesi gereken bir sistem olmadığını gördüler ve bu temelde yeni arayışlar içerisine girdiler. Son çeyrek asırdır Üçüncü Dünya Savaşı adıyla devam eden süreç altında buradan kaynaklanıyor.

Böyle bir küresel sermaye müdahalesini, Birinci Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da oluşturduğu ulus devlet statüsünü değiştirme müdahalesini ifade ediyor. Bu çerçevede ulus devlet statü-

✓ **AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleyi dar ve basit ele almamalıyız. Komploya karşı mücadelenin 20. yılında bu faşizmi yıkacak bir mücadele geliştirsek bu, insanlık tarihinin en büyük devrimlerinden biri olacaktır. Sadece bir siyasi-askeri gelişme değil, bir zihniyet değişimi, gelişmesi olacaktır. İktidar ve devlet sisteminin özellikle kapitalist modernite sisteminin ortaya çıkardığı bu sapkın zihniyetten insanlığın kurtulması olacaktır. ✓**

koculuğunun da önemli bir direnci var. Aslında başta bu kadar çok fazla direnebileceğini kimse tahmin etmiyordu. Çünkü; Ortadoğu gerçeğini çok fazla bilmiyorlardı. Ortadoğu'yu sadece bugünün ulus devlet sistemleri olarak değerlendirip ele alıyorlardı. Sadece kendilerinin yarattığı son 200 yılda ya da Birinci Dünya Savaşı ile birlikte ortaya çıkardıkları devletçi-iktidarcı sistemler olduğunu sanıyorlardı. Tarihinden habersizdiler. İktidarcı-devletçi sistemin Ortadoğu'daki tarihsel dayanaklarını ve gücünü yeterince bilmiyorlardı. Dolayısıyla biz türettik, kolayca yok ederiz, sandılar. Şimdi bu çeyrek asırlık süreçte işin öyle olmadığı açığa çıktı. Ortadoğu'nun, Amerika veya Avrupa'nın öyle istediği gibi evirip çeviremeyeceği bir alan olduğunu gördüler. Bu anlamda da daha karmaşık, çelişkili bir durum şimdi açığa çıktı. Bundan dolayı da başlangıçtaki gibi bu ulus devlet sistemine destek veren bir durumda değiller. Kendi çıkarları, azami kar yasasının önünde engel olduğunu gördüler. Bir tür değiştirme ve aşma çabası içerisindedir. Fakat bunu yapmak isteyince de bu sefer Kürt varlığı ve özgürlüğü gündeme geliyor. Ortadoğu'nun en çok değiştiren ve yeniden yapılandırıcı gücü olarak Kürtler ön plana çıkıyor. Yine Kürt-Arap ilişkisi ve ittifakı gündeme geliyor. Bir kere Kürt yokluğu üzerine siyaset ve strateji belirlemişler ve kendilerini Kürt yokluğu üzerinden var etmişler. Bunu da kolay değiştiriyorlar. Böylece daha çelişkili ve çatışmalı durum var oluyor.

19 yıl önce durum böyle değildi. Taraflar daha somut ve netteler, birlik içerisindediler. Küresel kapitalist sistem ile Ortadoğu'nun ulus devlet statüsünü değiştirme müdahalesini ifade ediyor. Amerika ve Avrupa'nın kapitalist-

empyralist güçleri; Türk faşizminin, İran ve Arap milliyetçiliğinin Kürtlere yönelik saldırılarına rahatlıkla destek verebiliyorlardı. Aralarında bu kadar çelişki yoktu. Çıkarlarının onlar tarafından sağlanacağını düşünüyorlardı ya da onların kendileri için bu kadar tehlike arz etmeyeceğini ve bu kadar dirençli olamayacaklarını düşünüyorlardı.

Şimdi görüldü ki, iktidar ve devlet güçleri Ortadoğu'da bildikleri ve sandıkları gibi değiller. Burada Kürt karşıtlığı, ulus devlet statükoculuğu sandıkları gibi basit ve kolayca değiştirilebilecek bir durumda değil. Bu bakımdan biraz daha çelişki ve çatışma yaşıyorlar. birçok çevre kendine göre yeni politikalar bulmaya çalışıyor. Sadece Uluslararası Komplo'yu fiili olarak yürüten Kürt düşmanı, faşist soykırımcı sisteme eskisi gibi destek vermeyen, onunla çelişen bir durumu da yaşamıyorlar, kendi içlerinde de çok çelişkili ve çatışmalılar. Deyim yerindeyse her kafadan bir ses çıkıyor. Herkes kendine göre bir arayış içerisindedir. Yaşadıkları bu kaostan çıkmaya çalışıyorlar. Yoğun tartışıyorlar, iç çelişkileri ve çatışmaları fazladır.

Bu durum komployu yenilgiye uğratma imkan ve fırsatlarını daha fazla açığa çıkarmış bulunuyor. Komploya karşı mücadeleyi daha güçlü ve derin verilebilir kılıyor. Komploya karşı mücadele imkanlarını artırıyor. Komployu ortaya çıkartan zemini, tarihsel olarak oluşmuş siyasi-askeri sistemi değiştirme ve yeniden yapılandırma imkan ve fırsatlarını çoğaltıyor. Bunu değerlendirebildiğimiz ölçüde, Kürdistan varlık ve özgürlük devrimini zafere taşıyabileceğimiz gibi, bunu Demokratik Ortadoğu Devrimi ile birlikte yapacağımızı daha iyi görebiliyoruz. Yıllar öncesinde Önder Apo'nun teorik değerlendirmeler olarak önümüze koyduğu bu gerçekliği günün

politik-askeri mücadelesi içerisinde görünce daha iyi anlayabilen, bilince çıkartabilen ve buna göre politika belirleyebilen bir düzey kazanabiliyoruz ya da en azından bunun önü eskiye göre çok daha açıktır. Bizim açımızdan daha fazla anlaşılır bir durum var.

Başûr'daki referandum, komploya karşı Önder Apo'nun primi olarak Barzanî'ye verildi

Uluslararası Komplo bir günlük bir saldırıydı. Önder Apo'nun imhasına dayalı olarak PKK'yi tasfiye etmeyi ve Kürt soykırımını bu temelde tamamlamayı hedefliyordu. 19 yıldır bu imha boşa çıkarıldı. Uluslararası Komplo çok büyük oranda başarısız kılınmış ve boşa çıkartılmıştır. Bir günde yapılması hedeflenen planın 19 yıl içerisinde başlanamaması önemli bir sonuçtur; küçümsenecek bir sonuç değildir. Komplocular 19 yıldır başarısız, planlarını uygulayamamış durumdalar. Dahası bu 19 yıl içerisinde belirttiğimiz gelişmeler daha çok belirginlik kazanmış ve ortaya çıkmış durumdadır. Komplocu güçlerin sadece planlamaları başarısız kılınmış durumda değil, daha çok kendi içlerinde parçalı ve çelişki çatışma yaşıyorlar. Her güç eskisi gibi birlik halinde değildir, kendi içlerinde bir arayış içerisindedir. Geçmiş bir biçimde sorguluyorlar.

Esas olarak Önder Apo'nun devre dışı bırakılması, PKK'nin imha edilmesi, yani özgür Kürtlüğün yok edilmesi amacından vazgeçmiş değiller. Ama bunu gerçekleştirebilmek için de işbirlikçi Kürtlüğü daha fazla beslemek ve geliştirmek gerektiğini görmüşler. Eğer bugün işbirlikçi Kürtlük bu kadar besleniyor ve destek görüyorsa, bu durum 19 yıldır Önder Apo'nun komploya karşı yürüttüğü

mücadele sonucunda oluyor. Onun dolaylı bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Kürdistan'da da mücadele böyle devam ediyor ve mücadelenin sonuçları böyle ortaya çıkıyor. Hali hazırda işleyen süreç budur. Bu anlamda Kürt Özgürlük Mücadelesi var oldukça inkarcı ve imhacı sistem işbirlikçi Kürt'e mecbur kalıyor. Onu kabul etmek, sahiplenmek ve beslemek zorunda kalıyor.

Bu temelde Kürt inkarı ve imhası kırılmıştır. Bu bir gerçekliktir. Ama özgür Kürtlüğe halen bu dünyada yer yoktur. Mevcut iktidar ve devlet sistemi, kapitalist modernite düzeni altında Kürt'ün özgürce varoluşuna yer yoktur. İşbirlikçilik ve ihanet içerisinde varoluşuna yer var. Tabii bunun varoluşuna da Özgürlük Mücadelesi'nin olduğu koşullarda yer verirler. Bu konuda yanılmayalım. Özgürlük Mücadelesi'ni bugün durduralım, işbirlikçi Kürt'e bir saniye yaşama, nefes alma imkanı bile yoktur. Bu konuda da kesinlikle yanlış olmamalıdır. Ama en azından resmi saraylarda işbirlikçi de olsa Kürt'ü kabul edecek, "Kürtlerin de devleti olmalı" diye hem de bunu bize karşı savunacak bir düzeye getirmiş olmak, iyi bir durumdur. Kesinlikle bir gelişmedir. Kalıcı değil, iyi bir gelişme değil, kesinlikle varlığın ve özgürlüğün sağlanması değildir. Yanlış anlamamalıyız ama yine de ciddi bir gelişmedir, küçümsememek gerekiyor.

Bunu esas alamayız, hedef buydu ve Kürt böyle var olacak diyemeyiz. Önder Apo bunu 'Apo primi' olarak tanımlamıştı. Şimdi Başûr'daki referandum, komplo primidir. Komploya karşı direnişin primidir. Komploya karşı Önder Apo'nun primi olarak Barzanî'ye veriliyor. Bunu daha açık, net ve somut görebiliyoruz. Ortada Barzanî'nin bir marifetinin olmadığı açıktır ama İmralı mücadelesi ve direnişinin Kürt'ü yok sayan, Kürdistan'ı parçalayan ve yok etmek isteyen sistemi, Kürt devletine referandum yaptırtacak bir düzeye getirmiş olması önemlidir. Bunu hiç de hafife almamalıyız. Ne sistemin içerisindeki İsrail ve Amerika gibi güçlerin istemi ile oluyor ne de Barzanî ve Başûrê Kurdistan yönetiminin istemi ile oluyor. Hepsini kesinlikle komploya karşı 19 yıldır İmralı'da yürütülen mücadelenin sonucu oluyor. Komploya karşı Kürdistan'ın dört bir yanında yürütülen mücadelenin sonucu oluyor. Bunların hepsi Bakur'da AKP-MHP faşizmine karşı, Rojava ve Başûr'da DAİŞ faşizmine karşı son 3 yıldır gösterilen kahramanca mücadelenin sonucu oluyor. Onu

engelleyecek ve tasfiye edecek bir işbirlikçi Kürtlük açığa çıkarmak ya da var olanı daha güçlü bir sistem yapmak istiyorlar. Bu bir mücadeledir. Şimdiye kadar ki gelişmeler bu mücadele ile ortaya çıktı, bundan sonrası da bir mücadeledir. Niye böyle yapıyorlar diyemeyiz; onların çıkarları böyle yapılmadadır. Bizim bunu yeterli ve doğru anlamamız gerekiyor.

Rojava ve Suriye'nin genelindeki mücadele tarihi ve kalıcılığı

Sistemi ve tüm komplocu güçleri en çok zorlayan gelişme budur ve 20. mücadele yılında bu iş biraz daha karmaşık hale gelecektir. Daha doğrusu daha tartışmalı hale gelecektir. Yine Bakur'da, AKP-MHP faşizminin 24 Temmuz saldırısı karşısında ağır bedeller ödeyerek de olsa içine girdiğimiz direniş tutumu ve süreci çok önemlidir. Ağır bedeller verdik, zor süreçlerden geçtik ama mücadele ile varız. Bugün Bakur'da Kürtlük, 24 Temmuz faşist-soykırımcı saldırısına karşı direniş ile vardır. Böyle bir direniş

olmasaydı, ne olursa olsun bugün Bakur'da özgür Kürt diye bir şey kalmayacaktı. PKK kalmayacaktı, İmralı direnişi kalmayacaktı. 40 yıla yakın mücadele ile ortaya çıkarılan sonuçların hepsi kaybedilecekti. Şimdi, AKP-MHP faşizmi yıkım eşliğindeyse ve "bu devleti nasıl ayakta tutacağız" arayışı içerisindeyse ve yine bu temelde saldırıya girmişlerse, Suriye'ye askeri saldırı yapmak zorunda kalıyorlarsa, Irak'a saldırmak istiyorlarsa, bütün dünya ile savaş konumuna girmişlerse bütün bunların hepsi 24 Temmuz faşist soykırım saldırısına karşı içerisine girdiğimiz direnişin sonuçları olarak ortaya çıktı.

Türkiye'de faşizm yıkılırsa dünyada faşizm kalmayacaktır

Mücadele tarihimizin en sert dönemi içerisindeyiz fakat kazanma umudu ve imkanları her zamankinden daha fazladır. Özgürlük, Önder Apo'nun demokratik siyasi çözüm yaklaşımını kabul etmeyen sistemin yıkımı her zamankinden daha fazla yakın durumdadır. Açığa çıktı ki, kendini değiştirme esnekliğine sahip değil ancak yıkılarak başta Kürdistan ve Türkiye halkları olmak üzere Ortadoğu halkları ve insanlık bu faşist beladan kurtulabilir. Ki, bu gerçekten de faşizmin babasıdır. Faşizm ve soykırımcılık aslında buradan doğdu ve dünyaya yayıldı. Birinci Dünya Savaşı, Ermeni, Asuri ve Kürt soykırımı ile başladı. Bazıları bunu anlayamayabilir ama Kürt halkı ve Kürt Özgürlük Hareketi bu konuda

dar ve yüzeysel düşünemez. Tarihsel bilinçten yoksun olamaz. Öyle olursa kendi gerçekliğini doğru tanımlamamış ve anlamamış olur. O bakımdan gerçekten ortada duran yeni bir bela değil, yüz yıllık bir beladır. İnsanlığın başına bela haline gelmiş yüz yıllık faşist zihniyet, ruh, siyaset ve saldırıganlığı yıkıp ortadan kaldırma imkan ve fırsatını yakalamış durumdayız. Dolayısıyla AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleyi, sadece Türkiye'de faşizmin yıkılması olarak görmemek gerekir. Sadece Kürdistan'ı özgürleştirecek bir mücadele olarak ele almamak lazım. Bunun çok ötesinde, Ortadoğu halkları ve insanlık için faşizmden kurtuluşu getirebilecek, faşizmi tarihi çöp sepetine atabilecek bir mücadele ve gelişme olarak değerlendirmek gerekmektedir. Dikkat edelim; Almanya ve İtalya'da faşizm yıkıldı ama dünyada yok olmadılar. Ama Türkiye'de faşizm yıkılırsa, dünyada faşizm kalmayacaktır. Türkiye'deki faşizmin temel tarihsel kökleri bize bunu gösteriyor. Dolayısıyla AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleyi dar ve basit ele almamalıyız. Komploya karşı mücadelenin 20. yılında bu faşizmi yıkacak bir mü-

cadele geliştirecek, bu insanlık tarihinin en büyük devrimlerinden biri olacaktır. Sadece bir siyasi-askeri gelişme değil, bir zihniyet değişimi gelişmesi olacaktır. İktidar ve devlet sisteminin, özellikle kapitalist modernite sisteminin ortaya çıkardığı bu sapkın zihniyetten insanlığın kurtulması olacaktır. Bu sapkın zihniyet soykırım ve savaştır. İrkçi soykırımcı zihniyettir. Bunun ortadan kaldırılması, kapitalist modernite sisteminin ve iktidarcı devlet sisteminin aşılması açısından ortaya önemli bir sonuç çıkaracaktır. Önümüzde böyle bir gelişmeyi yaratma hedefi var.

Diğer alanlar da bundan çok farklı değildir. Özellikle Başûr'daki durum böyledir. Evet, Özgür Kürt gelişimi ve varlığını engellemek için Başûr güçlerini kullanıyorlar ama bunu yaptırılmak isteyen güçler çok güçlü değildirler. KDP, 20-25 yıllık süreç içerisinde birçok çevreyi besleyerek bir çıkar birliğine ulaştı. Ama öyle çok birlikteliği ve gücü yoktur. Öyle ulusal

durum, çelişki ortamı başta Kürtler, Türkmenler, Araplar ve Asuriler olarak bölgedeki bütün halklar ile ilişkilendirilip onları eğitip örgütlemeye şansı veriyor. Söz konusu alan Demokratik Konfederalizm çizgisinin en somut ve en çözümlenici alanı olarak ortaya çıkıyor. Kendi çizgimizi esas alır, doğru uygular ve topluma doğru götürürsek en hızlı ve kalıcı gelişme Başûrê Kurdistan ve Kuzey Irak'ta ortaya çıkabilir. Bunun imkan ve fırsatı her zamankinden daha fazla bugün oluşmuş durumdadır. Komploya karşı 20. mücadele yılında bu alan da en az Rojava ve Bakur kadar gelişmeye açıktır.

Rojhilat'taki durum her an çatışmaya dönüşebilir

Rojhilat alanı tüm bunlardan etkileniyor. Bir ateşkesten söz ediliyor, böyle bir şey yoktur. Taraflar çatışmayı kendi çıkarlarına uygun bulmadığı için çatışma olmuyor. Çıkarlarına uygun bulduklarında zaten eylemlerini yapıyorlar. İran da gerektiğinde saldırı yapıyor, KODAR ve PJAK güçleri de gerek gördüğünde eylem yapıyor. Diğer Rojhilat Kürt güçleri de kendi çizgileri doğrultusunda zaman zaman eylemler yapıyorlar. Ama şimdi en alt düzeyde bir çatışma durumu var. Diğer parçalar ile kıyaslandığında çatışmasızlık olarak değerlendiriliyor. Çünkü; diğer üç parçada savaş var. Onun için onlar ile kıyaslanamam, Rojhilat'taki savaşı da basite almamak gerekiyor. Mevcut çatışmasızlık durumunun ne kadar süreceği de hiç belli değildir. Uluslararası Komplo'ya karşı gelişen 19 yıllık mücadele içerisinde küresel kapitalist sistem ile TC çelişkileri bu düzeyde açığa çıkıp gelişti. Bundan dolayı şöyle bir düşünce gelişmişti: Acaba bu durum küresel kapitalist sistem ile İran ilişkilerini yakınlaştırır mı? Ama açığa çıktı ki güncel durum bunun tersidir. Artan küresel kapitalizm-TC çelişkisi, artan küresel kapitalizm-İran çelişkisi oluyor. ABD'deki son yönetim değişikliği ile bu durum daha çok su yüzüne çıkmış durumdadır. Aralardaki ilişki çok gergindir, nereye varacak, ne tür gelişmeler ortaya çıkaracak belli değildir. Her an bölgedeki ve dünyadaki gelişmeleri yönlendirebilen gelişmeler ortaya çıkabilir. İran, her an patlamaya hazır bir barut fıçısı gibi duruyor. Nasıl patlatılacak belli değildir.

İran bunu engellemek için kendi içinde reform yapabilir miydi? Görüldü ki; TC ile İran devleti arasında çok fazla fark yoktur. Hatta İran'daki devlet sistemi, bazı yönlerden çok daha katı ve dogmatiktir. Karakollar kurarak, baskıyı artırarak güvenliğini sağlayacağını sanıyor. Bu yöntemin çok güvenliki olmayacağı başka deneyimlerden bilinen bir gerçek; o bakımdan her an çatışmaya dönüşebilir. Bu noktada da hem dikkatli olmak, doğru siyaset izlemek, gereksiz yere erken çatışmalara girmemek ama her türlü gelişme ihtimaline göre de ideolojik-politik-askeri olarak hazırlıklı olmak gereklidir. Bu sahada önemli gelişmeler ortaya çıkartabilir. Komploya karşı 20. mücadele yılında

Rojhilat tetikte olan bir alandır. Bomba üzerinde durur gibidir. Böyle bir duyarlılıkla sürece yaklaşmak, ortaya çıkabilecek her türlü gelişmeye göre şimdiden her bakımdan hazırlıklı olmak bu saha açısından da gerekiyor.

Dikkat edilirse Uluslararası Komplo'ya karşı 20. mücadele yılında Kürdistan'ın dört bir yanında Özgürlük Devrimi'ni geliştirmek, Devrimci Halk Savaşı'nı ve siyasi mücadeleyi, direniş her yerde, duruma göre ilerletmek için imkan ve fırsatlar her zamankinden fazladır. Önemli bir gelişme ile giriyoruz; hem Reqa ve Dêra Zor operasyonları hem AKP-MHP faşizmine karşı Bakur'daki direniş hem Başûrê Kurdistan'da ve Kuzey Irak'taki olaylar ve gelişmeler; Şengal'deki örgütlülük ve direnme durumu; Rojhilat'ta da her şeye hazır bir halde olmak; Uluslararası Komplo'yu kalıcı olarak yenilgiye uğratarak Özgür Kürdistan'ı ve Demokratik Ortadoğu'yu yaratacak büyük bir devrim hamlesi yapmak için önemli bir hazırlık düzeyine sahip olduğumuzu ortaya koyuyor.

✓ İçinde bulunan durumda komploya tarihin çöp sepetine atmanın imkan ve fırsatının var olduğu koşullarda bunu gerçekleştiren, bu temelde komploya yenilgiye uğratan Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni ve Demokratik Ortadoğu Devrimi'ni zafere taşıyan bir devrimci pratiğe ihtiyaç vardır. Bilincimizi, davranışımızı buna göre geliştirmeliyiz. Önümüzdeki pratik sürece böyle yaklaşmalıyız. Bunun gerektirdiği zihniyeti, duruşu tekrar tekrar yaratmalıyız. Bunun gerektirdiği tarzı, üslubu, tempoyu, örgütü, disiplini, eylemi her zaman her yerde her an gerçekleştirmeliyiz. ✓

Biz hareket ve halk olarak buna büyük ölçüde hazırız. Koşullar da buna büyük imkan ve fırsat sunuyor. Gerisi bunları değerlendirmeye kalıyor. Doğru anlamak, doğru değerlendirmek, yerinde; zamanında yapılması gereken görev ve sorumlulukların gereğini, Apocu çizgide başarıyla yerine getirmeye kalıyor. Özgürlük Mücadelesi'ni her alanda geliştirip zafere taşımak için herhangi ciddi bir engel ve zorluk yoktur. 19 yıl öncesinde engel ve zorluklar daha fazlaydı. Mücadele yürütme ve kazanım sağlamak daha zordu. Şimdi geçen 19 yıl tabii ki komplo altında geçti. Binlerce şehit verdik, ağır acılar yaşadık. İmralı'da Önder Apo direndi, bunun sonucunda bugün gerçekten de büyük devrimci hamleler yapmaya, kurtuluş mücadelesini geliştirmeye, özgürlüğe daha yakın olduğumuzu ortaya koyuyor. Daha fazla gelişme sağlamış, güçlenmiş durumdayız. İmkanlar ve fırsatlar azalmamış, daha çok artmıştır. Her yerde propaganda, örgütlenme, eylem yürütmenin imkanı var. Her yerde özgürlük mücadelesini örgütleyip pratiğe geçirmenin, zaferler kazanmanın imkanı var. Gerisi devrimcilere kalıyor.

Ortadoğu’da yeni bir Ekim Devrimi’nin şafağında “Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

Önder Apo PKK’nin, Özgürlük Hareketi’nin önüne Ekim Devrimi gibi bir devrim hedefi koymuştur. “Ama bu kendiliğinden olacak değildir. Eğer doğru değerlendirirseniz, doğru öncülük yaparsanız Kürdistan’da ve Ortadoğu’da yeni bir Ekim Devrimi gerçekleşebilir; Kürdistan’da gerçekleşen devrim bütün Ortadoğu’yu sarabilir”, perspektifini vermiştir. Zaten Üçüncü Dünya Savaşı ortamında çeşitli defalar gönderdiği perspektiflerde, notlarda Kürdistan Devrimi’nin Ortadoğu’ya yayılmasını, Demokratik Ortadoğu Devrimi haline getirilmesini istemiştir.

Mustafa Karasu

Ekim Devrimi’nin 100. yılına giriyoruz. Bu yıldönümünde Ekim Devrimi’ni daha kapsamlı değerlendirmek gerekiyor. Ekim Devrimi insanlık tarihi açısından çok önemli bir devrimdir. Özellikle de devletçi sistemlerin ortaya çıkmasından sonra Sovyetler Birliği gibi çok geniş bir alanda sömürücü egemen sınıfların iktidardan düşmesi, onun yerine işçilerin, köylülerin, emekçilerin, ezilen halklar ve toplulukların iradesi olan meclislere dayalı bir sistem kurulması, insanlık tarihi açısından çok önemli bir gelişmedir. 1917 Ekim Devrimi’yle birlikte Rusya’da işçilerin, köylülerin, emekçilerin meclislere yani Sovyetler’e dayalı yönetimi gerçekleşmiştir. Emekçilerin yönetim gücü egemenleri devirdiği gibi, sömürücü üretim sistemi olan kapitalizmi ve feodalizmi de taşıyıcı etmiştir. Bunun yerine kolektivist dayalı bir üretim biçimi ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz Ekim Devrimi’nden sonra Sovyetler’in giderek iktidar ve devlet olması, yine kolektivist denilen kamulaştırmanın giderek devlet kapitalizmini ortaya çıkarması durumları ayrıca değerlendirilecek konulardır. Ancak başlangıç itibarıyla böyle bir devrimin gerçekleşmesi eğer doğru değerlendirilirse, insanlık tarihi açısından çok büyük sonuçlar ortaya çıkaracak bir devrimdir. Emekçiler için, ezilenler için çok önemli bir yönetim deneyimi olmuştur. Olumlu ve olumsuz yanlarıyla gelecekteki özgür, demokratik ve sosyalist yaşamın yaratılmasında bu devrimin ve devrim sonrası ortaya çıkan siyasal, ekonomik, toplumsal, kültürel yaşamın önemli katkıları olacaktır. Özcesi; insanlığın özgürlük tarihi için, sınıfsız, sömürsüz yaşam özlemi için çok önemli bir deneyim olmuştur.

Ekim Devrimi’nin ezilen halkların mücadelesine kazandırdığı çok şey vardır. Her şeyden önce şunu vurgulamak gerekiyor; ideolojinin, teorinin siyaset ve siyasal mücadele açısından önemi Ekim Devrimi’yle bir daha anlaşılmıştır. Ekim Devrimi toplumsal, siyasal, ekonomik ve kültürel sorunların sonucu gerçekleşmiştir. Ancak Ekim Devrimi kendisini

bir ideolojiye, teoriye dayandırmıştır. Rusya’daki toplumsal ve ekonomik durum ve olaylar bir ideolojik yaklaşımla ele alınmıştır. Böyle olduğu için sistematik bir düşünce, bütünlüklü bir siyasal yaklaşım, program ortaya çıkmıştır. Bu açıdan Ekim Devrimi sosyalist ideolojiyle ve onun teorisine gerçekleşmiş bir devrimdir. Sosyalist ideoloji ve teori çıkışıyla birlikte emekçilerde, ezilenlerde, köylülerde büyük bir heyecan yaratmıştır. Marks ve Engels’in Bilimsel Sosyalizm denilen sosyalizm anlayışıyla insanların önüne, toplumların önüne hedefler konulmuştur. Özgür ve eşit yaşanılabileceği, egemen sınıfların baskısının olmayacağı, işçilerin ve köylülerin kendi kendini yöneteceği bir teorik ufuk ve program toplumların önüne konulmuştur. Bu program ve ufuk insanları, aydınları heyecanlandırmıştır. Yeni yaşam anlayışının konulması gençliği, kadını, yaşlıyı, erkeği, çiftçiyi, emekçiyi, köylüyü, ezilen toplumu ve herkesi heyecanlandırmıştır. En başta da aydınları, sanatçıları, edebiyatçıları ve bir bütün olarak kültür insanlarını fazlasıyla heyecanlandırmıştır. Gerçekten de sosyalizm idealinin bütünlüklü, sistematik ortaya konulması, sömürünün ve baskının olmayacağı, insanların özgür ve eşit yaşayacağı bir toplum idealinin ortaya konulması ve bunun formüle edilmesi insanlarda büyük bir heyecan yaratmıştır. 19. yüzyılda Marks ve Engels’in Bilimsel Sosyalizm olarak ifade ettikleri ideolojik ve teorik yaklaşım, insanlık için yükselen bir değer haline gelmiştir. 19. ve 20. yüzyılda bütün aydınlar, sanatçılar, ileri düşünce sahipleri, baskı ve zulümden zarar görenler, özgür ve demokratik yaşamak isteyenler sosyalizmin bu çekiciliğinden etkilenmişlerdir.

Marks, Engels ve Lenin kurtuluşu vaaz etmişlerdir

Sosyalizmin bu çekiciliğini Sovyetler Birliği’nde Lenin, ideolojik, teorik ve politik gücüyle en iyi biçimde formüle etmiş ve topluma en iyi biçimde anlatmıştır. Eşitlik, özgürlük, demokrasi idealini, toplumcu yaşam ve özlemi, sosyalizm idealini en

somut teorik yaklaşım ve programla ezilen toplulukların ve özgür yaşamdan yana olan insanlığın önüne koymuştur. Eğer Sovyetler Birliği’nde bütün emekçiler, köylüler, halklar bu devrim etrafında toplandıysa, heyecan duyduysa bunda etkili ve sarsıcı biçimde ortaya konulan ideolojik ve teorik yaklaşımın payı çok büyüktür. Sistematik bir ideolojik ve teorik yaklaşım ortaya konulduğu için sosyalist ideoloji insanları ayağa kaldırmış, heyecanlandırmıştır. Toplumdaki özgürlük ve demokrasi özlemini, gücünü ve enerjisini ortaya çıkarmıştır. İnsanlara bir yol göstermiş, ışık olmuştur. Ezilenler geleceğe büyük bir umutla bakmışlardır. Halkların ve ezilenlerin çağının geldiğini düşünmüşlerdir. Özellikle de aydınların, sanatçıların, yazarların, şairlerin, müzisyenlerin, ilerici düşünce sahibi herkesin sosyalizm düşüncesi etrafında birleşmesi, bunun için emek ve çaba sarf etmesi sosyalizmi insanlığın yükselen değeri haline getirmiştir. İnsanlığın sosyalizmi bu kadar yükselen değer haline getirmesinde aydınların, yazarların, sanatçıların, edebiyatçıların sahiplenmesinin çok büyük emeği vardır. Bunlar sosyalizme çok büyük güç vermiş, itibarını yükseltmiş ve sosyalizmi halkların özlemi haline getirmişlerdir. Bu da devrimin toplumsallaşmasında ve gerçekleşmesinde çok önemli rol oynamıştır. Lenin’in büyük düşünce gücü de bunu sağlamıştır. Lenin bütünlüklü düşünen bir Önderdir. İdeolojik, teorik, örgütçü gücü vardır; iyi bir propagandacıdır, stratejisyen ve taktikçidir. Bunların hepsini sağlatan da onun eksikleriyle, yetersizlikleriyle Marks ve Engels’in ortaya koyduğu sosyalizme büyük inancıdır. Bu inançla Marks’ın, Engels’in ortaya koyduğu sosyalizmi Rusya koşullarında yaratıcı bir biçimde, bütünlüklü bir ifadeye kavuşturması söz konusudur.

Bu açıdan devrimlerde ideolojinin, teorinin rolünü Ekim Devrimi’nde çok açık biçimde görüyoruz. Nasıl ki tarihte büyük dinler düşünce gücüyle toplumları etkilemişlerse; Rönesans, Reform düşünce gücüyle insanlığa yeni ufuklar kazandırmışsa, sosyalizm de esas olarak düşünce gücüyle, ideolojik ve teorik

yanlarıyla insanları etkilemiş, heyecan yaratmıştır. Tarihte şu açıktır; kim o döneme uygun, ön açıcı, sorunlara çözüm projesi koyan, sistematik olarak sorunları çözeceğini iddia eden düşünceler, teoriler ortaya koymuşsa onlar toplumları etkilemiş ve peşlerinden sürüklemişlerdir. İsa kalkıp kölelik döneminde kölelikten kurtuluşun, özgür yaşamın, demokratik ve toplumcu yaşamın parametrelerini ortaya koymuş, toplumlara yeni bir yaşam ufku, hedefi göstermiştir. İnsanlığın yaşadığı ağır sorunlara çözüm gücünü göstermiştir. İnsanlara, yaşadıkları sorunların ilacının, ortaya koyduğu düşünce olduğunu belirtmiştir. Bunun tanrıya ait, ilahi bir düşünce olduğunu, eşitliğin, adaletin, hakkaniyetin tanrısal bir şey olduğunu söylemiş, bunun kutsallığını ortaya koymuş, insanları ikna etmiş ve o günün Roma İmparatorluğu’nu sarsmıştır. Roma İmparatorluğu bile ayakta kalmak için Hristiyanlığı benimsemek zorunda kalmıştır.

İslamiyet de yine Arap Yarımadası çevresinde yaşanan ağır sorunlara çözüm gücü olduğu ve yeni bir yaşam ortaya koyduğu için kısa sürede gelişmiş; dünyanın önemli bir bölümünü etkilemiştir. Çünkü; düşünce gücüyle yeni yaşamın nasıl olacağını birçok boyutuyla ortaya konulması, baskı gören, zulüm gören, sömürü gören toplulukları etkilemiştir. İnsanlar İslamiyet’te özgür, adil, eşit yaşamı görmüşlerdir. Adaleti görmüşler ve bu nedenle İslam’ı benimsemişlerdir. 20. yüzyılda da sosyalizm benzer etkiyi yapmıştır. Kapitalizmin, emperyalizmin yarattığı ağır sorunlar karşısında insanlığa kurtuluşun reçetesini göstermişlerdir. Marks, Engels, Lenin kurtuluşu ‘vaaz’ etmişlerdir. Peygamberlerin vaat ettiklerine benzer mesajlar vermişlerdir. Ezilen topluluklar bu mesajın etrafında toplanmıştır. Ekim Devrimi gerçeğinden en başta da öğrenilmesi gereken durum; ideolojinin, teorinin siyasal mücadele açısından olmazsa olmaz olduğu göstermesidir. Devrimler için ideolojik ve teorik yaklaşımın olmazsa olmaz olduğunu göstermesidir. İdeolojik ve teorik doğrultusu olmayan

hiçbir siyasal mücadelenin, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin başarılı olmayacağı görülmüştür. Bu bakımdan ideolojinin ne kadar önemli olduğu, ne kadar etkili olduğu, ne kadar sonuç verici olduğu, nasıl sonuç alıcı olduğu Ekim Devrimi’yle de kanıtlanmıştır.

Lenin tarihin en büyük örgütçülerinden biridir

Ekim Devrimi’nin diğer bir temel özelliği de; Lenin şahsında somutlaşan örgütçülüktür. İdeoloji ve teori doğru olabilir, heyecan da yaratabilir ama bu örgütlü kılınmazsa egemenler alaşağı edilemez. Egemen sınıflar gerilemez. Halklar kendi özgür iradelerini hakim kılamazlar. Bu açıdan Lenin gerçekten de tarihin en büyük örgütçülerinden biri olarak tanınır. Örgüt konusunda çok hassas olmuştur. Sadece ideolojinin, teorinin yetmeyeceğini, esas olarak da örgütle mücadelenin kazanılacağını vurgulamıştır. Kuşkusuz örgüt bir ideolojiye ve teoriye dayanarak kazanacaktır. Ama doğru ideoloji, doğru teori de örgütle ve örgütlü mücadeleyle kazanılabilir. Özellikle de kapitalizmin, emperyalizmin hakim olduğu, totaliter baskının olduğu; baskının, zulmün bütün topluma, kente, mahalleye, işyerine, eve kadar yansıdığı bir sistem gerçeğinden söz ediyoruz. Böyle bir ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel sistemden söz ediyoruz. Ulus devlet gibi merkezîyetçi, otoriter bir siyasal sistemden söz ediyoruz. Böyle siyasal sistemleri geriletmek, emekçileri etkin kılmak kolay değildir. Bunun için çok iyi bir örgütlü yapıya, örgütlenmeye ihtiyaç vardır. Topluma öncülük edecek böyle bir devrimci örgüte de ihtiyaç vardır.

Örgütün ne kadar önemli olduğu Ekim Devrimi’nde ortaya çıkmıştır. Ekim Devrimi’nde Lenin’in öne çıkması da bu nedendir. Lenin büyük bir örgütçüdür. Örgütün mücadele başarısındaki önemini çok iyi kavramıştır. Devrimi yapacak bir örgüte ihtiyaç vardır demıştır. Nasıl ki Napolyon, “para, para, para” demişse, Lenin de, “örgüt, örgüt, örgüt” demıştır. Nasıl ki, Arşimet, “Bana bir

meclislere, konseylere dayanan, işçilerin, emekçilerin, köylülerin meclislerini kurarak kendi kendini yönettiği, yönetime el koyduğu bir devrim olmuştur. Bu yönüyle devrim; Sovyetlerin örgütlenmesiyle, Sovyetlerin inisiyatif almasıyla, Sovyetlerin yönetim olmasıyla gerçekleşmiştir. Kuşkusuz Birinci Dünya Savaşı'nın yarattığı ağır sorunlar devrimin gerçekleşmesine önemli zemin sunmuştur. Devrimin objektif koşulları çok fazlasıyla vardır. Savaş içinde Rusya bir çöküntü yaşamıştır. Aslında savaş sırasında daha sonra galip gelecek devletlerin yanındadır. Ama savaş Rusya'da zaten var olan siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel sorunları ağırlaştırmış, devrimci durum ortaya çıkarmıştır. İşte böyle bir ortamda da Bolşevik Partisi gibi bir parti, Lenin gibi bir Önder bu devrimi gerçekleştirmiştir. Ama bu devrimi gerçekleştirirken kullandığı araçlar da önemlidir. Özellikle sosyalizmi hedefleyen bir devrim açısından demokrasi önemlidir. Zaten Şubat'ta Burjuva Demokratik Devrim denen bir devrim gerçekleşmiştir. Şubat Devrimi böyle ifade edilir. Tabii ki demokratik devrimleri burjuva olarak ifade etmek doğru değildir, o bir yanılgıdır. Feodalizmi devirmek burjuva devrimi değildir. O determinist bir yaklaşımdır. Feodalizmden sonra kapitalizm gelmiş gibi tarihe düz çizgisel yanlış yaklaşımın sonucudur. Bu açıdan bu devrimlere burjuva demokratik devrim demek yerine, demokratik halk devrimleri demek daha doğrudur. Demokratik halk devrimleri önemlidir. Demokratik halk devrimleri gerçekten sosyalist devrimin temelidir. Bütün sosyalist devrimler esasında demokratik halk devrimi temelinde gerçekleşebilirler. Bu yönüyle demokratik halk devrimi yani demokratik devrim halkı örgütlü güç yapar, halkı harekete geçirir. Halkın harekete geçmediği devrim olmaz. Demokrasi, demokratik devrim halkın harekete geçmesini ifade eder. Şubat Devrimi'nde bu gerçekleşmiştir; bir halk devrimi gerçekleşmiştir. Bu halk devrimi içerisinde çeşitli topluluklar da vardır. İşte Ekim Devrimi'yle birlikte bu demokratik halk devrimi tamamıyla bir sosyalist devrim haline getirilmiştir. Demokratik devrimin yarattığı ortamda halk örgütlenmiş, işçiler, köylüler, askerler, gençler, herkes örgütlenmiş ve devrim gerçekleşmiştir. Bu yönüyle devrimi gerçekleştiren kullanılan araçlar da önemlidir. Ekim Devrimi'nin en önemli karakterlerinden biri de sovyetlere dayanmasıdır. Zaten 'İktidar sovyetlere' kavramı, kilit kavramdır. İktidar sovyetlere, denilirken sosyalist devrimden söz edilmiştir. Sovyetler de bütün ezilen, sömürülen toplulukların oluşturduğu bir halk meclisidir; halkın yönetim organıdır. Bu yönüyle Ekim Devrimi başından doğru bir adım atmıştır. Sovyetlerle sosyalist devrim gerçekleşmiştir. Bu yönüyle meclislerin, yani sovyetlerin, konseylerin devrimler için önemli olduğunun görüşmesi, devrimi gerçekleştirmek için halkı temsil eden meclislerin karar organı ve esas yönetim olması önemlidir. Bu yönüyle de Ekim Devrimi'nin meclislere, sovyetlere dayanması itibarıyla de halklar için, topluluklar için, ezilenler için önemli bir deneyimi ifade eder.

organıdır. Bu bakımdan Sovyet Devrimi aynı zamanda kapitalizmi aşan, onun yerine komünlere dayanan, komünal sosyalist ekonomiyi hedefler. Her ne kadar savaş sırasında bir NEP (Yeni Ekonomik Düzen) dönemi olsa da, esas hedef sosyalist ekonomidir. NEP döneminde farklı toplumsal kesimleri de içine alan bir ekonomik yaklaşım ortaya konulmuştur. Bu yönüyle de doğru yapılmıştır. İşçilerden, köylülerden, yoksul köylülerin dışında farklı kesimleri de tümüyle zorla, şiddetle değil de ikna ederek ya da sistem içine alıp zamanla sistemin parçası haline getirecek sosyalist devrimin genişletilmesi öngörülür. Ama bu konuda tartışmalar çok vardır, eleştirilen bir konudur. Daha sonra orta köylülere, orta kesimlere çok fazla zor ve şiddet uygulandığı, bunun devrimin otoriter hale gelmesinde, demokratik

karakterini kaybetmesinde etkide bulunduğu belirtilir. Bu yönlü eleştiriler getirilir. Bu yönlü eleştirilerin doğruluk payı vardır. Zaten devrimin en önemli eksikliklerinden biri, meclislere dayanan, komünlere dayanan demokratik karakterin daha sonra kaybedilmesidir. Böylece sosyalizmin özüne ters düşen otoriterleşme, iktidar ve devletleşme hakim olur. Tabandan kurulan komünlerin, meclislerin demokratik temelde sistemleşmesi değil de, merkeziyetçi bir sistem içine alınması durumu ortaya çıkmıştır. Zaten en büyük hata buradan başlamıştır. Komünler, meclisler demokratik konfederal temelde sistem haline gelmediği için sosyalizm kuruluşundaki demokratik karakterinden sapmış, otoriter olan, demokratik karakterde olmayan ve sosyalizmin özünden sapan bir sistem haline gelmiştir.

Kuşkusuz bu sapmanın devrimin yapılması öncesi ortaya konulan teorik yaklaşımla doğrudan bağı vardır. Devrim sonrasında daha da otoriter bir yaklaşım benimsenmiştir. Egemen sınıfları, kapitalistleri, feodaliteyi ortadan kaldırma adına proletarya diktatörlüğü denilen bir yaklaşım esas alınmıştır. Proleterin devleti, halkın devleti, sosyalist devlet gibi yaklaşımlarla bu sapma gerçekleştirilmiştir. Mevcut devlet yıkılmıştır; onun yerine işçilerin, köylülerin hakim olduğu bir sosyalist devlet inşa edilme amacı güdülmüştür. İşte burada sosyalizmden sapılmıştır. Devlet hedeflendiği andan itibaren gerçekleşen sosyalist devrim gün gün, adım adım giderek özünden kopmuş, demokratik karakterini

yitirmiş, merkeziyetçi bir yaklaşımla devlet kapitalizmi denilen bir ekonomik toplumsal sistem ortaya çıkmıştır. Eğer Ekim Devrimi'nin başında oluşan sovyetler, komünler, taban örgütlenmeleri merkeziyetçi bir yaklaşımla değil de demokratik konfederal temelde örgütlenseydi, kesinlikle Sovyet Devrimi'nin sonucu farklı olurdu. Demokratik merkeziyetçi denilen bir öncü parti için uygulanan işleyiş tamamen toplumsal sisteme de uygulanmış, bu da giderek merkeziyetçi yanının ağır basmasını beraberinde getirmiş; Sovyetlerin, komünlerin, taban örgütlenmelerinin söz ve karar yetkisi sınırlanmış, bu da giderek tabana dayalı değil de üstte parti bürokrasisinin hakim olduğu, reel sosyalist sistem dediğimiz, demokratik karakteri olmayan, devlet kapitalizmi haline gelen bir durum ortaya çıkarmıştır.

lirenseydi ve sosyalizm böyle inşa edilseydi, buna dayanarak bir sosyalizm yaratılması, gerçekleşmesi sağlansaydı başka belirtilen nedenler aşılarırdı, çözüldü. Onlar sosyalizmi yıkamazdı. Çünkü demokrasi demek, toplumun güç olması ve topluma dayanmak demektir. Eğer sosyalizm güçlü biçimde topluma dayansaydı, toplumu kapsaydı, sosyalizme sahip çıkan toplum, gerçek demokratik bir düzen o belirtilen eksiklikleri ve yetersizlikleri kesinlikle aşardı. Ya da o belirtilen eksiklikler ve yetersizlikler ortaya çıkmazdı. Bu açıdan devrim gerçekten güzel duygularla, güzel niyetlerle yapılmıştır. İşçiler, emekçiler, köylüler sahip çıkmıştır. İşçiler, köylüler, emekçiler bu devrimin gerçekleşmesi konusunda çok büyük bedeller ödemiş, fedakarlıklarda bulunmuşlardır. Ama demokratik özünden sapınca, komünlerin, meclislerin sistem-

zorlayan değil de sisteme nefes aldırın, sistemin mezhebi olan bir durum ortaya çıkarmıştır.

Kapitalizm karşısında sosyalizmin manevi kültürü hakim kılınmadı

Yine doğru olmayan siyasal, toplumsal anlayışların gerçek sosyalizmin gelişmesi konusunda da dünyanın diğer yerlerindeki sosyalist hareketler üzerinde olumsuz etkisi olmuştur. Dogmatizm ve yanlış pratikler nedeniyle doğru sosyalist, özgürlükçü demokratik anlayışın gelişmesine engel olmuştur. Çünkü; emperyalizm-kapitalizm karşısında mutlaka savunulması gereken bir mevzi olarak gösterilmiş, bu yönüyle de reel sosyalizmin yanlışları eleştirilememiş; yanlışlıkları eleştirilemediği gibi sanki bu yanlışlıklar doğruymuş gibi dünyanın diğer yerlerindeki sosyalist hareketler de bunları esas almış, uygulamıştır. Böylelikle kapitalizme karşı çok güçlü, etkili olacak sosyalist hareketler gelişecekken, sosyalizm kapitalizm merkezlerinde de büyük başarılar elde etme imkanlarına kavuşacakken, demokrasiyi esas almayan yaklaşım ve uygulamalar halklar açısından yeterince çekim merkezi haline gelememiştir. Hatta yanlış uygulamalar görüldükçe itici rol de oynamıştır. Eğer yükselen ideoloji olan sosyalizm, dünyayı etkileyen sosyalizm demokratik karakteriyle pratikleşseydi kapitalizmin ömrü çok kısaldı. Kapitalizm 20. yüzyılda bile asar-i atika müzesine gönderilebilirdi. Ama emperyalist sistem halklara büyük sorunlar yaşattığı halde, sosyalizme demokrasiden gidilecek anlayışının olmaması nedeniyle sosyalizmin etkileme düzeyi sınırlı kalmıştır. Kuşkusuz sosyalizmin eşitlik, özgürlük, adalet, kapitalizme karşı tutum ve söylemlerinin etkisi olmuştur. On yıllarca halklar için bir çekim merkezi haline gelmiştir. Ama demokratik ka-

Reel sosyalizmin en temel yanlış devlet ve iktidar sorunundadır

Reel sosyalizmin en temel yanlış, devlet ve iktidar sorunundadır. Aslında Marks'ta da, Engels'te de, Lenin'de de devletin aşılması, sönmesi vardır. Devletsiz bir toplum amaçlanıyor ama ona da bir devletle gidileceği, sosyalist devletle gidileceği söyleniyor. Lenin'de bu proletarya diktatörlüğü biçiminde ifade ediliyor. Bu konudaki yanlış, iktidarı ve devleti çözememe, sosyalizmin özünden sapmasını ve karşıtına dönüşmesini beraberinde getiriyor. Halbuki devlet tanımında bir sınıfın başka bir sınıf üzerinde baskı aracı olduğu belirlenmesi vardır. Devletin böyle ortaya çıktığı söyleniyor. Sosyalistlerin değerlendirmesi böyle ama sıra sosyalist devlete gelince; işçilerin, köylülerin elindeki devlete gelince devlet değişiyor. Bu sefer baskı aracı ama egemenler üzerinde baskı aracı olacak, deniyor. Bu bir karakterdir. Bu baskıcı karakterle sosyalizmin olmayacağı açıktır. Aslında sosyalizme demokrasiden gidileceği söylemleri de olmuştur ama sosyalizme proletarya diktatörlüğüyle varılır denilerek bu söylemin tersi yola giriliyor. Ezenler üzerinde diktatörlük, onların bir daha ortaya çıkmaması için diktatörlük denilerek devlet ve diktatörlük meşrulaştırılıyor. Bu, sosyalizmin kaybetmesinin en temel nedenidir.

Kuşkusuz başka nedenleri de vardır ama onlar esas değildir. Esas olan, devlet ve iktidarın çözümlenememesidir. Eğer devlet ve iktidar çözümlenseydi, sosyalizme demokrasiden gidileceği be-

leşmesi demokratik temelde değil de merkezi temelde olunca bütün bu emekler, sonunda çarçur olmuştur.

Kuşkusuz Ekim Devrimi'nin yarattığı sonuçlar, birikimler, kazanımlar ve öğrettikleri vardır. Bu yönüyle çok büyük bir birikimdir, deneyimdir. Bunlar inkar edilemez. Dünyanın birçok yerinde halkların, işçilerin ve emekçilerin uyanışına vesile olmuştur. Sosyalizmin gerçekleşmediği ülkelerde demokrasi mücadelesinde, devlete ve iktidara karşı mücadelede, onlara tutum almada Ekim Devrimi'nin ve Sovyetler Birliği'nin varlığı çok büyük etkide bulunmuştur. Ancak bizzat devrimin gerçekleştiği Sovyetler Birliği'nde giderek devrimin özünden kopulmuştur. Devrim, devlet ve iktidar zihniyetiyle zehirlenmiştir. Ama yine de onlarca yıl tüm dünya halklarına ilham olmuş, dünya halkları buradan ilham almış, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi, özgürlük mücadelesi verilmiştir. 20. yüzyıldaki özgürlük ve demokrasi mücadelelerine ilham kaynağı olmuştur. Böyle bir etkisi olmuştur. Ama diğer taraftan da gerçekleşen Ekim Devrimi özünden kopunca, devlet kapitalizmi haline gelince, Sovyetler Birliği'ndeki reel sosyalizm durumuyla, tutumuyla, yaklaşımıyla kapitalizme de nefes aldırmıştır. Kapitalizmi ayakta tutan bir mezhep haline gelmiştir. Çünkü; halkların umudu olmuştur, halklar yüzünü oraya dönmüştür. Orada özgürlüğün, demokrasinin ve sosyalizmin yaşandığını düşünmüştür. Belli yönleriyle dünyanın önemli bir bölümünün devlet kapitalizmi altında tutulmasından dolayı sistemi

rakterini açık ortaya koymaması, hatta otoriter bir sistem olarak algılanması, devleti hedeflemesi, proletarya diktatörlüğünden söz etmesi, partilerin de demokratik yüzüyle halkın önüne çıkmasını engellediğinden etkisi giderek azalmıştır.

Reel sosyalizmin yıkılmasının en temel nedenlerinden biri ise, kapitalizmin modernitesine karşı kendi modernitesini açık ve net ortaya koymamasıdır. Kapitalist modernite kendini esas olarak kapitalist sömürüye, endüstriyalizme ve ulus devlete dayandırmıştır. Marks, Engels ve Lenin'in çözümlenmelerinde kapitalizme karşıtlık vardır. Ama onun modernitesine, ulus devlet anlayışına karşı bir tutum yoktur. Endüstriyalizme karşı bir tutum yoktur. Onun modernist kültürüne karşı belli düzeyde tutum olsa da maddiyatçılığına karşı sosyalizmin manevi kültürü hakim kılınamamıştır. Reel sosyalizmin zihniyeti ve ortaya çıkardığı yaşamında da maddiyatçılık ağır basmıştır. Bu açıdan reel sosyalizmin çözümlenmesinde en önemli etkenlerden biri de kapitalizme karşı bütünlüklü bir duruşun ortaya konulmamasıdır. Kapitalizmin geldiği bir tarihi var. İlk sömürden bugüne kadar, devlet anlayışından ekonomik anlayışına kadar sömürücü sistemin bir devamlılığı var. Demokratik sistemin de bir temeli ve tarihi var. Sosyalizmi sadece kapitalizmle başlatmak doğru değil. Topluluklar yaşamı, komünal yaşam eskiden beri var. Devletçi sistemden önce de devletçi sistemin yanı başında da her zaman komünal yaşam birlikte var olmuştur. Kuşkusuz kapita-

eylemsel düzeyde bir sorgulama yapmıştır. Özellikle de zindan koşullarının yoğunlaşmaya fırsat vermesi, bu yönlü okumalarını, entelektüel düzeyini daha da derinleştirmesini, Önder Apo'nun sosyalizm konusundaki yoğunlaşmalarının, eleştirisi ve özelleştiride daha da derinleşmesini sağlamıştır. Tabii Önder Apo bunları değerlendirirken sonuçta şöyle demiştir; "Kişisel ve toplumsal temelimin teorik güce ulaşmamda rolü olmakla birlikte, esas etken tarihsel toplum tüm sistematik yapısı içinde anlayabilmemdir. Anlayabilmenin altında ise yaşadığım mücadelenin özellikleri ve sorumluluk sahibi olmayı başarabilmem yatmaktadır." Yani yaşadığı pratiğe, tarihe ve topluma karşı sorumlu bir davranış göstermiştir. Tarihe ve topluma karşı bu sorumlu davranışı, sosyalizme de, sosyalist ideolojiye de, bunun için emek veren, fedakarlık yapan, şehit düşenlere karşı da sorumluluk duymak olarak ele almak gerekir. İmralı'da bu yoğunlaşmalarını derinleştirmiştir. Her şeyden önce tarihsel toplumu bütünlüklü ele alması çok çok önemlidir. Bu yönüyle egemenlerin, sömürücülerin nereden nereye geldiklerini, tarihsel süreç içerisinde neler yaşadıklarını, hangi evrimi geçirdiklerini çok iyi analiz ettiği gibi, yine ezilenlerin, sömürülenlerin tarih içindeki duruşlarını, direnişlerini, ortaya çıkardığı değerleri çok kapsamlı incelemiştir. Nasıl ki kapitalist modernitenin, emperyalist güçlerin dayandığı bir tarih varsa, özgürlük güçlerinin ve sosyalist güçlerin de dayandığı bir tarih olduğunu ortaya koymuştur. Böylelikle sosyalizmi, özgürlük ve demokrasi düşüncesini tarihsel temele dayandırmıştır. Temeli olan, kökleri olan bir ideolojik, teorik, politik yaklaşım ortaya çıkarmıştır. Tarihteki her şeyi anlamlandıran, değerlendiren bir sorumlu yaklaşım içine girmiştir. Din konusunu kapsamlı değerlendirmiş, kadın konusunu, Ortadoğu'yu kapsamlı değerlendirmiş, tarihsel toplum içinde komünal demokratik yaşamları değerlendirmiş, komünalığın, toplumsallığın bütün karakterini, demokrasinin tarihsel temellerini kapsamlı ortaya koyarak, dünü de bugünü de doğru değerlendirecek bir temele, bir zemine, bir entelektüel düzeye kavuşturmuştur.

Önder Apo Marks ve Engels'in tarihe bakış açısını eleştirdi

AİHM Savunmaları bu entelektüel düzeyin geliştirilmesini ifade eder. Sonradan bunları daha da geliştirecek bir entelektüel birikimini, değerlendirmelerini ideolojik ve teorik çerçeveye kavuşturur. Tarihi bakış, bir ideolojik ve teorik çerçeve ve doğruyu ortaya koyar. Bunu yaparken tarihsel toplumu ve devletçi-iktidarcı sistemi bütün aşamaları içinde değerlendirdiği gibi, sosyalizmin tarihini de çok kapsamlı irdeler, değerlendirir. Hem Marks ve Engels'ten önce, Bilimsel Sosyalizm'den önceki komünal demokratik değerleri, birikimi hem Marks ve Engels'ten sonraki teoriyi ve pratiği çok kapsamlı değerlendirir. Bu çerçevede Önder Apo'nun İmralı yoğunlaşmaları, sosyalizm üzerindeki yoğunlaşmaları derinleşir. Sosyalizmi tarihsel temele oturtur. Yine kapitalizme karşı sosyalizmin nasıl olması gerektiğini ayrıntılarıyla irdeler. Kapitalizmi de kapsamlı irdeler ve bu değerlendirmeler, irdelemeler sonucu ortaya çıkardığı sonucu da ortaya koyar. Her şeyden önce Marks ve Engels'in de tarihi yorumlama anlayışını eleştirir. Düz, çizgisel, determinist yaklaşımın yanlışlıklara yol açtığını, bunun da dogmatizmin, kaderçiliğin bir parçası olduğunu ortaya koyar. Düz çizgisel yaklaşımın teorik olarak yanlış sonuçlara ulaştırdığını vurgular. Özellikle Marks ve Engels'in tarihe bakışını eleştirir.

Kuşkusuz eleştirisi yaparken Marks'a ve Engels'e çok büyük değer verir. Marks ve Engels'e ve yarattığı değerlere yönelik bir inkarcılık ve değer vermeme yoktur. Zaten bir yönüyle de onların yarattığı birikim üzerinden bu değerlendirmeye ulaşılır. Ya da Önder Apo'nun tarihsel toplumu doğru değerlendirmesinde tarihteki bütün düşüncülerin, bütün sorumluluk sahibi insanların, düşünce gücü olan insanların, toplumu savunan insanların, insanlığın düşünce gücü olan bütün insanların payı olduğu gibi Marks ve Engels'in yoğunlaşmalarının da Önderliğin ortaya koyduğu birikimde önemli bir payı ve etkisi bulunmaktadır. Kaldı ki Önder Apo'nun 1970'lerde Bilimsel Sosyalizm'e önem vermesi ve kabul etmesi de Önderliğin tarihe bakışında yeni bir sayfa açmıştır, yeni bir yaklaşım geliştirmesini ortaya çıkarmıştır. Eksikleri, yetersizlikleriyle o dönemin en ileri sosyoloji anlayışını benimseyerek, ona inarak o doğrultuda kendisini geliştirmiştir, yetiştirmiştir. Bu açıdan Önder Apo'nun sosyalizmin teori ve pratiğine yönelik eleştirisi, Marks, Engels ve Lenin'e eleştirilerinde, onların sosyalizme katkılarına değer vermeme ve herhangi bir saygısızlık yapma yoktur. Aksine onların emeklerini, duygularını, düşüncelerini anlamlandırmak ve değerli kılmak için

PKK'de, dinin tarih içindeki olumlu yanları, dogmatikleşerek ortaya çıkan olumsuz yanları ile birlikte hepsini bütünlüklü ele alan bir yaklaşım gösterilir. Böylelikle hem din doğru değerlendirilmiş olur hem de dini kendi siyasal amaçları için kullananların önüne geçilir. Çünkü, dine yanlış yaklaşımlara, dini siyasal amaçlarına alet edenlere zemin sunuyordu. Böylelikle dine doğru yaklaşımla dini siyasal amaçları için kullanan sömürücü kesimlerin elindeki bu silah, bu yönlü demagojilerin de önü alınmıştır.

var olan eksiklikleri giderme sorumluluğu duymuştur. Marks da, Engels de, Lenin de, sosyalizmin genel ideoloji ve teorisindeki eksikleri ortaya koyduğu zaman onlara gerçek saygı göstermiş olur, onları anlamlandırır. Sosyalizm başarılı olmalı ki, sosyalizm zafere kavuşmalı ki Marks, Engels, Lenin anlamalı ve çabaları değer bulmalıdır. Sosyalizm başarıyı kazanmazsa, yanlışlıklarını giderip insanlığın tekrar yükselen ideolojisi haline gelmezse o zaman onların emekleri de çarçur edilmiş olur. O açıdan Önder Apo büyük bir sorumlulukla, onlara duyduğu sorumlulukla da sosyalizmi irdeler, eleştirir, eksiklerini ortaya koyar.

Önder Apo sosyalizmde en temel yanlışlık olarak devleti görür

Önder Apo'nun tarih bakışı, tarihe düz çizgisel bakıştan uzak durması önemlidir. Diyalektiğe inanır ama diyalektiğin yorumlama biçimini düz çizgisel olarak görmez. Özellikle günümüzde bilimsel gelişmeler de bu tür düşünsel yaklaşıma derinlik, zenginlik kazandırmıştır. Nasıl ki 18. ve 19. yüzyıldaki gibi bilimsel gelişmeler Marksizmi etkilediyse, günümüzde kuantum fiziğinin ortaya çıkardığı gerçekler de düşünme tarzını belli düzeyde etkilemektedir.

Öte yandan Önder Apo toplumculuğun, komünal demokratik değerlerin devletçilikle beraber tümünden yok olduğunu, ortadan kalktığını kabul etmez. Komünal demokratik değerlerin devletçi sistemle birlikte, ona paralel olarak sosyal hareketler, dinsel hareketler çerçevesinde var olduğunu ortaya koyar. Bu açıdan ne demokrasiyi Atina'yla, Magna Karta ile başlatır ne de sosyalizm değerlerini Marks'la, Engels'le başlatır. İktidarcı devletçi sistemin hakimiyetiyle birlikte komünal demokratik değerler tümünden yok olmuş, Marks ve Engels'in yarattığı Bilimsel Sosyalizm'le yeniden komünal demokratik değerlerin var olduğu sürece girilmiştir, biçimindeki değerlendirmeye

doğru bulmaz. Devletçi sistemin yanı sıra başında her zaman komünal değerlerin, sosyalist değerlerin var olduğunu, bunları da önemsemek gerektiğini vurgular. Tarihe bir de bu yönlü bakış olur. Ama en temelde de kapitalizme karşı sosyalistlerin de bütünlüklü yaklaşması gerektiğini söyler. Kapitalizmin bir modernitesi olduğunu, bu modernitenin ulus devlet, endüstriyalizm ve kar ekonomisi olduğunu belirtir. Bunun karşısında da demokratik modernitenin kendi değerleri olduğunu söyler. Bunu da; ulus devletin karşısına Demokratik Konfederalizm-Demokratik Ulus, endüstriyalizmin karşısında eko endüstri, kar ekonomisi karşısında da sosyalist pazar olarak tanımlar. Bu açıdan kapitalizmin modernitesine karşı da demokratik modernitenin, sosyalistlerin belirleyeceği modernitenin de bütünlüklü, kapsamlı bir alternatifini sunması gerektiğini söyler. Bu konuda Marks ve Engels'in belirli yönleriyle kapitalizmin ufkunu aşamadıklarını, kapitalizmin modernitesine karşı sosyalistlerin kendi modernitesini güçlü biçimde ortaya koymadıklarını ortaya koyar. Marks ve Engels'de, Lenin'de kapitalizm karşıtlığı vardır, kapitalizme karşı mücadele vardır ama onun modernitesine, onun sosyal yaşamına, kültürel yaşamına, duygusuna, düşüncesine tümüyle hakim olacak bir demokratik mo-

derleri ahlak olarak görür. Politikayı da insanlığın yarattığı bütün değerleri ya da teorik olarak ifade edilebilecek ahlakın pratikleşmesi olarak ifade eder. Bu yönüyle toplumun politikleşmesini ama ahlaki değerler temelinde politikleşmesini çok önemli görür. Bu açıdan Demokratik Konfederalizm gerçekten de çok önemlidir. Devlet olmadan da insanlar kendi kendini yönetebilir, öz savunmasını yapabilir, ekonomik yaşamını, bütün yaşam sistemini kurabilir. Böylelikle bir ideolojik hakimiyeti de kırmış oluyor. Devlet yıkıp yerine devlet kurmayla değil, devlete alternatif bir model geliştirerek devleti aşan bir teorik tespitini nasıl pratikleştireceğini ortaya koyar.

Önder Apo sosyalizm krizine ideolojik ve teorik olarak son verdi

İnsanlık tarihinde ideolojik hakimiyetler vardır. Her şeyden önce ideolojik ve felsefi olarak ideolojik hakimiyet vardır. Zaten yıllardır felsefi olarak insan nasıl oluştu, toplum nasıl oluştu tartışmaları yürütülür. Bu konuda dinsel ve mitolojik görüşler vardır. Son yüzyıllarda felsefi ve bilimsel görüş gelişmiştir. Bu konuda da artık dinsel ve mitolojik görüşün yarattığı ideolojik hakimiyetler,

felsefi ve bilimsel değerlendirme ve tezlerle doğru bir sonuca ulaştırılmıştır. Bir ideolojik hakimiyet de devletsiz yönetimin olmayacağı görüşüdür. Bu da bir ideolojik hakimiyettir. Önder Apo bu ideolojik hakimiyete de son vermiştir. Yani devletsiz de yönetimin olabileceğini, Demokratik Konfederalizmle yönetimin olabileceğini ortaya koymuştur. Diğer bir ideolojik hakimiyetse yaşamın karlı-kocalı olacağı biçiminde ifade edilmesidir. Kadın sorununa Önder Apo çok farklı yaklaşmıştır. Sadece kadın ve erkeğin hukuki eşitliğini değil, esas olarak da kadının, kadın özgürlük çizgisinin, kadının toplumsal yaklaşımının bütün yaşama hakim kılınmasını esas alan, kadın özgürlükçü bir demokratik ekolojik toplum paradigmasını ortaya koyar. Bu alandaki ideolojik hakimiyete de son verir. Kuşkusuz sosyalizm kadına önem vermek istemiştir ama yine de bir küçük burjuva eşitliği, sadece bir hukuki ve ekonomik eşitlik, toplumsal alanda eşitlik gibi bir eşitlik anlayışı tamamiyle aşılamamıştır. Halbuki kadın özgürlük sorunu bundan öte bir sorundur. Kadının bütün toplumsal yaşama damgasını vurmasını, bütün siyasal, ekonomik, toplumsal, kültürel yaşamın ruhu haline gelmesiyle gerçek özgür ve demokratik yaşam gerçekleşir. Sadece erkekle eşit olması yaşamı bütünüyle özgür ve demokratik kılmaz. İlk toplumsallığı kadın yarattığı için, erkek hakimiyetiyse baskıyı ve sömürüyü getirdiği için erkek egemen anlayışın aşılıp kadın özgürlükçü bir toplum anlayışının yaratılması çok büyük bir ideolojik hakimiyete son vermeyi ifade eder.

Diğer taraftan kapitalizme, sömürüye karşı sosyalizmi, sosyalist üretimi, toplumcu, komünal demokratik üretimi esas alır. Yani patron olmadan da, ağa olmadan da, herhangi bir sömürücü güç olmadan da toplumun kendi ekonomik yaşamını kendisinin örgütleyebileceğini ortaya koyar. Bunu da tabii moderniteyle birlikte, bütün değerleriyle birlikte, yine ekolojik yaklaşımla birlikte ortaya

koyar. Ekolojik yaklaşımdan kopuk bir ekonomik anlayışın da yine sömürücü devletçi zihniyetten kopmadığını düşünür. Sadece kapitalizme karşı olmak yetmez, kapitalizme karşı sosyalist ekonomiden söz etmek yetmez. Bir de bu ekonominin ekolojik olması çok çok önemlidir. Çünkü; ekoloji doğayla toplum bütünlüğünü ifade eder. Çünkü; baskı ve sömürü düzeyi bir de doğaya yabancılaşmayla, doğa üzerindeki egemenlik anlayışından beslenmiştir. Bu açıdan sömürüyü ve baskıyı ortadan kaldırmak açısından ekolojik toplumu da çok önemli görür. Tüm bunlar Önder Apo'nun sosyalizm konusunda demokratik sosyalist bir alternatifini ortaya koymasını ortaya çıkarır. Böylelikle sosyalizm krizine ideolojik ve teorik olarak son verilir. Ekonomik alandaki ideolojik hakimiyete de böyle bütünlüklü yaklaşımla son verilir.

Bu yönüyle Önder Apo'nun çözümlerini ideolojik ve teorik olarak sosyalizmin yaşadığı krize son vermek olarak görmek gerekir. Önder Apo'nun sosyalizm anlayışı ve paradigması sosyalizmi devletçi iktidarcı zihniyetle anlayan, bu yönüyle işe daha baştan yanlış giren yaklaşımlara son vermektedir. Kadın sorununa yetersiz yaklaşan ve bu nedenle de sosyalizmin yerli yerine çok doğru oturtmayan anlayışları da aşar. Sosyalizmin, ilk toplumsallığı yaratan kadın zihniyetine oturtmaması gerçeğini aşarak tümünden kadın özgürlükçü bir sosyalist anlayışı ortaya koyar. Ekolojik topluma dayalı bir sosyalist anlayışı ortaya koyar. Bu açıdan sosyalizme gerçekten derinlikli boyutlar kazandırır. Özellikle iktidar ve devletten uzak, demokratik konfederal sisteme dayalı, yani demokrasiye dayalı bir sosyalizm anlayışının ısrarla ortaya konulması, bunun tarihsel ve teorik temelini ortaya konulması gerçekten sosyalistler için coşku verecek çok önemli tespitlerdir.

Önder Apo dine doğru yaklaşımla sosyalizme çok önemli katkılarda bulunmuştur

Yine sosyalistlerin yaşadığı en önemli eksiklerden biri de dine yaklaşımdır. Din konusu çok doğru ele alınmamıştır. Dinin dogmatik, insanlığa zarar veren yanları görülmüştür. Kuşkusuz dinin tarihte dogmatik kalan, dogmatik yanlarıyla toplumsal gelişmeye engel olan yanları da olmuştur. Ama bir de dinin toplumsal işlevi vardır, toplumdaki ahlaki rolü vardır. Dinin tarih içindeki olumlu yanları, dogmatikleşerek ortaya çıkan olumsuz yanları ile birlikte hepsini bütünlüklü ele alan bir yaklaşım gösterilir. Daha doğrusu dini, tarih boyu bütünlüklü bir yaklaşımla ele almak vardır. Böylelikle hem din doğru değerlendirilmiş olur hem de dini kendi siyasal amaçları için kullananların önüne geçilir. Çünkü; yanlış din yaklaşımları, dini siyasal amaçlarına alet edenlere zemin sunuyordu, onların istismarlarına fırsat veriyordu. Böylelikle dine doğru yaklaşımla dini siyasal amaçları için kullanan sömürücü kesimlerin elindeki bu silahı, dini kullanma yaklaşımını, bu yönlü demagojilerin de önünü almıştır. Bu açıdan Önder Apo dine doğru ve bütünlüklü yaklaşımla sosyalizme bir de bu yönlü çok önemli katkılarda bulunmuştur.

Tabii ki ulus devlet anlayışını da çok kapsamlıca irdelemiş, ulus devletin bir soykırım sistemi ve soykırım anlayışı olduğunu ortaya koymuştur. Kapitalizmin sömürüsü için ihtiyaç olan ulus devletin zulüm, baskı ve sömürü aracı olması yanında kültürel soykırım aracı olduğunu, kültürel soykırım sistemi olduğunu kapsamlıca değerlendiren insanlığın bu beladan kurtulması konusunda önemli değerlendirmeler yapmıştır. Ulus anlayışı konusunda da Demokratik Ulus anlayışını esas almıştır. İnsanlığa büyük zararlar

veren, yıkımlar getiren, büyük sömürü savaşlarını ortaya çıkaran ulus devlet anlayışı yerine, demokratik toplumu getirecek, Demokratik Konfederalizm'e zemin olacak Demokratik Ulus anlayışını ortaya koymuştur. Böylelikle mezhepçiliğin, dinciliğin, milliyetçiliğin, etnik ve dinsel savaşların önünü alacak yaklaşım göstermiştir. Bunlar da çok önemlidir. Çünkü; insanlığın günümüzde hala en önemli sorunlarından biri; etnik ve mezhepsel, dinsel savaşlardır. Bunların olduğu yerde bütün gözler kör oluyor. Demokratik eğilimler, sosyalist eğilimler, özgürlükçü eğilimler bastırılıyor. Çünkü; mezhepçiliğin de, milliyetçiliğin de, dinciliğin de gözü kördür. Bu bakımdan da Demokratik Ulus anlayışıyla toplumların gözünü kör eden, böylelikle egemenlerin toplumlar üzerinde baskı kurmasına zemin olan bu tür eğilimleri etkisizleştirme, bu tür eğilimleri zayıflatan bir ideolojik ve teorik yaklaşım geliştirme Önder Apo'nun başta Ortadoğu olmak üzere tüm insanlığa kazandırdığı çok önemli teorik değerlendirmeler olmaktadır.

21. yüzyılda sosyalizme en büyük değer katan Önder Apo'dur

Önder Apo gerçek sosyalizmi ortaya çıkarmıştır. Sosyalizmin teorisinin ve pratiğinin ne olması gerektiği, en çarpıcı ve en güzel biçimde Önderlik çözümlerinde ve değerlendirmelerinde vardır. Toplumculuğa büyük bağlılık vardır. Önderliğin çözümlerini ve değerlendirmelerini kadar toplumu yücelten, toplumculuğu esas alan, topluma değer veren başka hiçbir ideolojik ve teorik değerlendirme yoktur. Toplumculuk Önder Apo'da kutsallık düzeyinde ele alınmış bir konudur. Hatta Marks'ın, Engels'in sosyalizmi ve toplumculuğu savunurken ama diğer taraftan kapitalist modernitenin yarattığı bireysel yaşamdan tümünden kopmadıklarını, yaşamın toplumsallığını demokratik temelde güçlendiren bir değerlendirme düzeyinin olmadığını ortaya koyar. Zaten sosyalizm demek toplumculuk demektir. Bireycilik ya da çıkar grupları karşısında toplumun çıkarlarını savunan bir ideolojidir, teoridir. Sadece üretilen malların eşit paylaşımı değildir. Sadece eşit paylaşımı sosyalizm olarak görmek gerçekten de çok eksik bir yaklaşımdır. Sosyalizm esas olarak; toplum içinde özgür ve demokratik yaşam, toplumsallığın coşku düzeyinde yaşanılması, toplumun insanlığa kazandırdıklarının toplum tarafından derinliğine hissedilmesidir. Bu yönüyle tarih boyu yaratılan tüm değerlerin, toplumcu değerlerin bugün insanlık tarafından temsil edilmesi gerçek sosyalizmdir. Yoksa sadece eşitliğe dayalı bir yaklaşım sosyalizmden öte bir küçük burjuva yaklaşımıdır, küçük burjuva eşitçiliğidir. Sosyalizmi sadece eşitçilik, bazı şeylerin eşit paylaşımı olarak ele almak, gerçekten de sosyalizmin doğru anlaşılmasıdır.

Bu yönüyle Önder Apo'nun devlete, iktidara dayanmayan; demokrasiyi, özgürlükleri, ekolojiyi, kadın özgürlüğünü, ahlaki ve politik toplumu, vicdanı esas alan sosyalizm anlayışını ortaya koyması, bütün insanlık için bir kazanımdır. Sosyalizmin yeniden en güçlü biçimde yükselen değer haline getirilmesidir. Kapitalizm altında insanlık bitmiştir, çürütülmüştür. Tüketim toplumu insanlığın bitirilmesidir. Bu yönüyle insanlığın bitirilişi karşısında Önder Apo'da insanın ve toplumun yüceltilişi vardır. Kesinlikle böyledir. Bir nevi kutsal kitapta çürümenin ortaya çıkardığı topluma karşı tanrının gazabı vardır. Şu anda kapitalizm de öyle bir noktaya gelmiştir. Aslında tanrı gazabı derken burada anlaşılması gereken, toplumun gazabıdır. Şimdi artık kapitalizmin yarattığı bireycilik ve maddiyatçılığa karşı toplumun gazabını gün-

deme getiren bir Önderlik gerçeği vardır. Toplumun gazabını yani gerçek sosyalizmi kapitalizmin karşısında zafere kavuşturacak bir Önderlik çizgisi, bir sosyalizm anlayışı ortaya konulmuştur. Bu açıdan 21. yüzyılda sosyalizme en büyük değer katan önderlik Önder Apo'dur. Bunun bütün sosyalistler tarafından bilinmesi gerekir.

Kuşkusuz Önder Apo'nun ideolojik ve teorik değerlendirmeleri daha da geliştirilebilir, daha da ayrıntılandırılabilir. Geçmişte olduğu gibi Marks, Engels bir şey söylemiş, her şey böyledir, değiştirilemez, denilemez. Önder Apo'nun ortaya koyduğu bir doğrultu vardır, gerçekten iyi bir doğrultudur, iyi bir sosyalizm anlayışındır, doğru bir sosyalizm anlayışındır. Ama bunun daha da ayrıntılandırılması lazım. Pratikte daha somutlaştır hale getirilmesi lazım. Bu yönüyle bütün sosyalistler Önder Apo'nun bu teorilerini geliştirebilirler, katkı sunabilirler, derinleştirebilirler. Ama Önder Apo'nun sosyalizmin onurunu kurtardığını, sosyalizme yeniden itibarını kazandıracak bir yoğunlaşma ortaya çıkardığını, sosya-

şamıyla da ortaya koydu. Sosyalist siyasal yaşamda ısrarı ortaya koydu. Sosyalizmin de bir yaşamı, siyasal yaşamı vardır. Bunu pratik içinde yaşadığı için Apocu hareket, PKK gerçekten sosyalist değerleri hep taşıdı. Bizzat sosyalizmin pratiğini de yaşattı. Belki ideolojik ve teorik olarak eksikleri ve yetersizlikleri vardı ama iş pratikte toplumcu yaşamak gerektiği ortaya konulunca, bu konuda toplumcu yaşamda ısrar edilince belli bir demokratik değer ortaya çıktı.

Kuşkusuz toplumsallıkta, toplumsallığın anlaşılmasında yetersizlikler, eksik anlaşılmalarda olabilir. Çünkü; saptırılmış toplumsallıklar da vardır. Reel sosyalizm de bir saptırılmış toplumsallıktır. Dinler de toplumcudur. Daha sonra dinlerin bu toplumculuğunun saptırılmış bir toplumculuk haline gelmesi ve sapkın ideolojilere alet edilmesi de vardır. Bu yönlü de eleştirilmesi ve değerlendirilmesi gereken pratikler vardır. PKK'deki toplumculukta eksiklikler, yetersizlikler olsa da bu toplumculuk doğru temelde, belli demokratik değerlerle yan yana yaşayarak kendisini var etmiştir. Özellikle eleştiri-

kratik devrime yansıtılmaya çalıştı. Böylelikle Uluslararası Komplo'dan sonra yeniden PKK'nin toplumla güçlü buluşması sağlandı.

Önder Apo'nun 2003'te ortaya koyduğu Demokratik Paradigma tasfiyeciler tarafından saptırılmak istendi. Kendi tasfiyeci anlayışlarına kılıf yapmak istediler. Önderliğin devrimci sosyalist anlayışını, demokratik sosyalist anlayışını; sosyalizmin dağılmasından sonra, reel sosyalizm yıkıldıktan sonra bazı sosyalist partilerin ve çevrelerin sosyalizme eleştiriler getirip ama liberalizme koşması gibi ele almaya çalıştılar. Ama Önder Apo buna müsaade etmedi. Hareketimiz buna müsaade etmedi. Önder Apo 2005'te "Demokratik Konfederalizm'i ilan ediyorum" dedi. Önder Apo'nun "Demokratik Konfederalizm'i ilan ediyorum" anlamına geliyordu. Yani örgütlü demokratik topluma dayalı bir demokratik konfederal sistem ve yönetim düzeyi kurulacaktı. Ama bu da aynı zamanda komünal demokratik değerlere dayanacaktı. Bireyciliğe, maddiyatçılığa

lizme ve toplumsallığa en yüksek düzeyde tutarlıca sahip çıktığını, bunun militanlığını yaptığını görmek, kabul etmek ve hakkını vermek gerekmektedir.

PKK'de sosyalizmin teori ve pratiğindeki yetersizliklerden kaynaklanan eksiklikler oldu

PKK çıkışından itibaren sosyalist ideolojiyi benimsedi. PKK de reel sosyalizmden etkilendi. O dönemin ideolojik ve teorik tespitlerini, ortaya konulan değerlendirmeleri ve çözümlerini benimsedi. Ama şu kesindir; PKK, çıkışından itibaren komünal yaşadı. Komünal yaşadığı için kendi içerisinde bir demokrasisi oldu. Böylelikle komünallığı korudu. Komünal olan demokratik olmak zorundadır. Komünal olduğu için, komünal yaşamı çok önemli gördüğü için, bizzat yaşamın içinde komünallığı oturduğu için bu ister istemez kendi içerisinde bir demokrasiyi koşulladı, demokratik değerlerin oluşmasını ve var olmasını beraberinde getirdi. Çünkü; demokratik olmadan komünal olunamaz, komünal yaşam sürdürülemez. Eğer komünallıkta ısrar edilecekse, komünal yaşam bizzat pratikte yaşanır o zaman bu demokratlığı da, demokrasiyi de geliştirir. PKK başından bugüne kadar demokratik yaşamı bırakmadı. Devrimci bir örgüt oldu, sosyalist örgüt oldu ve bunu ya-

özeleştirme sistemi, yaşam içinde birbirini eleştirme, yaşam içindeki komünallığı biraz böyle demokratik değerlerle oluşturma kültürü oluşmuştur. Böyle bir gelenek çok sistemli eleştirme ve özeleştirme anlayışına dönüşmüştür. Sadece belli resmi parti platformlarında kalkıp eleştirme-özeleştirme vermek değil, yaşamın içerisinde bizzat sürekli eleştirinin ve özeleştirinin olduğu bir toplumsal komünal yaşam ortaya çıkarmıştır. Bu baştan itibaren Apoculukta, PKK'de sosyalist değerlerin, demokratik değerlerin belirli düzeyde varlığını yaşattığı, sürdürmüştür.

Tabii ki başından beri sosyalizmin teori ve pratiğindeki yetersizliklerden kaynaklanan eksiklikleri ve yetersizlikleri vardı. Bundan dolayı PKK'nin tümünden başarısı gerçekleşmedi. Önder Apo'nun esaret altına girmesi durumu yaşandı. PKK büyük fedakarlıklara rağmen ağır sorunlar yaşadı. Çetecilikler yaşadı. Önder Apo İmralı'daki yoğunlaşmalarıyla birlikte bu konuda çok köklü çözümler yaptı. Hem genel sosyalizme yönelik eleştiriler ve özeleştireliler oldu hem de PKK'ye dönük eleştiriler ve özeleştireliler oldu. PKK militanlarına, kadrolarına, yönetimine dönük eleştiriler ve özeleştireliler oldu. Bu çerçevede PKK sadece eleştirmedi, özeleştireliler verdi ve bunu da pratiğe yansıtılmaya çalıştı. Hem örgüt pratiğine, örgüt yaşamına yansıtılmaya çalıştı hem de toplumsal alan çalışmalarına, yani toplumsal devrime, demo-

dayanmayacak, manevi değerlere, toplumculuğa dayanan bir Demokratik Konfederalizm Sistemi olacaktı. Önder Apo'nun bu perspektifi ve Demokratik Konfederalizm ilanı başta Kürt toplumu olmak üzere Türkiye toplumunu olumlu etkiledi. 2005'ten sonra toplumda büyük gelişmeler olması, toplumsal tabanın genişlemesi, gençliğin ve kadınların harekete çok yoğun yönelmeleri, Önder Apo'nun Demokratik Konfederalizm'i ilan etmesiyle oldu.

Kuşkusuz bu konuda da eksiklikler ve yetersizlikler yaşandı. Demokratik Konfederalizm'i örgütlenmeden sorumlu örgütlü birimler ve topluluklar, konfederal ilişkiyi genelden kopuk ele alan yaklaşımlar gösterdiler. Her birimin kendisini biraz daha özerk kıldığı, hatta feodal prenslikler gibi kendisini ayrı tutmaya çalıştığı yanlış eğilimler de oldu. Ama yeniydi. Dolayısıyla teorik yaklaşımların pratikleşmesinde sorunlar çıkacaktı. Önder Apo'nun ortaya koyduğu bu Demokratik Sosyalizm anlayışı toplum ve örgüt tarafından benimsendi. Eksikleri ve yetersizlikleriyle de olsa pratikleşmeye çalışılınca toplumda karşılığını buldu. Demokratik Ulus anlayışı toplumlarda karşılığını buldu. Bu açıdan KCK sisteminin Bakurê Kurdistan'da toplumu etkilemesi yaşandı. Önder Apo'nun ortaya koyduğu Demokratik Konfederalizm anlayışı ve bunun sistemleşmiş hali KCK'nin toplum içindeki etkisi görülünce, 2009 14 Nisan'ında KCK operasyonları yapıldı.

Özyönetim direnişleri Demokratik Sosyalizm'i, örgütlü toplumla yaratmak isteyen direnişlerdi

Önder Apo'nun büyük çabalarıyla bütün bu gelişmeler ortaya çıktı. Kürdistan'da örgütlü demokratik toplumda belirli bir düzey ortaya çıktı. Bunun Türkiye'ye yansması oldu. Türkiye halklarıyla ortaklaşması gerçekleşti. Bu yönüyle Önder Apo'nun demokratik sosyalist anlayışı temelinde örgütlü demokratik toplumun gelişmesinde önemli bir düzey yaratıldı. Ama şu var; bu ortaya konulurken tek yanlı bir yaklaşım oldu. Bu çalışmalar düşmanın, soykırımcı sömürgeciliğin demokrasi düşmanlığı, sosyalizm düşmanlığı, Kürt düşmanlığı görülerek saldırdığı takdirde nasıl bir savunma olacak anlayışıyla iç içe örüldü. Sanki bu çalışmalarla sorun çözülecekmiş gibi bir yaklaşım içine girildi. Zaten çatışmasızlık ortamındaki o rahat koşullarında Demokratik Konfederalizm anlayışı köklü ve yaygın da örgütlenmedi. Örgütlü toplum bütün toplumsal alanlarda gerçekleştirilemedi. Toplum tümüyle Demokratik Konfederal Sistem içine çekilemedi. Örgütlü topluma dayalı kendi meşru savunmasını yapacak bir örgütlü güce, zihniyete, devrimci anlayışa ulaşılmadı. Bu yönüyle tek yanlı bir yaklaşım ortaya konuldu. Düşmanın saldırıları öngörülüp meşru savunma anlayışı ve örgütlenmesi yaratılmadığından düşman 24 Temmuz 2015'ten sonra saldırıya geçerek Önder Apo'nun Demokratik Sosyalizm anlayışının oluşturduğu o bilinçli toplumu ezmeye çalıştı. Bu, aynı zamanda Bakurê Kurdistan'daki çalışmalara PKK'nin doğru öncülük yapamadığını ortaya koymaktadır. Özgürlük Hareketi; Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki kurumlar sorumludur, görevlerini yapmalıdır yaklaşımla bu eksikliği zamanında düzelter bir tutum içinde olmadı. Özcesi Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki örgütümüz toplumu örgütleyip her türlü saldırıya karşı meşru savunmasını yapacak duruma getirmediği için saldırılar karşısında zayıf kaldığından toplum ezilmek istendi.

Bu ezme saldırılarına karşı Önder Apo'nun demokratik sosyalist anlayışı temelinde örgütlü demokratik topluma dayalı özyönetim direnişleri gerçekleşti. Bunlar tarihi direnişlerdir. Çok önemlidir. Aslında Demokratik Sosyalizm'i, Demokratik Ulus'u örgütlü demokratik toplumla yaratmak isteyen direnişlerdi. Kuşkusuz Demokratik Sosyalizm ya da Demokratik Konfederal Sistem devlet olmayı hedeflemiyordu. Ama devletin her türlü saldırısı karşısında kendini koruyacak, devletin bu sistemi kabul etmesini sağlayacak bir örgütlenmesi ve direnişi de göstermesi gerekiyordu. Tabii ki Özgürlük Hareketi Kürt sorununun çözümünü ve Türkiye'nin demokratikleşmesini demokratik siyasal yollardan olmasını arzuladı. Zaten bu yaklaşımını defalarca ortaya koymuştur. Ama Türkiye gibi demokratik olmayan devletten saldırıların geleceğini bilerek o saldırıları püskürtecek bir devrimci örgütlenme düzeyine ve öz savunma konumuna da ulaşılması gerekiyordu. Ama öz savunma konusunda eksiklikler ve yetersizlikler olsa da Önder Apo'nun Demokratik Sosyalizm anlayışı, Demokratik Konfederalizm anlayışı toplumu etkilemişti. Toplum bunda özgürlüğünü görüyordu, demokratik yaşamını görüyordu. Ama bütünlüklü ele alınmadığı için sonuçta karşı saldırılar oldu. Tutuklamalar, öldürmeler gerçekleşti. Hala da faşizm örgütlü demokratik topluma, demokrasi güçlerine yönelik saldırılarını sürdürmektedir.

Rêber Apo'nun 1990'lı yıllarda sosyalizm üzerine yaptığı çözümlerden derlenmiştir.

İnsanlık ya sosyalizmle var olacak ya da kapitalizmin barbarlığında yok olup gidecektir

Kürdistan Devrimi, Kürt halkının kurtuluş umutlarını yenilmez kılmak ve kurtuluşunu adım adım gerçekleştirmek kadar, bölge halklarına ve giderek birçok benzer konumdaki halklara iyi bir örnek devrim olmaktadır. Yine daha üst düzeyde bir sosyalist yenilenmenin, kadın devriminin, moral devriminin, bu anlamda yeni bir felsefi gelişimin, imkanlarını ortaya çıkarmaktadır. Mevcut uluslararası koşullar, bölgesel gelişmeler PKK sözcülüğünü evrensel çapta bir sosyalizm sözcülüğüne, onun temsiline doğru götürmektedir.

Kapitalist-emperyalist sistem bütün insanlık için doğal dengeyi bozmuştur. Dolayısıyla çok geniş toplumsal kesimlere hitap etmeyi bilen perspektiflere ihtiyaç vardır. Yani yeni bir sosyalist program, onun dayandığı sağlam bir bakış açısı ve eyleme indirgenmiş taktikler nasıl olmalıdır? Sorularına cevap verdiği oranda, sosyalizm bir kez daha kendini yetkinleştirmiş ve reel sorunlara çözüm gücü olduğunu göstermiş olacaktır.

İşte böylesine bir tartışma gerçekçidir. İnsanlığın kaderine derinden bağlı olanlar, insani sorunlara en temelde yaklaşım göstermek isteyenler bu nedenle de sosyalizme daha da derinleşen bir ilgiyle yaklaşacaklardır; yetkinleştirerek, yeni sorunlara cevap üreterek yaklaşacaklardır.

Görevler önümüzde durmaktadır. Konuyu tartışmada kısırlık ve eski söylemle yetinme var. Tartışmayı daha da yenilemek gerekiyor. Bu nedenle yeni bir sosyalizm tanımı -güncellenen anlamında-, onun programsal, eylemsel, taktik ifadesi üzerinde durulabilir. Bu temelde yeni sosyalist partiler kurulabilir ve kitlesel eylem türleri geliştirilebilir. Bilimsel teknik devrim de, sosyalist bakış açısı altında sorunların çözümü için etkin olarak uygulama gücü haline getirilebilir. Bu yaklaşımlar kesinlikle en yakın bir süreç içinde sosyalizme olan ilgiyi artıracak, temel çözüm kaynağı olduğunu gösterecek ve en kapsamlı çürüme dönemine girmiş olan kapitalizme karşı uygun bir sosyalist dönemi ortaya çıkarabilecektir.

Partimiz PKK, bu konuda reel sosyalizmin olumsuz etkilerine karşı başından itibaren tavır geliştirerek ortaya çıkan bir hareket olduğu kadar, onun olumsuz etkilerini kendi içinde yansıtmamış, böyle bir sosyalizmin oldukça kusurlu olduğunu görebilmiş ama buna rağmen sosyalizme olan inancını ve yaklaşımını kaybetmemiş bir harekettir de.

Bunu özellikle bağımsız ve oldukça da iddialı bir biçimde "Kürdistan" diye tabir edilen en geri bir ülkenin ilkel toplumuna ve onun toplumsal koşuluna uygulamış, bunda da önemli sonuçlara yol açmış bir güçtür. Bu temelde şekillenen bir partidir.

PKK deneyimi bu anlamda, dünya çapında kapitalist-emperyalizmle dengeye ulaşan reel sosyalizmin kendi iç tikanıklığı nedeniyle çözümlü gittiği ve bundan dolayı sosyalizmin oldukça itibardan düşürülmek istendiği bir dönemde en büyük sosyalist eyleme ve onun ideolojik hattına ulaşabilen bir gelişme hareketidir. Bu konumuyla biraz da gericilik dönemlerinde çok az ayakta kalan ama bir o kadar da şerefli, onurlu bir yere sahip olan hareketlere de benziyor.

Tabii ki, egemen resmi düzen hükmünü alabildiğine konuşturduğunda ve bu koşullarda herkesin gericiliğin kanadı-kolu arasına koştığında, kavga meydanını terk etmeyen, bu konudaki iddiasını sürdüren her hareket, yiğit harekettir. Aynı zamanda insanlık adına konuşma yetkisine de sahip olan bir harekettir.

Her büyük özgürlük hareketi, böylesine evrensel çapta tutuculuk dönemine başarıyla karşılık verdiği oranda yalnız içinden doğduğu ülke ve halkın koşullarına çözüm getirmekle kalmıyor, bununla birlikte insanlık idealinin sözcüsü de olabiliyor. Nitekim bir dönemler Hristiyanlık, bir dönemler İslamiyet, yine bir dönemler Fransız ve Ekim devrimleri böyle bir misyona soyundular ve küçümsenmeyecek sözcülük rolüne de layıkıyla karşılık verebildiler.

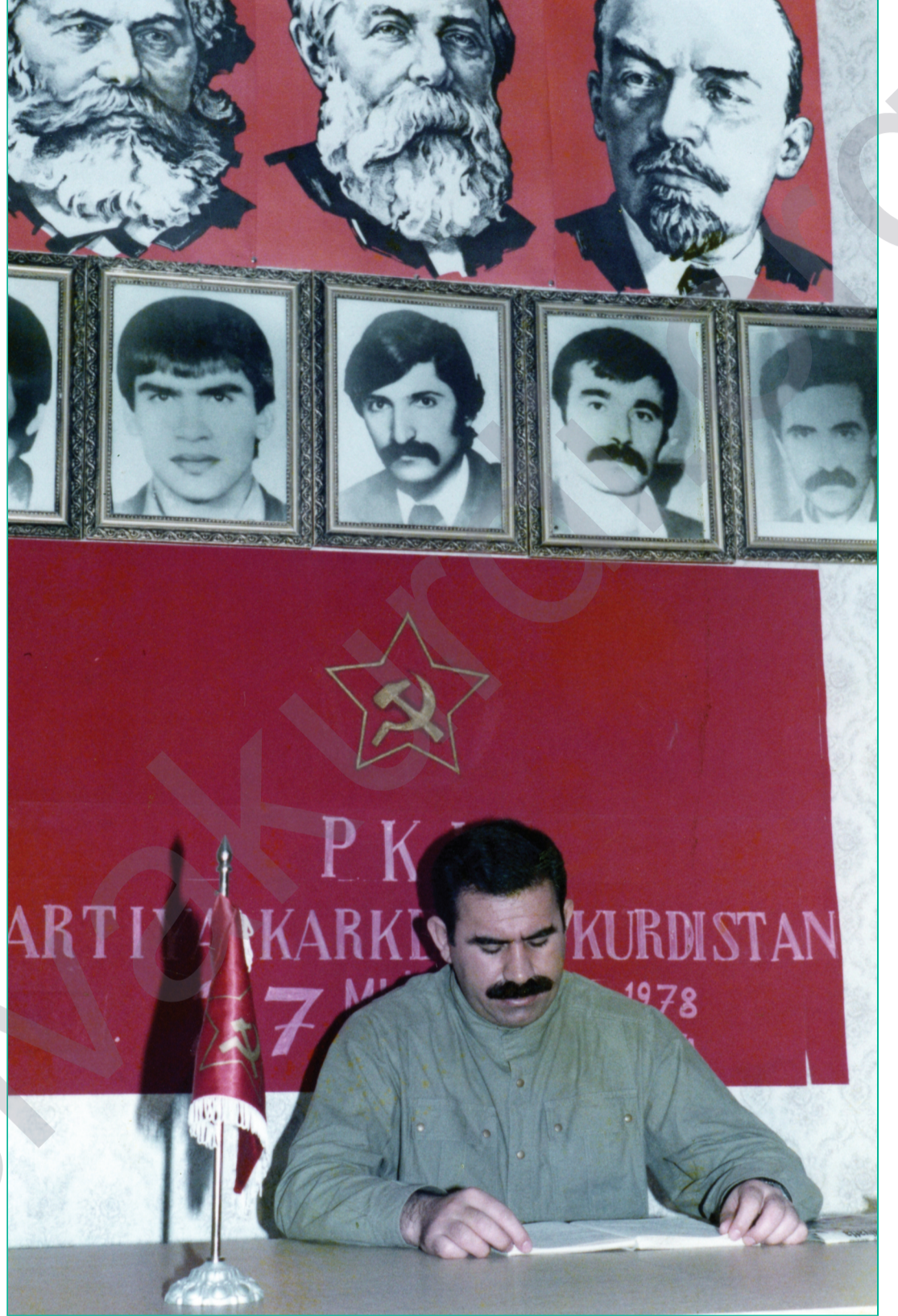
Ortadoğu, insanlığın oluşumuna beşiklik etmiştir

Şimdi başlangıçta hazır olmasak da ve oldukça ulusal çapta bir hareket olduğumuzu söylesek de, mevcut uluslararası koşullar, bölgesel gelişmeler PKK sözcülüğünü evrensel çapta bir sosyalizm sözcülüğüne, onun temsiline doğru götürmektedir, adeta onu buna zorlamaktadır. Başlangıçta bunu böyle beklemiyordusak da hızla değişen, karmaşıklaşan koşullar böyle bir görevi partimizin önüne koymuşsa, hiç şüphesiz bundan onur duyulur. Fakat önümüze konulan görevin doğru kavranılmasını, kendimizin katkısının ne olabileceğinin isabetli değerlendirilmesini de şart kılar.

Ortadoğu sahası, tarihte birçok ideolojinin, özellikle dinlerin insanlık adına ortaya çıkıp iddialı eylemler geliştirdiği bir sahadır. Onun insanlığın oluşumuna beşiklik etmesi, bütün temel uygarlıkların bu sahada vücut bulması, Ortadoğu toplumsal gerçekliğinin insanlığın gelişimindeki yerini ortaya koyar. Halen buradaki insanlığın o kadar zor durumda kalmasına, yine emperyalizmin bunalımlarını en yoğun yaşamasına rağmen çözüm konusunda iddialı olması tesadüfi değildir.

Bir yerde bunalım ne kadar ağırlaşırsa, devrimsel çıkışın da oralarda o denli gelişeceğini tarih birçok örnek olayla açıklamaktadır. Ortadoğu'nun en geri bölgesi olan Kürdistan ülkesi ve yine en unutulmuş, insanlıktan çıkarılmış halkı olan Kürdistan halkı -ki tarihin en eski toprakları olması itibarıyla insanlığın da beşikliğini yapan bir gerçekliğin ifadesidir-, şimdi tekrar yaşama gözünü açmaya çalışıyor. Yaşama gözünü açarken, başlangıçtaki insanlığın gelişimindeki dev adımlara benzer bir adımla bunu gerçekleştirmek istiyor. Bu biraz da PKK'ye nasip olmuştur, onun büyüklüğünde ifadesini bulmuştur.

Partimiz bu anlamda tarih bilinci kadar, güncel gerçekliğin sosyalizme yüklediği rolün de bilincindedir. Ona sözcülük etmeye çalışmaktadır. Bu konuda enternasyonalist özü kadar, ulusal özünü de seçkin bir biçimde

ortaya koymuştur. Çok değerli şahadetlerle sözünün eri olduğunu kanıtlamıştır. Kendi halkını özgürleştirmeye götürürken, insanlığı da özgürleştirdiğine, bu konuda temel bir adım attığına inanmaktadır. Onu bilerek yapmaktadır.

Nitekim PKK, bütün tarihsel süreçlerinde uluslararası gerici komplolara uğrayan bir harekettir. Sanmıyorum bu kadar geniş çaplı uluslararası bir komplo başka bir hareketin çevresinde oluşsun. Onun ayakta kalan en güçlü sosyalist ve yine ulusal kurtuluş hareketi olması nedeniyle Uluslararası Kompro'nun gelişmesine yol açtı. Ama direndi, ezilmedi. Her yeni hamlesinde sosyalizm sözcülüğüyle, savaştaki kararlı duruşuyla yenilmezliğini ispatlıyor. Yenilmesi şurada kalsın zafere biraz daha yaklaşır başarı adımlarıyla dönemin sadece doğru, güçlü hareketi değil, aynı zamanda bütün bunların altında yatan temel özellik olarak sosyalist bir hareket olduğunu kanıtıyor.

PKK bir emek hareketidir

Hiç şüphesiz tarih bilinci, çağ bilinci daha da bilimsel bir ifadeye kavuşturulmalıdır. Yine sorunların çözümüne derinliğine yeni cevaplar üretilmelidir. Yeni temellerde emek partisine, sosyalist demokrasiye, devlet-halk eylemliliği için tanımlar geliştirilmelidir. Kendi somut

pratiğimizde ise kapsamlı bir halk hareketi çok çeşitli taktiklerle ortaya çıkarılmıştır.

Partimiz kurtuluş yolunu bütün toplumun özgürleşmesine, özellikle sadece en yoksullara değil, diğer toplumsal kesimlere de açıyor. Emeğin sömürüsüne, kadının köleştirilmesine ve yine mezhep farkının ve milli çelişkilerin yol açtığı baskılara karşı çok kapsamlı özgürleştirici ve çözümleyici yaklaşımlar geliştirebiliyor. Zorluklarına ve yetmezliklerine rağmen, gelişmesini sürdürüyor ve emeğe saygı temelinde emeğin sahiplerinin partisi olmayı esas alıyor. İnsan soyuna yaraşır en kahramanca, fedakarca kişiliği ve yaşam tarzı konusu hiçbir partide ele alınmadığı kapsamda ele alınmış ve bunun cevapları o denli geliştirilmiştir.

Bir PKK gerçekliğini yaşayan insanlık, kurtulmuş insanlık demektir.

Biz bunu daha en küçük çapta gerçekleştirmiş durumdayız. Kendi halkımız için bunu tam başarıya ulaştırırsak, çok iyi biliyoruz ki, insanlık adına bu, devasa bir kazanımdır. Nitekim bireyde gerçekleşen kurtuluşu, halkta gerçekleşen kurtuluşa dönüştürmesini bildik.

Bir halkta gerçekleşen kurtuluşu, insanlıkta gerçekleşecek bir kurtuluşa dönüştürme ülkesüne her zamankinden daha fazla bağlıyız. İnsanlığa inanıyoruz, insana layık yaşamın olduğunu da biliyoruz.

Buna çok derinden bağlı olduğumuz için, yaşamımızı belki de hiçbir partide görülme-

Ekim şehitleri sosyalizmin yaşayan ruhu ve kadının direngen onurudur

□ Ekim şehitleri; özgürlük iddiasının sembolleri, Apocu felsefenin öğrencileri ve hakikatin yolcularıdır. Ancak özgür yaşamı inşa etmekle ve sosyalizmi evrensel bir gerçeklik haline getirdiğimiz oranda Ekim şehitlerimizin anılarına layık olabiliriz. Onun için tüm PAJK militanları olarak bir kez daha şehitlerimize bağlılık sözümüzü yineliyor, özgür toplumu yaratarak dünyayı kadının evrensel hakikatine çevirmenin inancıyla tüm özgürlük yürüyüşçülerini selamlıyor ve Ekim şehitlerimizin kutsal anıları karşısında saygıyla eğiliyoruz. □

PAJK Koordinasyonu

Özgürlük mücadelemizde Ekim ayı kadın militanlığının zirvelediği, kahramanlığının ebedileştiği, amansız ve yaman mücadelesinin destansı direnişlerle örüldüğü bir ay olarak bilinir. Kadın Özgürlük Hareketi'nin büyük bedeller ödediği Ekim ayına, öneminden dolayı ve içerdiği anlam itibarıyla kadın şehitler ayı denilmektedir. Yaşanan şahadetlerin hem nicel hem de nitel olarak büyük olmasından dolayı kadın şehitler ayı olarak isim verilmiştir. Bu kadar büyük şahadetlerin verdiği mesajlar ve yarattığı hakikat çok çarpıcı olduğundan, bu ay tüm özgürlük yürüyüşçülerinin yüzünün dönük olduğu bir zaman dilimi olmaktadır.

Kuşkusuz her mücadele gerçeği ve devrim, kendi bünyesinde açığa çıkardığı öncülerle başarıya ulaşmıştır. Kadın devrimimiz de kendi öncülerini büyük bir gurur ve onurla yaratmıştır. Sadece bu ayda verilen şehitler bini aşmıştır. Bêrîtan (Gülnaz Karataş), Azime (Mihriban Saran), Zeynep (Gurbetelli Ersöz), Meryem (Meryem Hazar Çolak), Zinarîn Hêvî (Selma Doğan), Ronahî (Andrea Wolf), Çerkez Hêlîn (Nermin Akkuş),

Canda Türkmen (Sanem Bertan), Mizgîn Türk (Hüsne Akgül), Rewşen (Leyla Kaplan), Rozerîn (Asuman Erdem), Rotînda (Aynur Artan), Kurdê (Selamet Mentêş) ve daha sonrasında Rojîn Gewda, Rûken Bingöl, Jiyan Ahrez arkadaşlar Ekim şehitlerinden sadece bir kaçıdır. Her bir şehit arkadaş katılım biçimiyle mücadele çizgisinde kadın rengini, tarzını ve güzel özünü katmayı başarmıştır.

2017 yılındaki Ekim ayını bir kez daha yeni kahramanlıklarla, yeni militanlıklarla ve kesintisiz yaman mücadeleyle karşılıyoruz. Ama aynı zamanda karşıladığımız bu Ekim ayının farklı bir boyutu ve ayrıcalığı olduğunu bilmek gerekir. Buna göre büyük sosyalist devrimin (Ekim 1917) bu ayda yüzüncü yılında olduğunu unutmadan ve bunun mücadelemizle bağlantısını vurgulamadan geçemeyiz. Çünkü; sosyalist mücadelenin hatta sosyalizm ütopyasının sönmüldüğünü söyleyen kapitalist modernite karşısında halen en radikal bir biçimde sosyalizmde ısrar eden PKK-PAJK çizgisinde savaşıyoruz. Sosyalist ütopyadan vazgeçmeyen bir hareketle mücadele eden, durum ne olursa olsun özgür gelecek, güzel güneşli günlere olan tutkusundan, inancından vazgeçmeyen bir idealin ve bunun için

büyük hedeflerin olduğu kadar büyük savaşların sahibi olduğumuzu dost-düşman herkes bilmektedir.

Sosyalizmde bu yönlü ısrar edişimizin karşısında her ne kadar başkasının nezdinde gözü kara, fanatik görülsük ya da salt hayali olarak yorumlansak da, aslında sosyalizm ideali konusunda son derece gerçekçiyiz. Üstelik sosyalizmi hayal olmanın ötesinde her an yaşamımıza, sistemimize uyarlamaya çalışan bir iddiadayız. Geline aşamada dünyada sosyalizmi inşa etmek için negatif ve pozitif nedenlerimiz her zamankinden daha fazla çoğalmıştır. Halkların, emekçilerin, gençliğin, kadınların, inançların, doğanın, bir bütün dünyanın içinde bulunduğu acınası hal gözler önündedir. Her gün gerçekleşen öldürmeler, talanlar, işgaller, kirli politikalar ile paramparça edilen iradeler, tecavüz ve tacizlerin yaşamın her alanında meşrulaştırılması, özel savaş ile her an bombardıman altında tutulan benlikler, işgal edilip sisteme sunulan kadın bedenleri, uyuşturulan gençlik aktivitesi, bencilik çitleri ile örülen yaşamların birbirine zehredilmesi ve bunların ötesinde daha birçok durum negatif nedenler olarak bizleri sosyalist gelecek için daha çok

mücadeleye sevk etmektedir. Bunu böyle okurken, elbette beyni ve yüreği özgürlük için çarpan hiç kimsenin bu durumlar karşısında kapitalist sisteme sessiz kalmayacağı ve karşı koyacağı gün gibi açıktır. Pozitif nedenlerimiz ise; insanlığın ağır bedellerle edindiği ve bugüne kadar koruduğu ahlaki-politik değerler, tanrıça geleneği olarak kadın özü ve bir bütün tarih boyunca beliren mücadele geleneği, özgürlük tutkusu, tüm devrimci önderlerin ve düşünürlerin bileşkesi olan bir Önderlik hareketinde bulunmamızdır.

Sosyalizm için umutlu olmak kapitalist sisteme vurulacak en büyük darbedir

Kuşkusuz bugün mevcut dünyanın durumuna baktığımızda sosyalist sistemi gerçekleştirmenin zorlukları birçok yönüyle ön plana çıkmaktadır. O anlamıyla rasyonalist olanlar sosyalist sisteme, mümkün olmayan ama güzel bir ütopya olarak bakabilirler ama Özgürlük Hareketi olarak Rêber Apo'dan öğrendiğimiz bir şey var ki o da; gerçekçi olduğumuz kadar hayaller ve idealler için savaşan, bu açıdan olmazı olur kılan, iddialı bir

gerçekliğe sahip oluşumuzdur. Mevcut durum çok umut vadetmese bile Apocu Hareket olarak geleceğe olan bağlılığın insanda neler yarattığına tanık olan ve bu inancı ile mücadele eden bir geleceğimiz var. Rêber Apo bu konuda, "Ben umutlu olmaktan değil umudu bile yaratan bir tarzdan bahsediyorum" derken aslında umudun bizim yaratılarımız olduğunu ima etmektedir. Demek ki, boşu boşuna pandoranın kutusundan bütün kötülükler saçıldıktan sonra dibinde sadece umut denilen iksir bırakılmamış. O halde sosyalizm için umutlu olmak, kapitalist sisteme vurulacak sosyalist darbenin esas formasyonudur.

Özgürlük bilincinin temelinde inanç yatar

Sosyalist mücadelede ısrar etmek için bize manevi olarak hakikat, ahlak, inanç ve irade gerekmektedir. Özgürlük düşmanları insanlara hakikati farklı sunabilir ama Özgürlük Hareketi'nin hakikati, farklı bir diyalektikte işlemektedir. Bizde hakikat; kişiyi olması gereken teşvik eden büyüü bir davetiyedir. Aynı zamanda hakikat, var etmek istediklerimiz için olabirliğin ardında duran bir

güç kaynağıdır. Hakikatte ahlak, gerçekleri görmek kadar o gerçeklere sırt çevirmeden onları karşılama ve onları aşma azmi ile sağduyusudur. Bir de hakikatte inanç denilen bir olgu var ki, o da negatif gerçekleri aşacağına dair yüreğinde beliren umut dergahıdır. Her şey ve herkes bir şeye inanarak kendisini var eder. İnanç olmadan mücadelenin gelişmesi mümkün değildir. Pratikte uygulayıcı olan irade gücü ise inancın ve imanın ürünüdür. İnanç olmadan bu kadar insanın, bu kadar eşitsiz koşullarda savaşılabildiği miydi? Bütün insanlık dışı işkenceler altında daha ortada gelişim adına bir şey yokken 'Ben bu harekette zaferi görüyorum' diyebilir miydi? Veya Çiyagerler Sûr'da çembere alınırken ve çevreden hiçbir destek almazken, "Son ne olursa olsun muhteşem olacak" diye büyük sözler dile getirebilir miydi? Daha mücadelenin başında teorik olarak çok fazla bir şey bilinmese de, gözle görülür, elle tutulur bir gelişme olmadan sadece bu mücadelenin gerçekliğine, haklılığına inanarak birçok şeyi yaratma azminin geliştiğini unutmamak gerekir. Hayaller öyle gerçek oldu, olmazlar öyle olur kılındı. Tıpkı ilk şehidimiz Besê Anuş'un, "Bir gün şehit düşersem, inanıyorum binlerce kadın silahımı omuzlayacak ve intikamımızı alacaklar" diye gerçekleri doğurma gücünü, inancını taşıması gibi. Yine tıpkı Bêrîtan (Gülnaz Karataş) gibi, "Keşke bir gün yüzlerce kadın gerilla gün batımı veya doğuşunda bir sırtın başında art arda yürüseler" diye hayalini söylerken, aslında kendi inancında barındırdığı kadın ordulaşmasının ilk nüvesinin kehanetini işaretlemesi gibi. O halde rahatlıkla özgürlük bilincinin temelinde inanç yatar diyebiliriz. Sözü tekrar sosyalizme getirirsek; bugün sosyalizme inanç ve uğrunda her türlü bedeli vermeye hazır binlerce ardılın var olması ve sosyalizmi şimdiden yaşamaya aday olmuş Apo klanının yaşatılması vardır. PKK-PAJK Hareketi bir inanç hareketidir ve inancıyla yol alan, inancı için fedai olan bir eksenidir.

Reel sosyalizm, sosyalizmi yaşatmadığı için başarmamıştır

Bugün modernitenin en çok vurduğu gerçek; insanları mevcudiyet karşısında körelterek kendi sistemini güçlü gösterip geniş toplulukları güçsüzlük psikolojisinde tutma ve mücadele azminden uzaklaştırma biçimidir. Bu anlamda modernite temel gücünü sosyalist ütopya dahil tüm ütopyaları kendi liberalizminde boğma kerametinden alıyor. Buna karşın moderniteden şerbetlenen alternatif hareketleri çözümleneyen Rêber Apo, ilk başta bu hareketlerle arasına müthiş bir fark atarak, "Sosyalizmde ısrar insan olmakta ısrardır" diyerek duruma başka bir seyirden bakmıştır. Reel sosyalizmi çözümlenmeye tabi tuttuğu kadar alternatif olan sosyalizmi geliştirerek, derinleştirerek, günümüze uyarlayarak, tarih ile bağını kurarak korumaya almıştır. Reel sosyalizm, sosyalizmi yaşatmadığı için başarmamıştır. Dolayısıyla yenilen sosyalizm değil, sosyalizmi dogmalara boğan ve kapitalizme göbek bağıyla bağlı olan reel sosyalizmdir. Reel sosyalizme karşı ilk önce bilimsel sosyalizm bakışıyla şimdi de Demokratik Konfederalizm eksenindeki Demokratik Sosyalizm adıyla alternatif olma gücümüzü koruyoruz. 'Sosyalizm olamaz' diyenler; kapitalist sisteme teslim olmuş, kapitalizmin vahşetinden gözü korkmuş ve en iyi haliyle liberalizm batağında debelenenlerdir. Devrimci ruh; mevcudiyeti kabullenmeyen ve yaşanabilir bir dünya için elinden geleni ardına koymayan insanüstü bir iradeye sahiptir. Kendi cephemizden baktığımızda dün-

yayı değiştirme gücünü en başta en sömürülen, en dipte kalan kadın gerçekliğinin yücelmeye başlamasından ve her türden egemenliğe kafa tutmasından alıyoruz. Yine bu gücü, en düşmüş, en horlanmış, en parçalanmış Kürt halk gerçekliğinin siyasal iradeye kavuşmasından ve eylemlenen kahramanlığından alıyoruz. En önemlisi de bu gücü, düşmanın bütün ağır ve vahşi yönelimlerine rağmen Özgürlük Hareketi'nde binlerce öncüsünün halen büyük direnişte ısrar etmesinden alıyoruz. Ve bu esasta sosyalizm için kesintisiz mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz. Sosyalizme inandığımız için mücadelemiz bu kadar heybetli ve kutsaldır. Zaten inananlar hiçbir biçimde değişim ve dönüşümü yaratamazlar. İnananlar değişimi sadece hayal etmezler, aynı zamanda değişimi yaratma gücüne sahip olurlar.

Rêber Apo reel sosyalizmde kadın ayağının eksik olduğunu, bunun için uzun ömürlü olmadığını vurgulayarak gerçekleşen sosyalizme 'topal devrim' adını verdi. Eğer gerçek sosyalizm isteniyorsa o zaman kadın öncülüğünün geliştirilmesi gerektiğine inanç tamdı. Bunun için Rêber Apo, sosyalizmin garantisini Kadın Özgürlük Partisi'nde gördü ve bu esasta kadın partileşmesinin gereklerine yüklendi. Bu biçimiyle şimdiye kadar hemen hemen bütün devrimlerde kadınların erekse nesne olarak kullanılması aşılmış oldu. Artık kadın, devrimin nesnesi değil öznesi oluyordu. Kadının bu devrimde büyük bir farkla öncü olması, Önderliğin sosyalist karakterini açığa çıkarmıştır. En ezilenin en önde olması sosyalizmin temel karakteristik özelliğidir. Ki zaten Önderliği diğer önderlerden farklı kılan da kadına yaklaşım biçimi oldu. Başka türlü sosyalizme sahip çıkılamayacağı gün gibi ortadaydı.

Sosyalizmin yüzüncü yılına bu duygu ve düşünceler ile girerken, özgürlük mücadelemizde Ekim ayında beliren kadın kahramanlığın sosyalist öz ile ne kadar buluştuğunu etraflıca irdelemek gerekir. Onlar sosyalizm için hiçbir tereddüde girmeden fedai olan kadınlardır. Tıpkı Rosalar (Luksemburg), Claralar (Zetkin), (Aleksandra) Kollontaylar gibi... Her şeyden önce kapitalist sisteme karşı sosyalizmin bir mücadele işi olduğunu ve mücadele ne kadar keskin

ve radikal ise o kadar gerçekleştirilebilir olduğunu bilincindeydiler ve öyle yaşadılar, öyle savaştılar. Mevcut sistem karşısında savaşmak, sosyalizme olan bağlılığın ifadesidir. Özü gereği sosyalizme en yakın olan kadın gerçekliğinin mücadelede bu kadar amansız olması, bu kadar çetin savaşması bundandır.

İçine çekilen yaşam çirkinlikse buna karşı güzelleşmenin adı olmuştur savaş

Özgürlük Hareketi olarak bugün kırana kırana bir savaş içindeyiz. İnsanlığa karşı en çirkin, en kirli savaş yöntemleri kullanılarak, topluma reva görülen hiçlik karşısında, soykırım karşısında varlık savaşı verilmektedir. Yani işin bir tarafında çirkin savaş, özel savaş, kirli savaş olurken bunun karşısında ise varlık savaşı, özgürlük savaşı ve güzellik savaşı verilmektedir. Özgürlük savaşının kaçınılmazlığını ve mücadeleye olan tutkularını bize en yalın ve en güzel biçimde anlatan ölümsüz şehitlerimiz olmuştur. Şehid Bêrîtan, "Savaş gülüm, sıkı savaş! Savaşıkça varız biz, savaşıkça çoğalır, savaşıkça severiz biz!" derken, yine Ekim şehitlerinden Şehid Zinarîn Hêvî (Selma Doğan) ise, "Çılgınlar gibi savaşmak istiyorum. Düşmanla, geriliklerle, ülkesizlikle, özgürlüksüzlükle, adaletsizlikle savaşmak, savaşmak istiyorum. Yalnızca savaşmak için var olduğumu ne kadar da hissediyorum. Bütün ömrümün tek sebebi olan intikam günü, anı geldi. Şimdi sorulacak hesaplar var. İçimdeki tek duygu coşku. Savaşmak ve başarmak isteminin dışındaki bütün duygu ve istemlerden soyundum şimdi" demektedir.

Burada mısralaşan duygu ve düşünceler bir direniş çağrısıdır. Eğer şirde dillendirdiği gibi savaş soykırım niteliğinde bir yok etme ve tüketme burda çoğalmanın adı olmuştur. Yine müthiş öfke onları büyük savaşmaya götürüyor. Başka dizelerinde içine çekilen yaşam çirkinlikse buna karşı güzelleşmenin adı olmuştur savaş. En

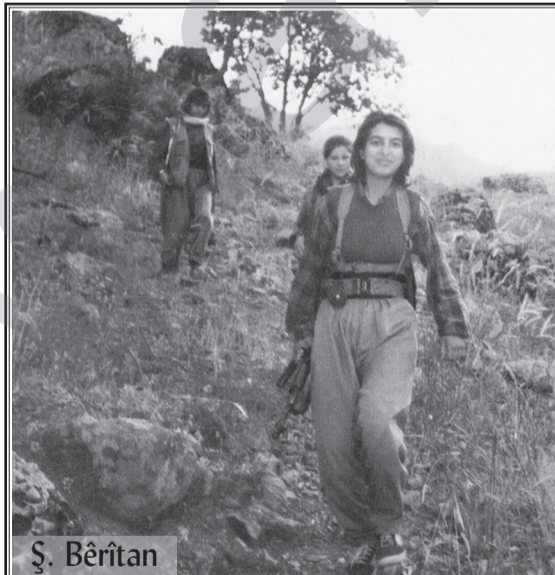
önemlisi de sevginin savaşla edinileceğinin gerçekliğini bu kadar çarpıcı dillendirmeleridir. İşte savaş bu büyük şehitlerimizin yüreğinde böyle tanımlandı ve böyle edebileştirildi. Sıkı savaş, kesintisiz savaş ve hiçbir boşluğa yer bırakmayan dolu dolu bir savaş... Savaşma arzusuyla dolup taşan bu mısralar halen binlerce yoldaşlarımızın yüreğinde çarpılmaktadır. Bugün Kürdistan'ın dört bir yanındaki tüm mevzi ve siperlerde sıkı savaş şiarı ile Bêrîtan arkadaşın çağırıcı gücü geziniyor.

Kuşkusuz Bêrîtan arkadaşın öncesinde de direnen ve düşmana teslim olmamak için hatta esir düşmemek için bir şekilde kendini imha eden birçok arkadaşımız olmuştur. Bêrîtan ar-

□ Bêrîtan, hepimizin hayatına bir biçimde etkide bulunmuştur. Birimiz kadının direngen onurundan ilham alırken, birimiz onun inatçılığı ve asiliğinden ilham aldık. Kimimiz bitimsiz kavgacılığı ve düşmana olan kinini namlular ucuna katarak savaş meydanında Bêrîtan gibi gürül gürül akmaya çalıştık. Özellikle de sıradanlığa gelmeyen, çılgın ama ilkeli tutumu, birçoğumuzun benliğine hitap eden bir boyut olmuştur. □

kadaşın örnek aldığı bir geçmiş vardı. Hatta onun da ötesinde Bêrîtan arkadaşın büyüdüğü Dersim ortamında 'gelini de gelini Kürdün gelini, mavzere verir dağlara verir, işgalciye vermez elini' ezgili türküsü bir efsane olarak dolaşmasına kadar bu geçmiş götürebiliriz. Besê ana şahsında düşmana yar olmayıp da kendini yarılardan atan direnişçilerin hikayeleri ile büyüdüğünü

biliyoruz. Bu anlamıyla Bêrîtan arkadaş düşmana karşı kini ve öfkesi olan ve onlara teslim olmayan tüm kadın direnişlerinin taşıyıcısı oldu. Bu direniş daha sonra Rêber Apo tarafından ordulaşma ile taçlandırıldığından Bêrîtan arkadaşın bu direniş geleneğini bir miras gibi tüm kadınlara devretti. Böylece Bêrîtan arkadaşın direnişi bir çizgi oldu. Bu direnişin çizgi olmasında iki önemli etken var. Birincisi; Bêrîtan arkadaşın yaşam durumunda da her türden geriliğe boyun eğmeyişi, kendini örgüt, Önderlik çizgisinde derinleştirme ve bu çizgiyi kişiliğine yedirme gibi güçlü özgürlük arayışının ve duruşunun olması iken, ikincisi ise; aynı anda o zamanlar o bölgenin komutanı olarak bilinen Osman unsurunun düşman işbirlikçilerine teslim olmaya giderken Bêrîtan arkadaşın ise 'teslim ol' çağrılarına karşın kendini uçurumlardan atma cesaretine, fedailiğine sahip oluşudur. Sahte komutanların peşinden gitmekten birkaç gün öncesinde Rêber Apo'nun, "Cenazenize bassalar da asla teslim olmayacaksınız" talimatını esas almıştır. Militanlığındaki bu yüreklilik işbirlikçi-teslimiyetçi çizgiyi şok etmiş ve onların bile saygınlığını kazanarak yaptıklarından utanır duruma koymuştur. Bu gerçekleşmeden sonra Bêrîtan çizgisi işbirlikçi ve ilkel milliyetçi eğilimlere karşı bir duruş olarak bir mücadele çizgisi olarak belirlendi. Onun için 2003'te tekrar beliren işbirlikçi-teslimiyetçi ve Özgürlük Hareketimizi ilkel milliyetçi çizgiye çekmek isteyenlere karşı Rêber Apo Bêrîtan çizgisini hatırlatarak, 'Benim çizğim Bêrîtan çizgisidir' diye net tavır koydu. Bu bir tesadüf olmasa gerek! 92'lerde Osman'ın teslimiyetçi çizgisine karşı bir duruş olan Bêrîtan çizgisi aynı şekilde 2003'te gelişen Osman'ın öcölük ettiği işbirlikçi çizgisine karşı yine Bêrîtan çizgisi gösterildi. Çünkü; Bêrîtan çizgisi düşmana kanmayan, "Gel seni yaşatacağız" sözlerine prim vermeyen, o yaşamı yaşam olarak görmeyen ve en önemlisi de düşmanına elini vermeyen, gönüllü özgürlükle atan bir çizgidir. Bêrîtan çizgisi aynı zamanda

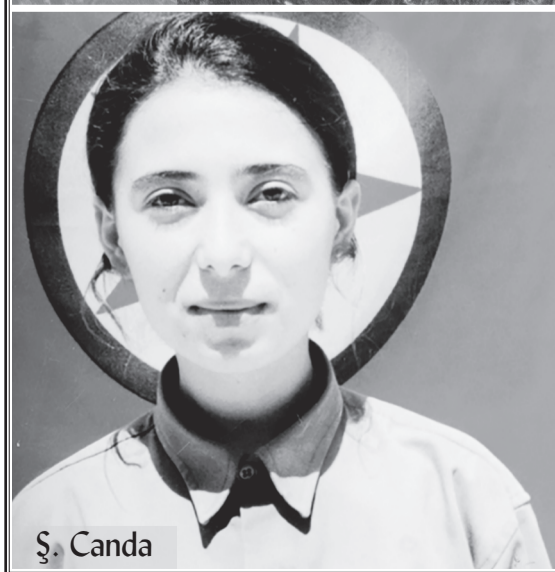
Ş. Bêrîtan

Ş. Zinarîn

Ş. Ronahî

Ş. Canda

Ş. Hêlîn

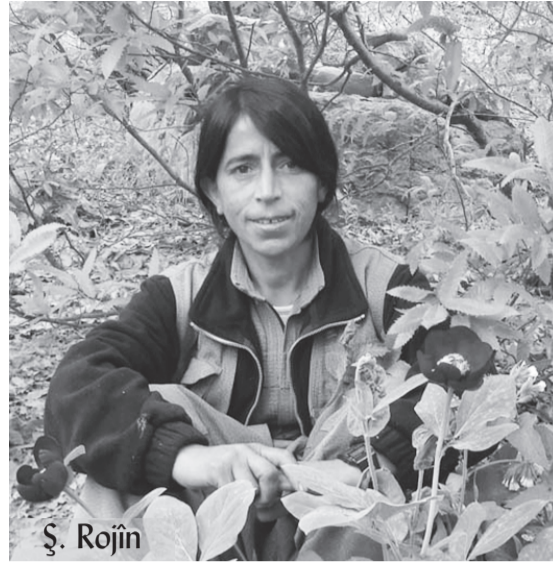
Ş. Sarya

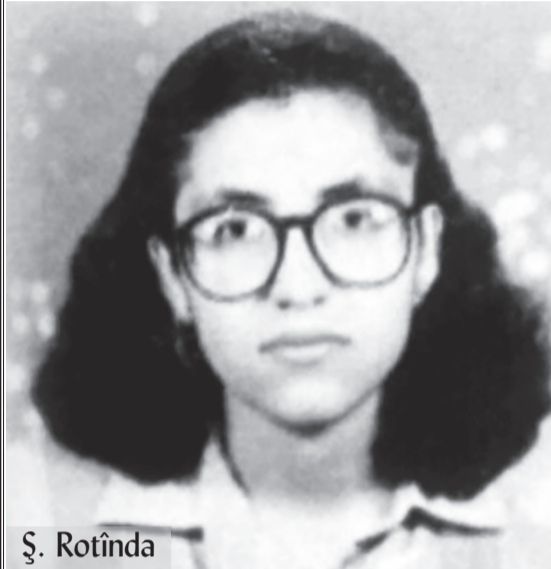
Ş. Büyük Azime

Ş. Zeynep

Ş. Rojîn

Ş. Rotînda

Ş. Kurdê

Ş. Meryem

meşru savunma ve özsavunma çizgisi olarak ele alındı. Meşru savunmanın çizgisi Bêrîtan çizgisinde somutlaştırıldı. Özsavunmanın temel ilkesi; 'düşmanına ve terörist devlet modeline teslim olmamaktır' ve Bêrîtan arkadaşın direnişi de zaten bu eksendedir.

Kadın ordulaşması Bêrîtan direnişinin eseridir

Aynı zamanda ulusal kahramanlık düzeyinde ele alınan Bêrîtan arkadaş sergilediği bu yaşam biçimi ve savaş gücü ile kendini gerçekleştirmesiyle o zaman, "Bu kadınlar ordulaşmaya hazır" kanaatini doğurdu ve böylece Bêrîtan şahsında direnen tüm kadınların anısına cevaben 93'te kadın ordulaşması ilan edildi. Gelişen ordulaşma hem Kürt kadınlarının direnişçiliğinin sisteme kavuşması ve süreklileşmesi için hem de kadın kahramanlığının direkt Kadın Özgürlük Hareketi'nin hizmetine girmesi açısından önemli ve güçlü bir zemin oldu. Direnişler bu zeminde ölümsüzleşiyordu. Bu anıya geliştirilecek cevap ancak bu kadar olabilirdi. Sonuç olarak; milyonlarca kişinin özgürlük arayışına sürüklenmesi ve sayıları şimdiki kadar en az yüz binleri geçen kadınların özgürlüğe kalkışları ve bir ordu halinde yürüyen, bu yürüyüşleriyle her türlü egemenlikle mücadele eden, savaşan kadınlar geliştirildi. İrade kazanıldı. Güç olundu. Hiç kimseye sığınmadan kendi özgücüsüyle hareket eden, kararlı, düşünce geliştiren, fikir yürüten, tarihini okuyan, özgürlük felsefesinde derinleşen ve gözünü hiçbir şeyin korkutamadığı, cesur, savaşan kadınlar yaratıldı bu özgürlük ordusunda. Artık başkasının nesnesi olmayan, üzerine kimsenin gölgesi düşürülmeyen, gün yüzüne çıkmış, kendine ait kadınlar var. Bu ordulaşma yürüyüşünde dağdan kırlara, ovalara ve şehirlere hatta tüm dünyaya kadar akan bu özgürlük seli kendisiyle beraber her tarafta haykırmaya, isyan etmeye sürükledi. Bütün bu kendini bulan, yatağına kavuşan ve coşkunca akan bu isyan selinin kaynağı kadın ordulaşması dedik. Kadın ordulaşması ise Bêrîtan arkadaş direnişinin eseri. Zaten bu yüzden Bê-

rîtan arkadaş kadın ordulaşmasının öncü komuta kişiliği olarak biliniyor.

Ekim şehitlerinin yarattığı kadın ordulaşmasının çeperleri bugün halk tabanına kadar gelişmiş bulunmaktadır. Artık kadın ordulaşması salt kadrolar ve gerilla ile sınırlı değildir. Kadın gerilla ordulaşması kendini sivil ordulaşmaya vordirmiştir. Ne mutlu ki artık halkımızın ve diğer halklardan kadınların ordulaşmasına vardık. Arapların, Süryanilerin kadın taburlarının oluşmasıyla bir ilk yaratıldı. Bu haliyle kadın ordulaşması toplumdaki tüm kadınların öz savunmasına dönüşmüş oldu. Bunda kadın ordulaşmasının öncülüğü tartışılmaz olduğu kadar bütün bu konularda ciddi bir gelişme kaydettiğimiz gözler önündedir.

Değerli arkadaşlar;

Kadın ordulaşması kendi bağrında kadın partileşmesini, Kadın Özgürlük İdeolojisini, kadın sistemini ve kadın bilimini geliştirdi. Kadın militanlığı olmasaydı ne partisi, ne sistemi, ne de bilimi olurdu. Çünkü; bütün bunların geliştirilmesi ancak zorlukları göze alacak militanca katılımlar ile mümkündür. Savaş kendi militanlarını yaratır. Hem de değerlerine ölesiye bağlı olan militanlarını... Onun için ordulaşmayı salt elinde silah, düşmana karşı savaşan ulusal patentli bir içerik olarak düşünemeyiz. Kadın ordulaşırken kendini yarattı. Genel olarak da savaşın, gücü olanla olmayana, geçmiş yaşam ile gelecek yaşamı birbirinden ayırt etme, değerlere bağlı olanla olmayana ayırıştırma gibi bir doğası var. Bir de savaş ortamı insanı piştiği, zayıf olan insanın bile güçlendiği, iradeleştirdiği bir ortamdır. Çelişkilerin çetin yaşandığı bu ortam, insana gelişmenin ve güçlenmenin dışında bir şans tanımamaktadır. İşte bu yüzden savaşın özgürleştirici ve güzelleştirici yönüne vurgu yapılmaktadır. Durum bu iken kadın ordulaşmamızda birçok değerli militan açığa çıktı ve çıkıyor. İşte bu militanların en çok bir arada olduğu ve şahadetleriyle, yaşam çizgileriyle verdikleri mesajların toplandığı süreç Ekim ayı ol-

maktadır. Bu ayda kadın kahramanlar özgürlük meydanına aktı, akıyor. Bütün heybetli ve güzel kadınlar bu ayda buluştular. Kadın özgürlüğü ve halkların kurtuluşu için adım adım zorlukları arşınlayan ve büyük bir aşkla özgürlüğü için çalışan bu kadınların her biri, bugün birer sembol ile anılmaktadır. Onlar

□ Bütün
bunlara bakıp
şehitlerimiz hiç zorluk
çekmemiş veya kendilerini
birden bire gerçekleştirdiler
diyemeyiz. Her şeyden önce yüreği
duyarlı olanlar, yaşam karşısında
kayıtsız kalmadığı için birçok yanlışlık
görür ve çelişki yaşar. Bunları aşmak için
bazen yetmediği, yetişemediği anlar
olur. Yani kişiler sadece kendinden
kaynaklı zorlanmalar yaşamaz.
Partileşme bilincinde olanlar,
zaten sadece kendinden
sorumlu değildir. □

bizlere gerçek ve anlamlı bir yaşam için dolu dolu mesajlar bırakan ve örnek katılımları ile yaşantımızın nasıl olacağına dair, yaşamda neyi esas alacağımıza dönük derin izler bırakan, o anlamda aslında yaşantımızdan ayrılmayan ve her zaman beraber olduğumuz arkadaşlarımızdır.

Ekim ayı kadın şehitlerimizin gerçekliğini bilince çıkarmak, anlamak her türlü zorluğa karşı kadın olarak kendimizi özgür temelde yeniden var etmenin mücadelesinden geçer. Şehitler, sadece içinde buldukları dönemlerde karşı karşıya kaldıkları zorlukları göğüsleme biçimleriyle değil aynı zamanda kendi kişiliklerini nasıl oluşturdukları sorularıyla da ele alınmayı gerektirir. Devrimci öncü kadın olarak duruş ve katılımlarıyla

Kadın Özgürlük Mücadelemizi büyütürler. Kadın kişiliğine dayatılan nesne olma, belirlenen olma konumunu aşanlardır bu arkadaşlar. Kadın renginde ve kadın kimliğinde katılım biçimini kendi şahsında yaratan bu değerli arkadaşlarımız bugün bizlerde vazgeçilmez ilkeler yaratmıştır. Bu yüce kadınlar topluluğu geliştirdikleri mücadele sonucu Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni dokumuş, kadın partileşmesini işlevsel bir öze kavuşturmuş ve özgürlük umutlarını toplumsallaştırmışlardır.

Bêrîtan arkadaş ile direnişçilik, Azime arkadaş ile kadın komutanlığının dirayeti, Meryem arkadaş şahsında PKK'ileşmenin ruhu, Zeynep arkadaşla birlikte mücadeleye bir aşk, sanat ve şiir tadında bağlılığı, Andrea Wolf, Hêlîn Çerkez, Canda Türkmen ve Mizgîn Türk ile bütün dünya kadınlarıyla kucaklaşmanın sıcak ruhu, Zinarî'nin arkadaşla cins sevgisinin ve cins mücadelesinin yılmayan savunucusu, Rotînda ve Kurdê ile Önderlik ile sözleşmiş militanlık büyüklerdir.

Azime (Mihriban Saran)

Ekim şehitlerinden en başta kadın ordulaşmasında etkin ve belirleyici rol oynayan büyük Azime arkadaş tanımak gerekir. Azime arkadaş daha 12 Eylül koşullarında mücadele ederken düşman tarafından yakalanmamak için inisiyatifini kullanarak Şerefdin dağlarına sığınması ile ilgi çekici bir örnektir. Daha dağları mesken etmemişken bu yönlü bir arayış köklü mesajlar içermektedir. Daha sonrasında kendi emeği ile kadın ordulaşmasındaki tüm komuta kademelerinde yer alırken, savaşta gücü yürütme gibi büyük bir ilke imza atmıştır. Eğer bugün mevzilerde yeni taktikler geliştirilip kendini koruyacak güce erişilmişse ve düşmanı vurmada güçlü planlamalar çıkarılıyorsa bunlar kesinlikle Azime arkadaşın güçlü komuta duruşunun mirasına dayanmaktadır. Bêrîtan arkadaş Xakûrkê'de direnişi ile öncülük yaparken, O da Heftanin'de büyük bir cepheye koordinelik etmiştir. Bir de Azime arkadaş erkeğin, 'kadın savaşta bir yükür, kadın savaşta yapamaz, yapsa bile güce komutanlık

yapamaz' gibi güvensiz, küçümseyici ve geri yaklaşımlarını boşa çıkaran bir duruşun ve katılımın sahibi oldu. Bunu sadece kendisiyle sınırlandırmadı, nice kadın komutan yetiştirdi ve ardılı olarak binlerce kadın komutan bu miras üzerinde yetişti. Azime Yoldaş'ın inançlı, dirayetli ve ismi gibi kararlı duruşu 'ne olursa olsun mücadeleden vazgeçmeyeceğiz ve bu mücadelede büyüyeceğiz' ısrarı yaratılmıştır. 'Erkek bize engeldir, diyen kadından nefret ediyorum. Siz kendinizi güçlendirdikten sonra hangi erkek sizi engel görür' derken, aslında güçlenen, kendine inanan kadını kimsenin durduramayacağını ima ederek, kadının özgücüsüyle hareket etmesini sağlıyordu. Daha öncesinden öğretmen olmasından kaynaklı devrim içinde de gençleri her anlamıyla yetiştirme ve kadının kendi iradesiyle yürümelerini sağlama yönünde eğitici tarzından sık bahsedilir. Bütün bu yönleriyle Azime arkadaş, kadındaki doğal öncülüğün formasyona kavuşmuş, kadın ordulaşmasının yetkin ve güçlü komuta kişiliği olmuştur.

Meryem (Meryem Hazar Çolak)

Meryem arkadaş sürgünde bir Kürt parlamenter ve bir ana olarak Önderlik Sahası'na gelirken burada katılım kararı alır ve hemen ülkeye geçip YAJK'ta merkezi düzeyde sorumluluk alır. O, köklerinden koparılmak istenen Kürdün ve kadının yurtseverlik duygusunun sorumluluk bilincidir. "Küçük arkadaşım" diye hitap ettiği kızı Şilan için yazdığı yazılarda hep bir ana olarak onun şahsında tüm çocuklar için güzel bir dünya yaratmanın mücadelesinde olduğunu ve öyle anlaşılması gerektiğini vurgular. Günlüklerinde sürekli olarak ona Kürdistan güzelliklerini anlatır ve onu da Kadın Özgürlük İdeolojisi'nin birinci ilkesi olan yurtseverlik boyutunda eğitmeye çalışır. 5. Kongre'de Kürdistanlı çocuklar için bir projeden bahsederek mücadele tarihimize ilk olarak bu konuya dikkat çekmiştir. Aslında yaptığı, mücadelede olması gereken toplumsal özü işletmesiydi. Meryem arkadaş bugün Kürdistan Özgürlük Direnişi'nde rol oynayan analarımızın geçmişi ama aynı zamanda yaşayan yüzü oldu. Artık büyük acılarla yoğrulmalarına rağmen yine de mücadeleden vazgeçmeyen, büyük bağlayıcı çağrılar olan, tartışan, düşünce üreten, başkaldıran ve eylemlenmiş güçlü anaları vardır Kürdistan'ın. Ve bu analar yiğit kızları ile, oğulları ile el ele vererek Cizir meydanlarında, Kobanê mevzilerinde beraber savaşmaktadırlar. Meryem arkadaş savaş meydanında yeni olmasına rağmen doğru bildiğinden şaşmayan duruşuyla da dikkat çekicidir. Zeki unsuru, "Kadın yapamaz edemez" diye raxtlarına, şutüklerine ve ağır silahlarına müdahale etmek isterken, Meryem arkadaş, "Kadını savaşta muaf tutmana izin veremem" diyerek o dönem açısından kolay kolay kimsenin karşı koymadığı bu tasfiyeci erkek egemenlik anlayışa karşı herkesi şaşkırtan militanca tavır ve tutumun sahibi olmuştur.

Zeynep (Gurbetelli Ersöz)

Zeynep arkadaş ise devrimin bilinçli aydın militanı, Önderliğin deyimiyile, "Bilge kadınıydı." Bilgeliği sadece öngörüsü ve yaşamda yol gösteren öğretilerinde sınırlı değildi. Aynı zamanda sürekli yazan, bir şair ve edebiyatçı niteliğinde de bu bilgeliğini açığa çıkardı. O gerçekleri sanat tadında dillendirmeyi büyük bir mutluluk haline getirmişti. Bir de bilgeliği tarihi bilincinden gelen güçlü belirgin olundu. Tarih onun şahsında canlı canlı yaşanan bir sürükleyiciye sahipti. Çünkü; kendisi tarihi yaratanların güçlü militanlar olduğunun

Önderlik gerçeği, uyma adabı ve doğru katılım-II

Dışarıdaki zindan yıkılmadan İmralı zindanını yıkamayız

Özgürlüğünü istediğimiz Önderliğimiz, daha ilk günden beri kültürel soykırım uygulamalarına karşı inanılmaz bir iradeyle müthiş bir direniş sergiliyor. Onun bulunduğu yer zaten direnişin merkezidir. Bu direniş ön açıcı ve belirleyici bir direniştir. 14 Temmuz Direnişi nasıl direniş bayrağını Kürdistan dağlarına taşımaları için dışarıdaki gerilla güçlerine yapılmış bir çağrı olduysa, İmralı Direnişi toplumsal kurtuluşu sağlamak için direnişi tüm Kürdistan sathına yayma çağrısıdır.

Ali Haydar Kaytan

Yine insanı tanıma eylemimize devam edebiliriz. Önder Öcalan'ın dediği gibi, "Kendini bilme bütün bilmelerin temelidir." Hemen hepimiz 'kendini bilme'den söz ederiz; ancak kendimizi tanımak üzere çıktığımız yolda, yönlemsizliğimiz yüzünden çoğu zaman kendi gerçekliğimizden daha da uzaklaşırız. Sahi, ben kimim? Aradığım 'ben' kimdir? Kendi çaresizliğine ağlayan, güçsüz, kendine inancını yitirmiş, sevinç ve neşeden yoksun, yaşamı taşınması zor bir yük gibi gören, aynaya baktığında karşısında yaşama küsmüş aciz birini bulan şu zavallı acaba aradığım 'ben' olabilir mi? Tanımak için yola çıktığım 'ben' bu mudur? Hayır! Benim aradığım 'ben' tüm evrensel gerçekliklerin toplamı olan insan olarak 'ben'dir. Ben kaderini kendi eline alan, yani kendi yazgısını kendisi belirleyen, Tanrı'nın akrabası, Tanrı'nın benzeri ve onun yeryüzündeki halifesi, bütün meleklerin önünde secdeye kapandığı kainatın en şerefli varlığı, doğanın tüm güçlerini açığa çıkarma ve içselleştirme yeteneği olan, Tanrı'nın yaptığı tüm işlerin aynısını bu dünyada yapan, toplumunun ve kendisinin kaderini alt üst eden varlık olarak 'ben'im. Tanrı da bu 'ben'de nefes alır. Ben tam da Tanrı'ya özgü tüm bu sıfatları kendi kişiliğinde barındıran bu 'ben'i arıyorum. Ben kimim sorusuyla başlayan özbilincim, beni bu 'ben'e götürür ya da götürmez. Eğer ben kimim sorusu beni bu 'ben'e götürmüyorsa, o zaman verdiğim her cevap ve her arayışım yanlış demektir. Yanlış cevap yanlış yaşamda ayak sürümeye götürür. Bu anlamda belki de özeleşmeye yaklaşımımızı gözden geçirmemize ihtiyaç vardır.

İşği yutan karadelikler misali toplumsal değerleri yutan kapitalist maderitenin insani değerleri her gün un ufak edip kayıplar arasına karıştırdığı ve insanlıktan yana çorak bir dünyada yaşıyoruz. İnsan olarak bizi biz yapan en temel değerlerin isyan etme ve reddedebilme özelliklerimiz olduğunu unutmamamız gerekir. Kayıp 'ben'imizi

ararken öncelikle bu özelliklerimizle buluşuruz. Tıpkı Havva'nın konulan yasağı çiğneyerek bilgi ağacının meyvesini yemesi gibi! Beni isyana kaldıran şey, beni 'ben' olmaktan çıkaran şeydir; uygarlık yaşamı ve kapitalist modern yaşam ve zihniyettir. İsyanim beni ilkin bunlardan kopmaya götürür. Hemen ardından 'kendime' isyan ederim, bu yaşamın ben biçiminde oluşturulmuş haline karşı isyana kalkarım, kalkmak zorundayım. Her iki isyan aslında aynı anda gerçekleşir. Sisteme sıklıkla kurşun aynı zamanda bu sahte 'ben'e sıklıkla olur. Tanrı benzeri insanı en içrenç şeylere kurban eden sisteme ve onun eseri olan bireyciliğime karşı bu isyanım sayesinde 'kendim' olma yoluna girmeye çalışırım. Bu yolda ilerledikçe isyanın, reddetmenin, yaratıcı olmanın ve kendi olma bilincinin hiçbir değerle kıyaslanamaz özellikteki tadına varırım. Süreç ilerledikçe çok daha büyük bir derinlik kazanan 'kendini bilme' gücüm, yani öz bilincim beni giderek daha fazla yukarılara taşır. Yükselere çıktıkça kendimi daha geniş bir çerçevede görür; alemde kendimi, kendimde alemi seyredirim. Öyle ya, en yükselere çıkan en uzağı görendir.

Ben hem kendime hem de toplumuma karşı sorumluyum

Evet, Ali Şeriatî'nin dediği gibi, "İnsanın kendisine olan inancını yeniden sağlayan tek şey bilinçtir." Arayış dediğimiz şey, varlığından haberdar olduğumuz halde henüz tanımadığımız bir şeyle tanışmaktır. Bunu sağlayacak olan şey bilinçtir. Arayışımın ilk aşamasında hangi topluma ve ulusa, hangi tarihe, hangi kültüre, hangi zamana mensup olduğumu, geçmişimin ne tür değerlerle yoğrulduğunu ve hangi değerlere bağlı olduğumu anlamam gerekir. "Bu bir öze dönüş ve bilince dönüştür. Bundan daha üstünü düşünsel bilinç, ondan da üstünü ontolojik bilinçtir. Ben ancak tanrısallığının zirvesinde bir insani olgu ve insani varlık olarak hissettiğim zaman kendimi bu-

labilir, kendimi tam olarak tanıyabilir, kendimle yakınlık kurabilir, kendimi anlayabilir ve görebilirim." O zaman kendi emsalsiz değerimi fark ederim. Modernitenin boynunda görünmez bir fiyat etiketiyle dolaşan metalaşmış bireyi ve bireycisinden kurtulurum. O zaman değerim sınırsız olur ve hiç kimse bana bir fiyat biçmeye cüret edemez; "hiçbir an'ım satın alınamaz."

Önderliğimizin de vurguladığı üzere, toplumsallık insanlığın varoluş koşuludur. Toplumsallıkla bağ kurmamı sağlayan şey öz bilincimdir. Kendimi tanımaya başladığım andan itibaren bir topluma bağlı olduğumu, kaderimin bu toplumun kaderine bağlı olduğunu ve kendi kaderimin bağlı olduğum toplumun kaderini değiştirmekten geçtiğini fark ederim. Kendimi mutlak anlamda bu toplumdan sorumlu hissedirim. Toplumunun kendi kaderini kendisinin belirlemesi için büyük bir sorumluluk üstlenir, toplumunun kurtuluş mücadelesinde bir öncü olarak rol oynama sorumluluğu altına girerim. Aksi durumda kendimi ahlaklı bir birey olarak değerlendiremem. Yani ben hem kendime hem de toplumuma karşı sorumluyum. Kendime ilişkin sorumluluklarımı yerine getirmeden başkasına yönelik sorumluluklarımın üstesinden gelemem.

Sorumluluk dediğimiz şey ilkin bireysel bir zemine gerçekleşir, ardından topluma ve giderek tüm evrene doğru açılır. Sorumluluk düzeyim özgürlüğümün düzeyini belirler. Kendime karşı sorumluluğum tikelliğimle bağlantılıdır. Topluma karşı sorumluluğum ise beni evrenselliğe götüren kapıya ulaştırır ve ben her iki gerçekliğe ilişkin sorumluluklarımı tam bir sevinç içinde yerine getiririm. Aşk; sorumluluklarını sevinç içinde yerine getirmektir. Zorunluluk ile sorumluluk birbirleriyle uyuzmaz. Çünkü; aşka zorunluluk diye bir şey yoktur. Ariflerin de söylediği gibi aşk bir tanrısal cinnet halidir. Bizim hakikat aşkımız da böyle bir şey değil midir zaten? Gönül, gönüllü olmak ve aşk birbirine sıkıca bağlıdır. Aynı şekilde aşk insanı umudun ta-

kendisi yapar. Umudun kendi dışımızda bir gerçeklikten bir şeyler beklemek olmadığı bu anlamda ele alınmak durumundadır. Bu yüzden bizim pratiğimiz her zaman sevinç ve neşe pratiğidir, öyle olmak durumundadır. Sevinç ve neşe halinden uzak yaşamak aşktan mahrum bırakılmanın sonucudur.

Hakikat sahnesi özgür yaşam sahnesidir

Önder Öcalan bir çözümlemesinde kendisini 'Sahnedeki adam' diye tanımlar. "Yaşamın olduğu yerde tiyatro vardır ve yaşamı büyük bir tiyatroya dönüştürmek büyük bir sanattır. Benimki tümüyle böyledir ve böyle olmak zorundadır" der. Ali Şeriatî ise, bir talimat verir gibi, "Sahnedeki ol!" çağrısında bulunur. Yaşam gerçekten bir tiyatro ise o zaman bu sahnede yer aldığımızı bilerek yaşamak durumundayız. Sahnede olmamak demek, yaşamamak veya yanlış yaşamak demektir. Şeriatî, egemen güçlerin, "İnsan olarak 'benim' kaderimden ve toplum olarak 'bizim' kaderimizden gafil bırakmak için bizi genellikle çok ileri, büyük ve saygın, hatta çok mutluluk verici şeyleri düşünmeye davet" ettiklerini belirtir. Bu yüzden sıklıkla aldığımızı ve yanlış ortak olduğumuzu dile getirir. Arkasından şöyle devam eder: "Eğer sahnede değilsen, istediğin yerde olsan da önemli yoktur. Sistemin hedefi, sahnede olmaman koşuluyla istediğin yerde olmandır. Eğer bir yerde hazır olman gerektiği halde orada değilsen, artık istediğin yerde bulunabilirsin. İster içki sofrasına oturmuş ister namaza durmuş ol, ikisi de birdir." Hakikat sahnesi özgür yaşam sahnesidir.

Önderliğimiz ile Şeriatî'nin belirlemelerinin büyük ölçüde örtüştüğünden eminim. Bu yüzden Şeriatî'den bir alıntıyla devam ediyorum. "Bir evde yangın varken seni namaz kılmaya ve Allah'a dua etmeye çağırın kimsenin daveti haince bir davettir. Başkasının işi onun -bu çağırıyor yapanın- umurunda değildir. Kutsal olsun ya da olmasın, bu durumda yangını söndürmeyle ilgilenme-

dışındaki her ilgi eşşekçe bir ilgidir. Eğer ilgilenirsen eşşekleşmiş olursun. İster en güzel bilimsel ve edebi eserleri incelemekle uğraşmak, isterse büyük bir bilimsel keşifle ilgilenmek olsun, fark etmez. Bunun dışında yaptığın ve uğraştığın her iş seni eşşekleştirir. Artık gitmiş olursun." Yaşamın topyekun saldırı altında olduğu ve ihanete uğradığı bir yerde, yaşamı savunmakla ilgilenmek dışındaki her ilgi, insanın hayvanlaşmasına açık kapı bırakır. Bu ilgi ister basit bir tüketim nesnesine yöneltilsin, ister kendi nefesine odaklansın, isterse kutsal denilecek bir çalışmaya teksif edilsin, bu kesinlikle böyledir. Özgür yaşam sahnesi dışındaki tüm sahneler kişiyi özünden uzaklaştırır.

Yukarıda alıntı yaptığım değerlendirmesinde Önder Öcalan, onlarca yıldır tek kişilik bir oyun oynadığını dile getirir; buna karşılık bizim bu oyunda izlenmeye değer bir oyuncu olarak yer almak bir yana, iyi bir seyirci olmanın bile uzağında kaldığımızı söyler. Artık sahnedeki yerimizi almamızın ve figüranları değil kendimizi oynamanın zamanıdır. Eğer yaşam bir tiyatro ise, bu sahnede yer almamak demek, yaşamamak veya yanlış yaşamın içinde yitip gitmek demektir. Bu sahne inanılmaz ölçüde büyük ve geniştir. Ülkemizde yaşanan savaşa odaklanmak için en önemli yanı olsa bile, sahnenin tüm işlerine yoğun ilgi göstermek şarttır. Bunun için her birimizin çalışmasının bir derenin ya da çayın ana nehre katılması misali mücadelenin bütünlüğüne akması ve bütünlüğe birleşmesi gerekir. Her birimizin uğraşı sağlam bir halka gibi devrim zincirine eklenmelidir. Buna karşılık ana nehre ulaşmayan dereler ve çaylar yarı yolda kurur, ana zincire eklenmemiş halkaların kendi başına hiçbir işlevi yoktur. Mücadelenin bütünlüğüne ilgi gösterip onunla bütünlüşmeye çalışmamak tam da böyle bir şeydir. Kadronun örgütlenmiş ve eylemsel kılınmış hakikat olması bir yönüyle yine bu anlama gelir. Bütünlük ana nehirle birleşmek, zincire halka olarak eklenmektir.

kesin ve her kesimin onun önümüze koyduğu çözüm yolu ve yöntemlerinde birleşmesi gerekir.

Önderliğin sözünü kendinde hapsetmek en ağır günah olmuyor mu?

Bu noktada 'yoldaşların yoldaşı' olma iddiasını taşıyanların özgün görevlerine kısaca değinmemiz gerekir. Daha önce de belirttiğimiz gibi mücadelede sahamız genişler ve insanın yaşadığı her yeri kapsar, özünde dünyadaki tüm halkları kapsamına alır. İnsanlığa önderlik etmek de zaten buna götürür. Yoldaşların yoldaşları birer hizmet erbabıdır ve bu hizmetleri yerine getirmek için zorunlu olarak bazı mevkiler edinebilir. Ama asıl mevki, Önderliğin düşünce, söz ve eyleminin taşıyıcısı olmaktır. Öteki mevkiler ancak bunun tamamlayıcısı ve savunucusu olabilir. Havari, geniş anlamda kendi önderinin düşünce ve inançlarını yayan insandır. Dolayısıyla dünya halklarını Önderliğimizin 'söz'ü ile buluşturmak ve evrensel çözümünü kendilerine götürmek, havariyle özdeş olan her yoldaşın asıl görevi olmak durumundadır. İsa'nın havarileri köleciler Roma'nın izinde yürümüşler, dönemin küresel hegemonik gücü olan Roma'nın hükmettiği tüm alanlara yayılmışlar, bu alanlara 'söz'ü taşımışlardı. Önder Öcalan'ın yoldaşları da onların izlerini takip etmek durumundadır. Kaldı ki, Önder Öcalan da küresel kapitalizmi yargılamıyor mu? Bu da sözü taşımayı küresel düzeye taşımayı gerektirmiyor mu? Onun sözünü kendinde hapsetmek en ağır günah olmuyor mu?

İnsanlığın günümüzde tam bir kaos ortamında bulunması ve adeta nefes alamaz duruma düşmesi, kapitalist sistemin dayandığı pozitif bilimle 'kalp çesmesi'ni sonuna kadar kapatıp analitik aklı zirveye çıkarmasıyla da bağlantılıdır. Marksizm'in de kopmayı başaramadığı mekanistik tarih ve toplum felsefesi bu bilimin gelişimi ile uyum içinde olmuş ve toplumsallığa düşman olan kapitalizmin ömrünü uzatmasına hizmet etmiştir. Bu felsefenin bizde de etkisini devam ettirdiğini belirtmekte yarar vardır. Bilimdeki bu nesnellik anlayışı toplumun ve insanın iradesini kıran bir anlayıştır. Topluma bir makine gibi yaklaşan ve insanı bu makinenin herhangi aksamı veya parçası sayan bir anlayış, kaçınılmaz olarak bu makineyi çalıştıracak bir güce ihtiyacı öne çıkarır ve egemenleri bu görevi üstlenecek güçler olarak görür. Dolayısıyla, ilk köle sahibinin kölelerine yönelik tutumu ile bugünkü kapitalizmin topluma yaklaşımı özünde değişmemiştir. Değişmeyen şey özünde köleciler zihniyettir, topluma ve bireyine bir nesne olarak yaklaşmadır. İktidarcılık mantığı insanı nesneleştirir; bir dönem bir üretim aracı, bir başka dönem cansız makinenin sıradan bir aksamı gibi değerlendirir. Bu mantıkta toplumda kendi kendini yönetme yoktur, yönetilme vardır.

Önder Öcalan'ın bakış açısında yönetim, evrensel düzeyde beyinsel gelişmeye ve özellikle biyolojik evrendeki sinir yoğunlaşmasına denk gelmek; evrendeki düzenliliği, kaostan çıkış halini ifade etmektedir. Yani doğada kendi içinde bir sistem oluşturan her canlıda pratikleşen bir tür kendi kendini yönetme yetisi vardır. Canlılık, sezgisellik ve özgürlük özellikleri özellikle bunu gerekli kılar. Yönetime denk düşen bir kendi kendini düzenleme yeteneğinin olmaması ve bu yeteneğin pratikleşmemesinin evrende korkunç bir hercümerce yol açmaması imkan-

sızdır. Hercümerce düşülmesini önleyen evrensel zihindir; canlılar alemindeki sezgisellik ve özgürlük özellikleridir. Canlı organizmalar bir makineden çok daha farklı çalışırlar. Sistemler bakış açısına sahip düşünürler, canlı organizmaları, hayatta kalmak için çevreleriyle sürekli bir enerji değiş-tokuşunu sürdürmeleri anlamında açık sistemler olarak tanımlarlar. "Kendini yenileme, kendi kendini düzenleyen sistemlerin en temel özelliğidir." Bunu bir tür yönetim olgusuna bağlamak fazla yanlış olmasa gerekir. Öteki canlı sistemleri ile toplumsal doğa olarak insan arasındaki fark, toplumsal gerçekliklerin

eden bu durumdan kurtardığı toplumdaki yönetim olgusuna yeniden süreklilik kazandırmaktır. Görev bu tarihsel sürekliliğin yeniden işler kılınmasıdır.

Toplum inşa edilmez o kendini inşa eder

Sistemler aralarında dayanışma ilkesinin işlediği birbirini tamamlayan bütünlümlü bütünlümlerdir. Toplumsal sistem ile parti sistemi birbirini tamamlayan ve iç içe işleyen iki farklı sisteme dayanır. Toplumsal gerçekliklerin inşa edilmiş gerçeklikler olduğu dikkate alındığında, partinin bu inşadaki rolü çok

Partinin kadrolardan oluşan dar topluluk olarak 'işçi sınıfının öncü müfrezesi' olması da aynı anlamdadır. Bu 'öncü müfrezeler' topluma birleşmek ister ama toplumdaki kopuktur, çünkü parçadır. Bir makinede parçalar yan yana getirilip birbirine eklenir. Bir organizmada ise tüm farklı bütünlükler iç içe geçer. İlkinde toplum ve parti anlayışına hükmeden klasik mekanistik evren, doğa ve toplum anlayışdır. Buna göre, bütün, parçaların bir araya getirilmesinden oluşur. Bu anlayışla partinin organik demokratik toplumun prototipi olması mümkün değildir. İlk örnek olarak prototip, hakikatin temsildir. Kök hücre

otoritesine gösterilen içten gelme bağlılığı kiskançlıkla yaklaştığını söyler. Bu anlamda kadroların bilinç, anlayış gücü, beceri, ciddiyet ve uygulama ustalığıyla birleşmiş birer otorite gücü haline gelmeleri gerekir. Otorite olmadan öncülük yapılamaz, yol gösterip pratiğe sevk etme başarısızdır.

Parti olmadan ve bu parti kendi dinamik sistemini kurmadan toplumsal inşadan söz etmek ham hayalciliktir. Zaten her iki sistemsel olgu karşı karşıya kopuk birinden ayırmak kadar saçma bir yaklaşımdır. Bunlardan biri olmadan diğeri olamaz, hele parti olmadan toplumdaki hiç söz edi-

“ Kürt halkı günümüz dünyasının en şanslı halkı durumundadır. Çünkü; genelde uygarlık sistemini, özelde ise Kürdistan'ı paramparça edip Kürtleri kimliksiz bir köleliğe mahkum eden küresel kapitalist sistemi çözüp alternatif özgürlükçü bir sistemi ortaya koyan bir Önderliğe kavuşmuştur. Sadece ulusal değil evrensel bir karaktere sahip olsa ve tüm insanlığı ufkuna yerleştirse de, Kürt sorununun çözümüyle işe başlaması halkımız için büyük bir şans niteliğindedir. Yurtsuzluk ve kimliksiz kölelik artık Kürtlerin kaderi olmaktan çıkmıştır. ”

inşa edilmiş gerçeklikler olmasıyla izah edilebilir. Bu inşaya imkan sunan, insan zihnindeki muazzam esnekliktir.

Bütün bunları dillendirmedeki amaç şudur: En ilkel canlı sistemlerinde bile bir kendi kendini düzenleme, yenileme, kendini aşma, bu temelde çoğalma ve farklılaşma, bu anlamda bir tür yönetime benzer bir durum varsa, o zaman insan toplumu gibi evrenin beyni, yüreği ve dili olabilmis bir hakikatin yönetilmesi gereken bir olgu olarak görülmesi yanlış bir yaklaşımdır. Bilincin kaynağı olan toplumu öz yönetimine kavuşturmak, başka bir deyişle kendi kendini yönetme düzeyine taşımak, onu yeniden kendi beyniyle buluşturmadır. Toplum mühendisi durumuna düşmek istemiyorsa, öncü partinin yapması gereken şey budur. Reel sosyalizmin kendisini çözülmeye götüren en büyük zaafı, başlangıçta sovyetlerde -meclislerde- olan yönetim erkini devlete aktarması, devrimci partiyi iktidar gücü yapmasıdır. Toplumsal kurtuluşun öncü gücü olarak devrimci parti, toplumu yöneten bir güç değil, onu kendi öz yönetimine taşıyan bir güç olmak durumundadır. Yönetim toplumda süreklilik arz eden bir olgudur. Sürekliliği kesintiye uğratan güç hiyerarşik ve devletçi uygarlık sistemidir ve bu da dış bir gücün toplumu yönetim erkini gasp etmesi durumudur. Devrimci partinin en temel görevi, köleliği ifade

daha net bir biçimde görülebilir. Ancak bu inşa tuğlalarının bir plan dahilinde ve özenli bir biçimde üst üste konulması temelinde yükselen bir binanın inşasına benzemez. Bunun anlamı şudur: Toplum inşa edilmez, o kendini inşa eder. Bunun tersi, topluma bir nesne, yığın halinde varlığından bir şeyler ortaya çıkarılacak bir olgu olarak bakmak anlamını taşır. Bu da reel sosyalizmin akıbetine düşmek olur. Öncü parti açısından doğru olan tutum, dağıtılmış ve sürüleştirmiş bir olgu durumuna düşürülmüş olsa da, eldeki toplumsal hakikatleri savunmakla işe başlayarak, bunları insanın öznelere haline getirmektir. Toplumu, toplulukları ve bireyi özneleştirmek demek, toplumu kendi kendini yönetir düzeye çıkarmak demektir. Demokratik Ulus'un inşası da zaten özgür birey ve toplulukların kendilerini yönetmeleri ve en üstte ortak bir yönetime kavuşmalarıyla gerçekleşir. İdeolojik duruş budur. Değerlendirmemiz boyunca üzerinde durduğumuz kadro tanımı bir yerde 'yoldaşların yoldaşı'nın da tanımıdır. Önderliğimizin dediği gibi, iki yoldaş yoldaşlığın sırrına erip birlik olduklarında hakikati temsil ediyorlar demektir. Hakikat olarak özgür toplum onların zihninde ve yüreğinde. 'Fikir-zikir-fil' birlikteliği, onları hayallerinde var olan pratikte yer kılmaya sevk eder.

Eskinin siyasal literatüründe parti 'parça' veya 'kısm' anlamına geliyordu.

olarak rolünü oynadıkça, hasta toplumu sağlığına kavuşturur ve onu kendisi yapar. Toplumsallığın en öznlü, en bilinçli, en fedakar, en cesur, en yaratıcı, farklılık temelinde eşitlik anlayışına en bağlı, en iradeli, özgürlüğe en düşkün ve farklılıkların birliği hedefine en kenetlenmiş ve kadro adı verilen kişilerden meydana gelen toplum kesimi olarak parti, zedelenmiş bir dokuyu onarmak üzere müthiş bir eyleme yönelen canlı hücreler misali, bir toplumsal onarım eylemine girerek toplumu yeniden olması gereken canlılığıyla buluşturur. Canlılık kazanıldığında, bozulmuş dokuyu yenileyen hücrelerin asli görevlerine dönmeleri gibi, parti de işlevini tamamlamış olur.

Partiler geçici olup işlevlerini tamamen yerine getirdiklerinde sönen, varlıkları sona eren yapılarıdır. Oysa insanlığın varoluş biçimi olarak toplumsallık ve toplum kalcıdır. Ama bu durum toplumda öncülerin geçiciliği anlamına gelmez. Öncülük bir tür kurumsallaşma olarak toplumdaki varlığını devam ettirebilir. Klan ve kabile toplumlarında yaşanan durum budur. Toplumsal inşa eyleminde başarılı olmak isteyen kadroların her şeyden önce klan ve kabile toplumlarının insani Tanrıca ana ile yaşlı bilgenin misyonuna denk düşen bir misyonu içselleştirmeleri gerekir. Engels, kapitalizm dünyasındaki en güçlü devlet adamının bile bir kabile şefinin

lemez. İkisinden birini tercih eden bir yaklaşıma da düşmemek gerekir. Toplumsal yönetim parti yönetimine bakmalı, parti yönetimi toplumsal yönetime güç verip yetkinleştirmelidir. Toplumun örgütlülük, özgürlük ve özyönetime katılım düzeyini yükselten güç partinin kendisidir; onun ölçüler çitasını sürekli yukarılara çıkaran, her anı örgütlü ve eylemleri bir pratikle dolu, toplumsal inşa eylemine aşk düzeyinde katılan, kendilerini hakikatin temsili haline getirmiş kadrolardır. Partinin kendi içinde sağlam örgütlenmesi, örgütsüz tek bir kadro bile bırakmaması, her yerde ve her alanda kendi komite ve temsilciliklerini kurması, tüm kadrolarını tam bir coşku seli halinde pratiğe sevk etmesi, her üyesinin pratiğinde anında denetleyebilen ve yanlışlıkları zamanında gideren bir sisteme ulaşması, dinamik karakteriyle kendini yenileyip sürekli kendi aşma yeteneğini geliştirmesi Demokratik Ulus'un inşasında başarı sağlama ve zafer kazanmanın en büyük garantisidir.

Önderlik gerçeği özgür yaşam gerçeğidir

Kürt halkı günümüz dünyasının en şanslı halkı durumundadır. Çünkü; genelde uygarlık sistemini, özelde ise Kürdistan'ı paramparça edip Kürtleri kimliksiz bir köleliğe mahkum eden kü-

Kadınların demokratik konfederal örgütlenmesi erkek egemen sisteme alternatiftir

KJK Koordinasyonu

» KJK'nin en temel hedeflerinden biri; Demokratik Modernite çağını geliştirmek, Demokratik Ulus zihniyetiyle Demokratik Konfederalizm sistemini inşa etmektir. Ulus devletin panzehiri; Demokratik Konfederalizm'dir. «

Kadın Özgürlük Kurultayı evrensel ve yerel gelişmelerin çok hızlı olduğu, güncellik ve tarihselliğin birbirini çok fazla etkilediği bir dönemde gerçekleşti. Devlet-iktidar güçleriyle, özgürlük-adalet-eşitlik isteyen toplum arasındaki temel çelişki çok fazla görünür hale gelmiştir. Her ne kadar devletçi-iktidarcı güçler kendi aralarında ilişki ve çelişkili gibi dursa da özgürlük isteyen toplum karşısında ortak hareket etmektedir. Devlet-iktidar güçlerinin birbirleri arasındaki çelişki, çıkara, sermayeden pay kapmaya dönük çelişkilerdir; ilişkilerin çerçevesi de bu temeldedir. Bu ilişki ve çelişkiler tarihin temel çelişkisi ve ilişkisi değildir. Tarihin temel çelişkisi; iktidar-devlet ile toplum arasındaki çelişkidir. Dünyamızda iktidarı elinde bulunduran güçler kendilerini sürdürmez konuma gelmiştir. Siyasetten ekonomiye, güvencilerden sağlığa, eğitime kadar iktidarcı-devletçi sistem temelinden sarılmaktadır. İktidar ve devletçi güçlerin ideolojik argümanlarının pul pul dö-küldüğünü, kapitalizm denen sistemin tüm kırı ve pası ile açığa çıktığını toplum giderek daha fazla görmektedir. Kapitalist ulus devlet ve uluslararası güçlerin gerçeğini her gün biraz daha fazla gören toplum bilinçlenmekte, kendi öz iradesiyle kendi yaşamını kurmak için örgütlenerek mücadelesini geliştirmektedir. Günümüzde dünyanın her yerinde özgürlük isteyen toplum, ezilen halklar, tüm çevreler, iktidarın ve ulus devletlerin yol açtığı sorunları çözmek ve kendi sistemini kurmak için çok yönlü mücadele yürütmektedir.

Kurultayımızın, Önderliğimizin Özgürlük Sosyolojisi yani özgürlük anlarının yaşandığı bir dönemde gerçekleşmesi çok önemlidir. Bilindiği gibi Özgürlük Sosyolojisi her daim yaşanacak dönemler değildir. Kaos aralıklarında ortaya çıkan, alt-üst oluşların çok yoğun yaşandığı, sorunların zirve yaptığı ve kendi çözümünü aradığı dönemde Özgürlük Sosyolojisi yaşanır. Önder Apo bu döneme; "Kuantum anı, özgürlük anları" diye de tanım getirmektedir. Kurultayımızın Özgürlük Sosyolojisi sürecinde, kaos aralığı döneminde gerçekleşmesi tarihidir. Kurultayımız kaos aralığında kadının, toplumun güçlenerek nasıl çıkabileceğine dönük önemli tartışma ve kararlaşmayı yaşamıştır. Kurultayda, bu kaos aralığını en iyi şekilde değerlendirerek, Kürt halkının, kadınlarının ve özgürlük arayışında olan tüm kadınların alternatif sistemini yani Demokratik Konfederalizmi daha fazla toplumsallaştırmak için önemli tartışmalar yapıldı ve kararlar alındı.

Kaostan özgürleşerek çıkışın anahtarı, Kürt halkındadır Kürt kadınlarındadır

Bilindiği gibi kaos aralığının yaşandığı bu tarihi Özgürlük Sosyolojisi döneminin merkezi Kürdistan olmaktadır. Ortadoğu'da, Ortadoğu'da da Kürdistan'da kapitalist modernist ulus devlet, uluslararası güçler kaostan çıkış için kendi stratejilerini dayatmaktadır. Kürdistan Özgürlük Hareketimiz ve Kadın Özgürlük Mücadelemiz ise Önderliğimizin paradigması ile toplumsal sistemini ve sistemi savunma gücünü alternatif olarak her gün biraz daha fazla geliştirmektedir. Kürdistan'da da temel çelişki; özgürlük isteyen, özgür yaşam sistemini inşa ederek savunan toplumsal güçlerle bölgenin ulus devlet ve uluslararası sistem güçleri arasında yaşanmaktadır. Kürt halkı ve kadınları olarak demokratik modernite çağının müjdesini tüm özgürlük isteyen insanlığa verirken, bu çağın Demokratik Konfederalizm sistemini de KJK öncülüğünde geliştirmektedir. Kaostan özgürleşerek çıkışın anahtarı; Kürt halkındadır, Kürt kadınlarındadır. Bu anahtar ise Demokratik Ulus zihniyeti ile gelişecek olan Demokratik Konfederalizm'dir. Rojava'da gelişen Demokratik Konfederalizm'in kadın renginde olması bu nedenledir. Kürt kadınları KJK ile birlikte Kürdistan'ın her yerinde kendi öz sistemini geliştirmekte, konfederal örgütlenmesini güçlendirmektedir. Kir-pas içinde, çamur gibi akan kapitalist modernite nehrine karşı, bin yıllardır yerin altında süzülüp süzülüp gelen ve kaynağını Kürdistan'da bularak patlayan pınar, ana sütü gibi ak ve tertemiz akmaya başlayarak Demokratik Modernitenin ana nehri olmaya ve kendi yatağını yaratmaya başlamıştır. Dünyanın her yerinden Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne olan ilgi bu nedenledir. Kürt kadınları özgür yaşam için halkların umudu olan Demokratik Modernite sistemini inşa ederek göz bebeği gibi koruyacağını tüm dünyaya çok çarpıcı göstermiştir. Şengal, Kobanê, Minbic, Reqa, Amed-Sûr, Cizir, Silopî, Nisêbîn, Şirnex, Geve, Mexmûr, Kerkûk, Bane, Sine gibi Altın Hilal'de Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin gücü ve önemi görülmüştür. Bugün dünyanın her yerinden akın akın yüzlerce genç, özgürlüğe olan inancı ve umuduyla Kürdistan'da yatağını bulan Demokratik Modernite nehrine gelmekte ve bu nehir etrafında yaşamını inşa ederek savunmaktadır. KJK Kurultayı tüm bu gelişmeleri kapsamlı değerlendirerek yol haritasını olası tüm gelişmeleri de gözetecek genel hatlarda belirlemiştir. KJK, esnek, performanslı yüksek, hamlesel siyaset tarzıyla sürecin temel aktörü, öncü gücü olmanın gerekliliklerini kap-

samlı ve derinlikli olarak Kurultay'da tartışmıştır. KJK'nin en temel hedeflerinden biri; Demokratik Modernite çağını geliştirmek, Demokratik Ulus zihniyetiyle Demokratik Konfederalizm sistemini inşa etmektir. Ulus devletin panzehiri; Demokratik Konfederalizm'dir.

Faşizmi yıkmayı ve Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamayı en temel görev olarak belirledik

KJK 8. Kurultayımız, Rêber Apo üzerinde mutlak tecridin uygulandığı, İmralı işkence ve esaret sisteminin yoğunlaştırıldığı bir süreçte toplanmıştır. Rêber Apo'nun İmralı'da faşizme ve soykırım kışkırtıcıya karşı yükselttiği tarihsel direnişin anlamını derinliğine hisseden kurultay bileşenimiz, Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Paradigma'yı yaşamsallaştırmak ve İmralı sistemini parçalamak amacıyla önemli tartışmalar yürütüp güçlü kararlara ulaşmıştır.

Kurultay'da Rêber Apo'nun esaret koşullarının şimdiki kadar sonlandırılmamasını yetersiz devrimcilik olarak tanımlayıp özeleştirerek, Rêber Apo'nun fiziksel özgürlüğünü sağlamayı mücadelemizin merkezinde olmasının gerekliliklerini tartıştık. Devrimci hamlelerimizle faşizmi yıkmayı ve Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamayı en temel görev olarak Kurultayımız'da belirledik. Bu temelde İmralı işkence sisteminin aşılması için örgütlü olduğumuz tüm alanlarda kitlenin yoğun katıldığı eş zamanlı eylemsellikleri belirlediğimiz sloganla gerçekleştirmeyi hamle düzeyinde planladık. Bunun için bir hamle komitesi de kurulmuştur. Dünya ve Ortadoğu çapında geliştirilecek eylemselliklerin kapsamlı planlanması, eylemselliklerde sürekliliğin sağlanması, bunun için iletişim araçlarının güçlü kullanılması, yani Önderliğimizin fiziki özgürlüğü sağlanana kadar temel gündemimiz ve mücadelemizin merkezi bu hamle temelinde geliştirilecek. Kuşkusuz tüm mücadele araçlarını yetkin bir şekilde kullanacağız; toplumsal örgütlenmeden tutalım, yetkin ve kapsamlı eylemselliklerin geliştirilmesi, hukuki ve siyasi mücadelenin daha fazla güncel kılınması gibi. Önder Apo'nun paradigmasını, Kadın Özgürlük Müca-

delesindeki rolünü tüm dünyaya anlatmak için çeşitli çalışmalar yürüteceğiz. Önder Apo'nun Demokratik Sosyalizm'in önderliği olarak tüm dünya halklarına, kadınlarına ulaşabilmesi için ideolojisini, paradigmasını, özcesi savunmalarını tüm topluma ulaştırmak için çok çeşitli çalışmalar yürüteceğiz.

KJK 8. Genel Kurultayı birçok alanda başlatılan Önderlik hamlelerini, "Sonda me ye; Emê Pergala İmrali Perçe Bikin. Bi Rêber Apo Re Azad Bijin!" sloganı ile güçlendirip ilerletme kararı almıştır. Kurultayımız bu hamlenin üç aşamada geliştirilmesini uygun bulmuştur. Birinci aşama; 9 Ekim-25 Kasım, ikinci aşama; 25 Kasım-15 Şubat, üçüncü aşama; ise 15 Şubat-4 Nisan arası süreçte yürütülecektir. İmralı tecrit ve esaret sistemini kırıncaya kadar tecritle kesintisiz mücadele etme kararlılığını geliştiren Kurultayımız, her aşamanın güçlü geliştirilmesi için KJK bünyesinde de bir hamle komitesi örgütlemiştir. Bu kapsamda her alanın kendi somutluklarına ve özgünlüklerine göre sahip oldukları potansiyeli ve imkanları harekete geçirerek aktifleştirmesi önemlidir. Her bölge bu hamleyi örgütsel, siyasi, hukuki, eylemsel, diplomasi, basın-yayın, propaganda-ajitasyon, kültür-sanat alanlarında neler yapılabileceğine dair kesintisiz tartışma-yoğunlaşma-kararlaşma ve eylem geliştirmeli, seferberlik atmosferinde hareket etmelidir. Toplumsal sistemimizi, konfederal kadın sistemimizi demokratik ve özgürlükçü temelde inşa etme süreciyle İmralı sistemini parçalama iç içe gelecektir. Bunu bir an bile unutmadan Kürt halkı olarak, Kürt kadınları olarak hamle sürecine yüklenmeliyiz. Rêber Apo 2014-2015 yıllarında gönderdiği tüm mektuplarda kendisini özgürleştirmek istiyorsak devrimci görevlerimizi layıkıyla yerine getirmemiz gerektiğini sürekli belirtti. Bu tespiti her zaman aklımızda tutarak, Önderlik için başlattığımız İmralı esaret ve mutlak tecrit sistemini parçalama hamlemizi geliştirelimiz. İmralı tecridini parçalama hamlesini geliştirmek, demokratik inşayı; demokratik inşayı güçlü geliştirmek Önderlik hamlemizi güçlendirecektir. Her alan bu hakikati kendi özgünlüğünde dene-

yimlemiştir, güçlü tecrübelere sahiptir. Bu temelde hem Kürt halkını hem de tüm halkları, gençleri, aydın ve sanatçıları, emekçileri, sosyalistleri, demokratları, ekolojistleri, feministleri, anarşistleri, kültürel İslamcılara ve demokratik-özgür bir yaşamdan, onurlu bir barıştan yana olan tüm toplumsal kesimleri ve bireyleri bu hamleye güçlü katmalıyız. Bunu başaracak tarzı, tempoyu, yaklaşım, üslup ve yöntemleri yaratıcı oluşturmaliyiz.

Toplumsal özgürlük düzeyi ile Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü iç içe gelişecek süreçlerdir

Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlayacak hamle bir bölge, alan kapsamında değildir, dünyanın her yerinde bu hamleyi güçlendirecek yol yöntemleri geliştirmeliyiz. Bu anlamda Avrupa'da TJK-E, Bakur ve Türkiye'de TJA'nın Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için geliştirdiği eylemler önemli olmakla birlikte yetersiz kalmaktadır. Avrupa ve Bakur başta olmak üzere tüm alanlarda eş zamanlı eylemsellikleri geliştirmek, ortak merkezi eylemlerle gündemi belirleyebilmek, tüm toplumun 24 saat Önderliğin fiziki özgürlüğü için neler yapılabılır diye yoğunlaşmasını ve harekete geçmesini sağlayacak örgütlenmeleri geliştirmek önemlidir. Rutin eylem tarzlarını aşarak, daha yaratıcı ve zengin yöntemleri bulmak ve eylemsellikleri kitlesel bir düzeye taşımak gerekir. Devletlerin tanıdığı sınırlar çerçevesinde eylemleri geliştirmek önemlidir. Özellikle TJA, Türkiye'de gelişen faşizmin niteliğini, aktörlerini, araçlarını ve yöntemlerini bilerek, bu faşizme karşı Türkiyeli kadınlarla birlikte eylem hattını daha fazla geliştirmeli ve yetkinleştirmelidir. Dar ve kapalı mekanlarda değil, sokakta, mahallede, halkın içinde eylemselliklerin geliştirilmesi önemlidir. Bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeleyi geliştirmede performans mutlaka daha fazla geliştirilmelidir. Önderliğin fiziki özgürlüğü için geliştirilen eylemlerin tarzı, temposu da önemlidir.

Kurultayımız'da kararlaştırdığımız hamlenin birçok boyutu var: Önderliğin düşüncelerini tüm dünya ile buluştur-

madan tutalım, Önderliğimizin kapitalizm sistemine karşı önerdiği Demokratik Moderniteyi ve Demokratik Konfederal sistemi başta Kürdistan, Ortadoğu olmak üzere tüm dünyada inşa edilebilecek bir sistem olduğunu bu hamle ile tüm sistem karşıtı güçlere anlatabilmeliyiz. Demokratik Konfederal sistemi inşa etmek kadar savunma araçlarını da çok yönlü geliştirmeyi hedeflemeliyiz. Toplumsal özgürlük düzeyi ile Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü iç içe geçecek süreçlerdir. Toplum, ezilenler, kadınlar özgürleştikçe Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü çok yakında gerçekleşecektir. Önder Apo'yu öz irademiz, gücümüz ve mücadelemizle fiziki özgürlüğüne kavuşturmak önemlidir. Önder Apo da fiziki özgürlüğünü ulus devletlerin ya da uluslararası güçlerin bir lütf gibi sunmasından ziyade halkların, kadınların toplumsal özgürlük mücadeleleriyle sağlanmasını anlamlı bulmaktadır. Bu temelde gelişecek hamle 7'den 70'e herkesin gücünün sınırlarını aşmayı hedefleyerek katılımı çok önemlidir. Her yer eylem, her yer mücadele alanıdır diyerek yaşamımızı kadınlar olarak, Kürt halkı olarak direnişe göre geliştirmeliyiz. Artık eskisi gibi yaşamak, duyarsız kalarak gaflet içinde kalmak kabul edilemez. Bu hamlenin öncüsü kadınlardır, halktır. Kadınların ve halkların, ezilenlerin öncülüğünde gelişecek hamlenin çok zengin-yaratıcı yöntemlerle, süreklileşen eylem çizgisiyle sonuç alacağı kesindir. Ancak eylemlerin eş zamanlı olması, rutinlikten kurtularak akışkan, bir kar topu gibi giderek büyüyen, önündeki tüm faşist yapıları yerle bir eden bir konuma gelmesi önemlidir. Önder Apo fiziki özgürlüğüne kavuşana dek, durmak yok. Hamlenin 4 Nisan'a kadar sonuç alması için tüm gücümüzle, ekme-küsmekten daha önemli diyerek sürece yüklenmemiz, 24 saat Önder Apo ile yaşamamız gerekir.

Kürt kadınlarının siyasete katılım oranı tüm dünyada ilk sıralarda yer aldı

Türk devlet faşizmi, Kürt halkının ve kadınlarının özgürlük mücadelesi tarihi boyunca elde ettiği kazanımları geri almayı hedeflemektedir. Özeldde ise kadın politikası sadece Kürt coğrafyası ve kadınlarıyla sınırlı olmayıp, birinci cumhuriyetin kuruluşundan bu yana kadınların laik ulus devlet kapsamında elde ettikleri sistem sınırlarındaki haklarına bile saldırı ve geriletme temelinde gelişmiştir.

Bu anlamda Türk devletinin kuruluşu ile birlikte uyguladığı kadın politikalarına bir kez daha bakmakta fayda vardır. Bilindiği gibi Kemalist çizgi doğrultusunda kurulan Türk ulus devleti içinde kadınlara toplumsal yaşama katılabilmesi için, seçme ve seçilme hakkından tutalım, kıyafet serbestliği, öğretim hakkı, medeni yasalara kadar belirli haklar verilmişti. Bu, kadınlar açısından önemliydi. Ancak Türkiye'de kadınların bu hakları etkin ve yeterli kullanması, bu hakların daha da geliştirilmesine dönük kadın hareketleriyle atılmak istenen özgürlük adımları ve mücadeleleri sürekli bastırıldı. Kadın hareketleri çeşitli biçimlerde mücadelelerini sürdürseler bile, örgütlü ve sonuç alıcı bir mücadele yürütemediler. Türkiye'deki egemen erkek profili, siyasi, sosyal, ekonomik birçok alanda kırılamadı. Kadınların yaşama katılımları sürekli bir sınırdan tutuldu. Kadınlar anayasal haklardan, iş, eğitim olanaklarından fazla faydalanamadı. Devlet kadını köleleştiren, baskılayan cinsiyetçi politikalarını hep esas aldı.

90'lı yıllarla birlikte Kürt Kadın Hareketi'nin gelişimi ve büyümesi ile Türki-

ye'de kadın hakları ve özgürlüğü mücadelesinde çok büyük gelişmeler yaşandı. Rêber Apo'nun öncülüğünde şekillenen Kürt Kadın Hareketi, ulusal mücadeleyle birlikte Kadın Özgürlük Mücadelesi'ni de geliştirmek, derinleştirmek isteyen bir duruş sahibiydi. Kadın özgürlüğü ve toplumsal özgürlükler, demokrasi mücadelesi iç içe ele alınmaktaydı. Bu anlamda Kürt kadınları, kadınların özgürleşme tarihine çok büyük bir güç kattı. Kemalist bakış açısı ile en geri ve feodal görülen Kürdistan bölgelerinde Kadın Özgürlük Çizgisi, Rêber Apo'nun yaşam ve mücadele perspektifi ve özgür kadın yaratımları ile büyük bir gelişme yaşadı. Kürt kadınları evlerden, aileden çıkarak, dağlarda, ovalarda ve şehirlerde Özgürlük Mücadelesi'nin öncülüğünü yaptı, yapıyor. Kürdistan, Ortadoğu ve dünyada kadınların özgürlük merkezi haline geldi. Dünyada başta 8 Mart olmak üzere, kadın etkinliklerinin, kadın çalışmalarının en fazla geliştiği coğrafya olarak gelişimini süreklileştirdi. Bakur'daki kadın özgürlük düzeyinin gelişimi, Rojava, Başur ve Rojhilat'taki kadın özgürlük düzeyinin gelişimine de öncülük yaptı. Kadın Özgürlük Çizgisi ve sistemi giderek stratejik bir noktaya doğru daha fazla evrildi.

Kürdistan'da 2014-2015 yılına gelindiğinde, Kadın Özgürlük Mücadelesi'nde devasa gelişmeler yaşandı. Özellikle kadın gerillalarının DAİŞ'e karşı gösterdikleri öz savunma direnişi kadınlarda kendine güveni, iradeyi ve katılımı nitelik ve nicelik olarak çok fazla büyüttü. YJA-Star güçlerimiz, kadın katliam ve soykırım politikalarına karşı umut oldular. Bu umudun büyütülmesi, tüm Ortadoğu kadın hareketlerinin ortak amacı haline dönüştü.

Kadın ordulaşması DAİŞ'e karşı mücadelede büyük bir gelişim gösterdi. Bununla birlikte kadın sisteminin gelişmesi, eşit temsiliyet ve eş başkanlık ilkesinin örgütsel sistemde yaşamın her alanında esas alınması ile birlikte, Kürdistan'da Kadın Özgürlük Çizgisi, çok ciddi bir hamleyle egemenlikli sistemin yaşam kalıplarını, tabularını bir kez daha kırdı. Kadınların özellikle siyaset ve diplomasi gibi en çok dışlandığı alanlarda eşit bir biçimde yer alması, kadın-erkek eşitliği sorunlarını hızlıca çözen, eşitleyen bir

durumu geliştirdi. Kürt kadınlarının siyasete katılım oranı tüm dünyada ilk sıralarda yer aldı. Kadın özgürleşmesi etrafında toplumda tam bir özgürlük ve eşitlik havası ve pratikleşmesi için zeminler oluştu. Bu nedenle Türkiye'de Erdoğan'ın tek başına iktidar olmasının önünde en büyük engel Kürdistanlı, Türkiyeli kadınlar, Kürt halkı, özgürlük ve demokrasi güçleri olmuştur.

Kadın düşmanlığı soykırım siyasetinin özünü oluşturmaktadır

Erdoğan şahsında çete devletin kurumsallaşan faşizmi, varlığını halkımızın özgürlük ve demokratik değerlerine saldırarak sürdürmek istemektedir. Kadınlara yönelik devlet politikasında bu çok net ve açık görülmektedir. Erdoğan'ın tüm politikaları Kürtlere, kadınlara, özgürlükçü güçlere düşmanlık temelinde şekillenmektedir. Kadın düşmanlığı bu soykırım siyasetinin özünü oluşturmaktadır. Faşist Erdoğan iktidarının eş başkanlık sistemine saldırması, kadına dair kurum ve kuruluşların Kürdistan'da kapatılması, belediyelere sömürgeci devletin işgal görevlilerinin atanması, kadın daire başkanlıklarına erkeklerin getirilmesi, kadına yönelik şiddetin çok fazla artması, yasa ve anayasalarda kadına karşı şiddet, tecavüz cezalarının hafifletilme girişimleri, kızların küçük yaşta evlendirilmeleri ve çok eşliliğin yolunu açacak müftülerin nikah kıydırabileceklerine ilişkin yasa, kadın sözcüğünün hükümetin aile bakanlığında kullanılmaması, binlerce siyasi tutuklu kadının cezaevlerine tıklınması, siyasi parti ve belediye eş başkanlarının tutuklanması, cezaevlerinde kadınlara yapılan işkenceler, tek tip uygulamalar, ana dile yasak getirilmesi, göçertmeler, fuhuş ve uyuşturucunun özellikle Kürdistan'da yaygınlaştırılmak istenmesi bu politikaların uygulanış biçimi olmaktadır. Kadınlar, özünde DAİŞ politikalarına benzer uygulamalar içinde tutularak eve kapatılmak istenmekte ve kadınların yaşamda mutlak erkek egemenliği düzeneği içinde yer almaları için özel politikalar geliştirilmektedir. Bütün bu uygulamalarla faşist bir Türkiye'nin yeniden yapılandırılması hedeflenmektedir.

8. KJK Kurultayı, Kürdistan'ın dört bir yanında Kürt halkının yoğun saldırılarla karşı karşıya kaldığı ama aynı zamanda özgürlüğünü sağlamak için tarihi bir direniş sergilediği bir dönemde gerçekleştirilmiştir. Türkiye ve Bakur'da AKP-MHP öncülüğündeki faşist devlet ve diktatör rejimin en temel direniş odağını oluşturan Kürt Özgürlük Hareketi'ni ve her türlü muhalefeti tasfiye etmek amacıyla yürüttüğü soykırımcı savaşı ve buna karşı yükseltlen direnişi geniş bir çerçevede ele alınmıştır. Ulusal, bölgesel ve jeopolitik gelişmeleri değerlendiren Kurultayımız, bütün faşist yönelimlerine rağmen istediği sonucu alamayan AKP'nin dağılma sürecinde olduğu tespitini yapmıştır. Kurultayımız, kadınların faşizme karşı direnişini selamlayıp mücadeleyi zaferle taçlandırarak olan anti-faşist kadın cephesini büyütüp geliştirme kararlılığına ulaşmıştır. Bu temelde Kadın Hareketi olarak topluma dayalı siyaset anlayışının geliştirilmesi, faşizm karşısında örgütlenmenin yaygınlaştırılarak direnişin daha üst bir evreye taşınması ve kadın hareketleriyle mücadele zemininde ortaklaşarak tüm demokratik, özgürlükçü kesimlerin faşizm karşısında mücadele edecek cesareti ve örgütüllüğü geliştirilmesi için öncülüğün yapılması, esas katılım biçimi olarak belirlenmiştir.

Kadının demokratik konfederal örgütlenmesi erkek egemen sisteme alternatiftir

Anti-faşist kadın cephesinin temel hedefi; faşizmin tüm politikalarına karşı ortak örgütlenme ve mücadele zeminini yaratmaktır. En esnek örgütlenmelerden tutalım ihtiyaç neyi gerektiriyorsa ona göre örgütlenme düzeyini zengin yol ve yöntemlerle geliştiren bir düzeyi birlikte yakalamamız önemlidir. Faşizm yaşamları, özellikle kadının yaşamını esaret altında tutmaktadır. Kadının nefes almasına bile faşizm karar vermek istemektedir. Kadının nefes alabileceği, özgürce yaşayabileceği, seyahat edip yaşam biçimini kendisinin belirleyebileceği yani kendisi hakkında kendisinin karar verebileceği bir sistemi yaratmak için anti-faşist kadın cephesiyle çok geniş yelpazede mücadele zeminlerini

güçlü örgütlenmemiz önemli olmaktadır. Anti-faşist kadın cephesinin ortak hedefi; faşizmi, faşizmin tüm politikalarını ortadan kaldırmaktır. Anti-faşist kadın cephesinin etnik, mezhep-dini, ırk kimliği yoktur. Özgür kadın kimliğiyle hareket etmek isteyen her kadın bu cephede yer alabilir, mücadele edebilir. Kadın olarak faşizmin sadece ekonomisini bile hedeflese, faşist sistemleri yerle bir edebiliriz. Kadın bedeni üzerinden sağlanan tüm ekonomik kaynaklara son vererek faşizmin ekonomisini kriz içerisine koyabiliriz. Örneğin; kozmetik sanayiye protesto ederek kadının doğal bakım yöntemlerini seçmesi sonucu çöktürülebilir. Kadın bedeni üzerinden program yapan faşist medyayı protesto ederek zengin eylem yöntemleriyle özel savaşı çöktürülebilir. Kadınlar olarak kendi yaşam biçimimizi, giyim tarzımızı belirleyerek faşizmin yaşam kalıplarını yerle bir edebiliriz. Ne verilmiş, muhafazakar bir anne ne de 'modern' görünme, batılı-Avrupai olma adına hareket etmek, yaşamak zorunda değiliz. "Her şeyimle kendime aidim" diyerek kendi tasarımlarımızı kendi moda anlayışımızı geliştirebilir, faşizmin duygularımızı, bedenimizi sömürmesine son verebiliriz. Verili siyaset alanlarına karşı anti-faşist kadın cephesi olarak kendi siyaset araçlarımızı, kadın meclislerimizi oluşturarak toplumun beslenmesinden güvenliğine kadar her konuda alternatif siyasetimizi geliştirebilir, sesimizi dünyaya duyurabiliriz. Anti-faşist kadın cephesinin örgütlenme ve mücadele zeminini oluşturduğumuz için yeter ki ortak en asgari ilkeler temelinde bir araya gelerek örgütlenelim ve mücadelemizi geliştirelim!

8. KJK Kurultayı'nda, tüm Kürdistan'da geçen süreçte yaşanan gelişmeler, Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin geldiği düzey, demokratik kadın konfederal örgütlenmemizin inşa sorunları ve çözüm yolları, savunma hattımızda yaşanan gelişmeler kapsamlı ele alınarak değerlendirilmiştir. Kürdistan'ın dört bir yanında çok önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Tarihi ve önemli süreçte, Şengal, Kobanê, Bakur'daki öz yönetim sürecinde bu gelişmelere öncülük eden kadın özgürlük çizgimiz, örgüt ve mücadele geçğimiz Ortadoğu Kadın Devrimi'ni ardına kadar açmış, mücadele-

» Kürdistan'da 2014-2015 yılına gelindiğinde, Kadın Özgürlük Mücadelesi'nde devasa gelişmeler yaşandı. Özellikle kadın gerillaların DAİŞ'e karşı gösterdikleri öz savunma direnişi kadınlarda kendine güveni, iradeyi ve katılımı nitelik ve nicelik olarak çok fazla büyüttü.

YJA-Star güçlerimiz kadın katliam ve soykırım politikalarına karşı umut oldular. Bu umudun büyütülmesi, tüm Ortadoğu kadın hareketlerinin ortak amacı haline dönüştü. <<

mizin evrenselleşmesini sağlamıştır. Kadın özgürlük çizgimiz evrensel boyutunun gelişmesi kadar bölgemizde yaşanan gelişmelere örgütlü kadın gücü müdahale olmamız, alternatif sistemimizi geliştirmek kadar saldırı nereden gelirse gelsin savunma gücümüzle etkin cevap vermeyiz bölgemizi, Kürdistan'da gelişen mücadeleyi etkilemektedir. Kadın Özgürlük Mücadelemiz, faşist ulus devletlerin politikalarına, uluslararası güçlerin vesayet savaşları için türettiği DAİŞ, El Nusra vb çete örgütlerine ve uluslararası güçlerin çok yönlü özel savaş yöntemlerine karşı yürütülmektedir. KJK çatısı altında kadının demokratik konfederal örgütlenmesi erkek egemen sisteme alternatiftir. Başûr-Şengal'de, Rojava'da, Bakur ve Rojhilat'ta konfederal örgütlenmemizi geliştirerek KJK'nin toplumsallaşmasını, toplumsallaşarak kalıcılığını ve özgür kadın sistemi olarak Ortadoğu Kadın Devrimi'ne öncülük düzeyinin daha fazla geliştirilmesi Kurultay'da tartıştığımız en temel gündemlerden biri olmuştur. Kürdistan'ın dört bir yanında ve Kürt kadınlarının yaşadığı her yerde KJK sisteminin gelişim sorunları, bilinçlenme ve örgütlenme düzeyi, savunma düzeyimizin geliştirilmesi ve yetkinleştirilmesi gündemleri Kurultay'da kapsamlı tartışılarak kararlaştırmalara gidilmiştir. KJK sistemimizin komün-meclis-akademikoperatif temelinde geliştirilmesi, Demokratik Ulusun boyutlarının komisyonlar ve komiteleşmelere giderek toplumun, kadının tüm yaşam alanlarındaki sorunlarına çözüm oluşturulması, tüm alanlarda bu temelde örgütlülük düzeyimiz kapsamlı tartışılarak KJK'nin örgütlülük düzeyinin geliştirilmesi kararlaştırılmıştır.

Kadının örgütlülük düzeyi, Rojava Devrimi'nin örgütlülük düzeyini de geliştirmektedir

Rojava Devrimi'nin kadın devrimi olduğu bilinmektedir. Rojava Devrimi'nde, Rojava'nın demokratik konfederal sisteminin inşası ve savunulmasında Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin öncülüğü çok önemlidir. Kadının kendi demokratik konfederal sistemini geliştirmesi Rojava Devrimi'ni kalıcılaştıracak ve garanti altına alacaktır. Kadının örgütlülük düzeyi, Rojava Devrimi'nin örgütlülük düzeyini de geliştirmektedir. Bu açıdan Kurultayımız'da Rojava Devrimi'ni daha fazla geliştirerek, devrimin Ortadoğu'ya yayılması için kadın öncülüğünde çalışmaların daha güçlü yürütülmesi kararlaştırıldı. Arap kadınlarının kendi öz örgütlenmelerine kavuşması, Arap kadınları başta olmak üzere Asuri, Türkmen, Ermeni, Çeçen, Çerkez vb coğrafyanın tüm kadınlarıyla buluşacak, ortaklaşacak örgütlenme ve mücadele zeminlerini yaratma önemli olmaktadır. Bunun için çok yönlü mücadele stratejisiyle örgütlülük düzeyimizi geliştirmemize ihtiyaç vardır. Kadın Özgürlük Mücadelemizi geliştirirken olası tüm saldırılara karşı, gerektiğinde en yetkin cevabı verecek bir hazırlık düzeyi ile savunma çalışmalarının da güçlendirilmesi ve büyümesi kararlaştırılmıştır.

Başûr ve Şengal alanında da kadının özgürlük düzeyini, örgütlülüğünü geliştirme, savunma araçlarını yetkinleştirerek yeterli hale getirme çalışmaları da sürecektir. Kadının kendi meclis ve komünlerinde kendi yaşam sistemini oluşturması bu alanımız için de çok önemlidir. Şengal'de kadınların özgürleşerek geçmişte yaşadığı tüm katliamların intikamını alabilecek ve bir daha katliam yaşamayacak düzeye gelmesi çok önemlidir. Bunun için Şengal'de kadın meclisinin güçlendirilmesi ve savunma araçlarının

yetkinleştirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Başûr açısından da önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Ulusal birliğin sağlanmasının önemi kadar Başûr'da kadının yaşadığı sorunlara çözüm üretmek, kadının öz örgütlülüğünü geliştirerek alternatif yaşam alanı yaratmak önemlidir. Başûr'da birçok nedene bağlı her gün kadınlar ölmekte-öldürülmektedir. Savaşların hiç bitmediği Irak coğrafyasında kadının örgütlülük düzeyi kadar kadının savunma güçlerini de yetkinleştirilmesi önemli olacaktır.

Özgürlüğü ekmek ve su kadar ihtiyaç hissedilen tüm kadınlar Demokratik Ulus zihniyetinde kendisini eğiterek demokratik konfederal örgütlenmede yerini almalıdır. Kadının toplumsal inşadaki yerini ve önemini görerek öncelikli kendi özgün sistemini geliştirmesi önemli olmaktadır. Kadınlar olarak özgün sistemimizi oluşturarak toplumun geneline karşı sorumluluklarımızı yerine getirmeli, örgütlü kimliğimizle hareket etmeliyiz.

Örgütlü kadın kimliğimizle hareket edemsek, yürüteceğimiz hiçbir çalışma kalıcı olmayacak ve sonuç vermeyecektir. Bu açıdan örgütlü kadın kimliğimizle güç olduğumuzu, gücümüzü birbirimizden aldığımızı bilerek yaşamalıyız. Hiçbir kadını da erkeğin insafına bırakmadan örgütlenmedeki iddia düzeyimizi, mücadele araçlarımızı güçlü geliştirebilmeliyiz. Yaşam alternatiflerimizi oluşturdukça, özgün kadın mekanlarını her yerde geliştirdikçe yani kadın özgürlük çizgimizi bedene kavuşturdukça yaşam kaynağı olmaktadır, tüm toplumun umut ışığı haline gelmekteyiz. Yaşamımızı mücadele ile güzelleştirerek çekici kılmamız ve özgün kurumlarımızı geliştirerek yaşam alanları yaratmamız, bu temelde KJK'yi güçlendirmemiz geleceğimizi garanti altına alacaktır. Unutmayalım ki, tüm dünya devrimlerinde kadınlar az mücadele yürütmedi, az bedeller vermedi; ancak kadınlar kendi sistemlerini yaratamadıkları için devrim sonrası büyük kaybetti. Bu nedenle yaşanan dünya devrimlerinden önemli dersler çıkararak kendi sistemimizi çok güçlü yaratmamız ve korumamız hayati düzeyde önemlidir.

Jineoloji yani kadın bilimi toplumun kendisidir, özüdür

Ekim ayı vesilesiyle Bêrîtan (Gülnaz Karataş), Güneşimizi Karartamazsınız şiyarıyla 9 Ekim Uluslararası Komplosu'na fedai cevap veren tüm yoldaşlar şahsında Özgürlük Mücadelesi'nde şehit düşen tüm yoldaşları saygı ve minnetle bir kez daha anıyor, özgürlük mücadelelerini mutlaka zafere taşıyacağımızın sözünü veriyoruz. Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi'nin tarihsel ve toplumsal mirası çok güçlüdür. KJK olarak sadece Kürdistan ve Ortadoğu tarihinde değil,

tüm dünya tarihinde kadınların yürüttüğü özgürlük mücadelelerine kendimizi dayandırıyoruz. Toplumu var eden, toplumun tüm özgürlük değerlerini var ederek, koruyup geliştiren kadınlar, mücadelemizin çıkış noktası olmuştur. Sadece tarihsel toplumsal mirasla kendimizi var etmemekteyiz: Kesintisiz bir şekilde süren mücadelemiz içerisinde şehit düşmüş tüm yoldaşların inançlarını, umutlarını ve hayallerini de taşıyarak yoldaşlarımızı ölümsüzleştiriyoruz. Yine özgürlük değerlerimize değer katan bölgemizde ve dünyadaki tüm kadınların ortak gücüyle irademizi bilemekte, mücadele azmimizi daha fazla geliştirmekteyiz. Kuşkusuz Önder Apo'nun paradigması ve Kadın Özgürlük Çizgisi bizi bugüne, hatta geleceğe taşımıştır. Önder Apo'nun paradigması toplumsal sözleşmemizin özünü oluşturmaktadır. Kadın Özgürlük Çizgimizle, jineoloji yani kadın bilimiyle toplumun yaşadığı tüm sorunları yeniden ele alarak çözümlenmekte ve alternatif

ilham kaynağı olmakta ve özgürlük umudunu, inancını geliştirmektedir. Yine Kadın Özgürlük Hareketi'nin uzun yıllara dayalı ordulaşması, ordulaşmanın yarattığı miras temelinde kadın savunma birliklerinin her yerde geliştirilmesi, kadın savunma birliklerinin bugün misliyle rolünü oynaması sonucu dünya halklarının gıptaıyla izlediği ve takdir ettiği bir düzeye gelmiştir. Dünyanın en zor işi olan savaş içerisinde kadın savunma birliklerinin kendi öz örgütleri, ordularıyla yer alması ve savunma savaşının her aşamasında etkin ve yetkin rol oynaması çok önemli bir düzeyi açığa çıkarmıştır. Erkek egemen sistemin tüm saldırılarına cevap verecek düzeye ulaştığımızı belirtebiliriz. Yine Kadın Özgürlük Hareketi olarak kendi medya araçlarımızla, tüm özel savaş politikalarını deşifre edecek, boşa çıkaracak güce sahibiz. Devletin-iktidarın ve erkeğin tüm yalanlarını deşifre edecek ve toplumun, halkların, kadınların gerçeği, hakikati görececek bir ajitasyon-pro-

moz. Bu süreç, Önder Apo'nun belirttiği gibi Özgürlük Sosyolojisi'nin yaşandığı anlar, yıllardır. Bu yılların devam ettiğini bilerek süreci karşılamalıyız. İçinden geçtiğimiz bu kaos aralığında veya Özgürlük Sosyolojisi anında, KJK olarak sürece öncülük etmemizin önemi daha fazla artmıştır. Bu süreçte mücadele sahasında var olan tüm aktörlerin yol haritası, örgütlülük düzeyi, mücadele stratejisi çok önemli olmaktadır. Hem uluslararası güçler hem ulus devlet güçleri her de özgürlük hareketleri kendi stratejileriyle mücadeleye sahasında etkin olmaya ve geleceğini garantilemeye çalışmaktadır. Bu öyle bir süreçtir ki, pasifliği, rutinliği asla kabul etmez. Aktif, sürekli hamleli olabilen, esnek ve yaratıcı düşünebilen, yüksek performansla

» KJK 8. Genel Kurultayı birçok alanda başlatılan Önderlik hamlelerini, "Sonda me ye; Emê Pergala İmralî Perçe Bîkin. Bî Réber Apo Re Azad Bîjin!" sloganı ile güçlendirip ilerletme karar almıştır. Kurultayımız bu hamlenin üç aşamada geliştirilmesini uygun bulmuştur. İmralî tecrit ve esaret sistemini kırınca kadar tecritle kesintisiz mücadele etme kararlığını geliştiren Kurultayımız, her aşamanın güçlü geliştirilmesi için KJK bünyesinde de bir hamle komitesi örgütlemiştir. «

paganda düzeyini yakaladık ve bunu daha fazla geliştireceğiz. KJK, siyaset, ekonomi, ekoloji, sosyal, hukuk, diplomasi, özsavunma, basın, kültür, eğitim, sağlık vb özcesi tüm yaşam alanlarına dair alternatif çözüm modelini her gün biraz daha fazla geliştirmektedir. Kadın meclis ve komünleri bu çözüm modelinin geliştiği en sağlam örgütlenme zemini olmaktadır. KJK'nin ne zihniyette ne coğrafik olarak sınırları yoktur. Bu açıdan başta Ortadoğu'da olmak üzere dünyanın her yerindeki kadınlarla, kadın örgütleriyle ortak ittifaklar geliştirmek, örgütlenme ve mücadele zemini yaratmak, kesintisiz eylem çizgisini geliştirmek için uzun soluklu bir mücadele yürütmektedir. Dünya çapında yürüttüğümüz mücadele aynı zamanda toplumsal özgürlük mücadelesidir. En esnek örgütlenmelerle bir ağ şeklinde tüm dünyaya yayılmak, kadın özgürlük çağını müjdelemek ve 21. yüzyılın kadın yüzyılı olduğunu göstermek temel hedefimizdir. Diplomasi çalışmalarımızı bu nedenle halk diplomasisine, kadınların olduğu her yere ulaşma faaliyetine dönüştürme temelinde yeniden örgütlemekteyiz. Kadınlar olarak ortak aklı yakalayabilir, örgütlü gücümüzü ve mücadelemizi geliştirebilirsek, kadınlar olarak geleceğimizi kendi ellerimize alabiliriz. En önemlisi de toplumun iktidar-devlet karşısındaki özgürce var olma ve kendini savunma savaşına öncülük yapabiliriz. KJK, bu iddiaya ve bu iddiayı gerçekleştirecek örgütlülük ve mücadele gücüne sahiptir.

Bu öyle bir süreçtir ki pasifliği rutinliği asla kabul etmez

Kadınların bu sürece öncülük yapması çok önemlidir. Daha önce de belirttiğimiz gibi normal bir süreçten geç-

tüm saldırıları boşa çıkarmak kadar hamleleri yapabilen, kesintisiz, hızlı ve akışkan bir mücadeleyi gerektirir. Satranç tahtasındaki oyun gibi şah ve matların her an olabileceğini, aktörlerin sürekli yer değiştirdiğini bilerek süreci çok yönlü takip etmek ve hamleleri geliştirmek önemli olmaktadır. 8. KJK Kurultayımız'da sürecin karakteri, aktörleri ve olası gelişmeleri kapsamlı tartışılarak sürecin kadınlar ve halklar lehine geliştirilmesi için kararlaştırmalara gidilmiştir. Öncelikle bu sürecin karakterini kadınlara, ezilen tüm halklara, kesimlere iyi kavratmak çok önemli olmaktadır. Sürecin önemini kavrayan kadınların motivasyonu, morali, örgütlenme ve mücadele azmi daha fazla gelişecektir. Kürdistan'da ve bölgedeki örgütlenme ve savunma düzeyimizi sürecin ihtiyaçlarına göre daha fazla geliştirmek kadar tüm dünyadaki örgütlü kadın yapılarına ulaşmak, ajitasyon-propaganda ile girilmedik ev bırakmamak hayattır. Bu süreçte herkesin mücadeleye katılarak kaderini belirleyebileceğini göstererek, 7'den 70'e tüm kadınların aktif, öncü rol alması gerektiğini daha fazla kavrayabilmeliyiz. Kadın için, ezilen tüm halklar için varlık-yokluk mücadelesi olan bu süreci en iyi şekilde değerlendirmemize ihtiyaç bulunmaktadır. Halk olarak soykırım, katliamlardan nihai olarak kurtulmamız için bu süreci çok yönlü ve iyi değerlendirecek mücadelemizi geliştirmemiz önemli olacaktır.

'Güneşimizi Karartamazsınız' diyerek ateşe yürüyen

Hatice Ana

Adı Soyadı: Hatice Falay
Doğum Tarihi ve Yeri: 1936/Élih (Batman)
Şahadet Tarihi ve Yeri: 13 Aralık 1998/İstanbul

9 Ekim'deki çıkış ve 15 Ekim'e kadar Önderlik'ten hiçbir haber alınmaması tüm Kürt halkı, gerçek dostları ve özellikle de zindanlardaki PKK'li tutsaklar için alarm zillerinin çalması anlamına geliyordu. Komplocular Önder Apo'yu etkisiz kılarak kanlı bir savaşı başlatmakta ne kadar kararlıysa, varlık-yokluk savaşında direnen Kürtler de her ne pahasına olursa olsun Önder Apo'yu sahiplenmeye and içmişti.

İşte o gece yani 8 Ekim'i 9 Ekim'e bağlayan gece başladı kutsal 'Güneşimizi Karartamazsınız' direnişi. Halit Oral, Maraş zindanında, Güneş'in etrafında ateşten bir duvar örülmesinin ilk tuğlasını bedenini ateşe vererek koydu. Onu ardi sıra Selamet Menteş ile Aynur Artan yoldaşlar ve daha onlarca izledi. Zindanlardaki PKK'lilerin açtığı yoldan dağlardaki yoldaşları fedai eylemleriyle yürüdü.

Varlığını Önder Apo'ya bağlayan Kürt halkı ve gerçek dostları da bu özgürlük halayına katıldı. Ürmiye'de 11 yaşındaki Zehra'dan Adana'da Erdal Aksu'ya, İstanbul'da Hatice Ana'dan Silêmanî'de Sirvan Rauf'a, Yunanistan'da Elef-terya Fortulaki'ye kadar onlarca ateşten yürek Önder Apo'nun etrafında ördükleri ateşten çember ile ve 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla komploculara en büyük cevabı verdi.

Eylemler devam ederken Önder Apo'dan da bir mesaj geldi.

'Yakıyor kendini ve sürekli de diyor, "Bu ateşi söndürmeyin." Bundan daha büyük cesaret olur mu? Bundan daha büyük fedakarlık olur mu? Ve bunu da en değerli bilinç ışıklarıyla, aydınlığıyla yapıyor. Kendisine ilişkin en ufak bir çıkarı yok. Değerini biliyorum. Çok değerlidirler. Bunlar kutsal şehitlerimizdir.

Şehitlerin anısına bağlıyız. Gerekerini ben de yerine getireceğim. Güneşi karartmayacağız. Ancak bu tür eylemler artık son bulmalıdır. Güneşi her yerde yaşamsal kılmak için örgütlü duruş şarttır.

Benim için kendinizi yakacağınıza, beni anlamaya çalışın.

Bu savaş, bu azap, bu direnişler kimin içindi? Bu kadar şehit kanı, kendini yakanlar ne içindi? Bunu unutmamalıyız.

Onlar özgürlüğü yakalamışlardı. Kendini yakanlar büyük kopuşun bu şekilde gerçekleşeceğini düşündüler.

Şimdi bu niye böyle oluyor? Kendini yakmak kadar dünyada zor bir eylem yoktur. Kendisini yakan insan bir orduyu yakabilir. Bu çok önemlidir. Kendini yakacak cesareti gösteren bir kişi eminim ki, biraz kendisini örgütlese, bir orduyu yakabilir.

Böylelerine sahip olmak bile sizin için yerlidir.

Yeter ki unutmayın, kalbinizi onların meşalesiyle aydınlatmaya devam edin.'

Özgürlük Mücadelesi'nin en hassas ve önemli aşamalarından olan Uluslararası Kom-ple'yu bedenlerini ateşe vererek durduran, Önderliğin etrafında ateşten çember olan bu büyük şehitlerimizden Hatice Falay Ana şahsında tüm Güneşimizi Karartamazsınız şehitlerini saygı ve minnetle anıyor, anılarını Özgür Kürdistan-Özgür Ortadoğu'yu kurarak gerçekleştireceğimiz sözünü yineliyoruz.

Bu sayımızda değerli yurtsever Hatice Ana'yı, eşi ve kızının anlatımlarından yaptığımız derleme ile anıyoruz.

Hatice Ana düşünceleriyle hepimizden çok daha iyiydi. Önderlik için, "O bizim beynimizdir, vücudumuzda dolaşan kandır; O, bize beyin verdi. Bizim önceden beynimiz yoktu, çalışmıyordu. Bu hareketten sonra halkımızın beyni çalıştı" diyordu. İçinde merhameti olan bir insan herşeye doğru yaklaşır. Fakat kendini bilmeyen bir insan, her şeyden uzak olabilir. Allah yerini cennet etsin, ben eşimle iftihar ediyorum. Bütün Kürdistan şehitleri önünde saygıyla eğiliyorum. Bu eylemin önünde de saygıyla eğiliyorum. Eşim çok iyi bir insandı. Bir insanın şerefi, ulusu, vatani yoksa, hiçbir şeyi yoktur.

Bütün eylemlere katılıyordu. Önderliğin Roma'ya gidişi, kendini yakma eylemleri, açlık grevleri O'nu etkiliyordu. Ağlayarak, "Bu daha nereye kadar gidecek, bu milletin sonu ne olacak? Yeter artık, gençlik kendini yakmasın, onlar başka işlerle uğraşsın. Sıranın yaşlılarda olması lazım" diyordu. Bana da söylüyordu bunu. Sürekli, "Bu halk için birşey yapamıyorum. Bir kova su taşıyacak gücüm bile yok. Gençler kendilerini yakıyorlar, onların yerine benim kendimi yakmam lazım. Kendini yakan o gençler halka lazımdır. Ben bu halimle hiç bir aktif iş yapamam, dağa da gidemem. Ancak bunu yapabilirim. Gençler kendilerini yakmasınlar" derdi. Her kendini yakma haberi geldiğinde çok üzülür, etkilenirdi.

Eylem yapmayı uzun süreden beri aklına koymuştu. Ama bir soru işareti bırakarak bize yansıtıyordu. Buna hem inanıyordum hem inanmıyordum. Sorduğum zaman da gülerek, "Öyle birşey yok" diyordu. Bu eylemi yapacağına dair işaret veriyordu bana ama ben, böyle bir şey yapacağına inanmıyordum.

O gün öğle yemeği yememişti. Akşam yemeği için, "Kahraman, git bize sıcak yemek getir" dedi. Ben gidip gelene kadar, benzini

üzerine dökmüş... Bu uzun süredir planladığı bir şeydi. Zaman zaman, "Bu eylem bizim hakkımızdı, hakkını helal et" derdi. Çoğu zaman kafamda kuşkuyla kendini yakacak diyordum.

Sürekli kadınları örgütlemeye çalışırdı. Onlara mücadeleyi anlatıyordu. "Artık gözünüzü açın, çevrenize, insanlara bakın. Başkaları kendilerini kurtardı, insan oldular, memleketlerinde yaşıyorlar. Biz hala muhaciriz, bu memlekete gelmişiz. Bazılarımız Irak'tayız, bazılarımız İran'dayız, kimimiz farklı yerlerdeyiz. Bu daha nereye kadar gider, kendinizi toparlayın. Yardımcı olun mücadeleye, elinizden ne geliyorsa yapın" derdi. Yüreği, beyni çok aydın biriydi. Bazen kadınlarla kavga eder, "Siz bu halinizle insan gibi yaşayamazsınız. İnsanlık, bu harekete katılmayla olur" derdi onlara.

Eşimi Misirc'a (Kurtalan) bağlı Zok köyünde defnettik. Bizim oraya erken gitmemiz ve askerlerin gelenleri çevirmesinden dolayı cenaze törenine katılmak isteyen birçok kişi katılmadı. Buna rağmen tören esnasında üç bin kişi vardı. Köyün etrafını birçok askeri konvoy aracı sarmıştı.

Annemi anlatmaya kelimeler bulamıyorum. Annemin yaşında, mücadeleye bu kadar bağlı bir insan daha tanımadım. Bu yaşta bir insan ancak kendi hastalığını düşünür. Ama O, sürekli halkını düşünürdü. Anneme, "Sen rahatsızsın, şeker hastalığın var, bu kadar üzüntü sana yaramaz" dediğimde bana şöyle derdi: "Kızım, ben insanların bu halini gördükçe, bu kadar baskı altında oldukça, bana nasıl dersin ki üzülme? Aldığım ilaçlar, beni sadece uyuşturuyor, beni hiçbir şekilde iyileştirmez. Çünkü; benim yaram içindedir." O hasta haliyle eylemlere katılıyor, bir şeyler yapmaya çalışıyordu. Bizim küçük çocuklarımız vardı, onları bırakıp gidemiyorduk. Eyleminden önce bana, "Kızım, sende artık bazı şeylere katılmalısın" diyordu.

Bir ay kadar önce bir kadın gerilla tarafından Wan'da bir fedai eylem gerçekleştirilmişti. Televizyonda genç kadının saçlarını polisin elinde görünce çok sarsıldı. Bana dönüp şöyle dedi: "Kızım, bunu yapan gençler, halkı için daha çok şeyler yapabilirlerdi. Bu, bizim hakkımızdı", hatta babama gülümseyerek, "Sen bana bir bomba bul. Biz bu halimizle dağa çıkamıyoruz. İçimizden geldiği gibi mücadeleye katılmıyoruz. Her konuda yardımcı olmak istiyorum ama sağlığım yüzünden yapamıyorum. Ben istiyorum ki böyle bir eylemi yapayım. Bunların yerine ben olmalıydım."

Annem, bazen şeker hastalığı yüzünden o kadar kötü oluyordu ki, biz koluna girmeden kalkamıyordum. Ama yine de, "Ben yapmalıyım" diyordu. Bu, Önderliğin İtalya'ya gitmesinden beri düşüncesindeydi. Sürekli derin düşüncelere daldı. O olaydan on gün önce her şeyi hazırlamıştı, planlamıştı. Bana ve babama çok şey anlattı. Sözlerinin etkisinde o kadar kaldım ki, gece bir türlü uyuyamadım, "Acaba annem bunları bana neden söyledi" diye düşünüyordum. Neden, neden her şeyin yerini bana söyledi, kendine ait bazı şeyleri bana verdi. "Bunlar sana hediye kalsın, kardeşlerine de verisin" demişti. Bunun tek bir sebebi var; insan ölümü düşündüğü zaman bunları yapardı. Ve aynen o şekilde, planladığı gibi de yaptı. Sürekli birçok olaydan etkileniyordu. İçinde bambaşka bir şey vardı. Bazen televizyonda üzücü bir olay duyduğu zaman yemek yiyemezdi. Bu da sağlığını etkiliyordu. Ben kendimi bildim bileli annem sürekli böyleydi.

20-25 yıl önce bile herkesin gelişen mücadeleye karşı, "Türk-Kürt ayrımı olmaz" diye karşı çıktığı yıllarda annem, "Bu halktan bir

şeyler olacak, bir sonuca varacak" derdi. Sanki mücadelenin bu güne gelmesi içine doğmuştu, sanki onun planladığı bir şey olmuştu.

Annem ve babam sürekli birlikte düşünür ve düşündüklerini yaparlardı, bir birliklilik vardı. Ev ortamında sürekli bir eşitlik vardı. Hayatım boyunca sürekli bunu gördüm. O iki insan kadar birbirine değer veren, sahip çıkan başka kimseyi görmedim. Annemle hep arkadaş gibiydik, ondan hiç çekinmedim. Kadınların ezilmesine sürekli karşı çıkardı. "Neden kadınlar hep eziliyorlar" derdi. Kadınların bir arada olduğu bir ortam görse, hemen yaklaşıp propagandasını yapardı. "Ben hasta olmasaydım gerillaya katılırdım. Gitsem, savaşıcak gücüm yok ama elimden ne gelirse yapardım. En azından yemeklerini yapar, buluşmalarını yıkar-dım. O bile beni rahattırdı ama bu hasta halimle gidip onlara yük olmak istemem" diyordu. Sürekli şu sözü söylerdi; "Şêr şêre, çi jin çi mêre." Haksızlığa sürekli karşı çıkar, o an başı kesilse bile fikirlerini açık açık söylemekten çekinmezdi. Cenaze töreninde annemin sözleri hep kulaklarımda çınlıyordu.

Annemle her zaman için gurur duydum. Bu yaptığı eylemi bizim yapmamız gerekirdi ama O yaptı. Doğu Kürdistan'da 11 yaşındaki kız çocuğunun kendini yaktığı haberini duyunca bana şunu dedi; "Bak kızım, insanlarımız hangi yaşta olursa olsun, çocuk olsa bile çok cesaretlidir. Bu ülkeyi seviyorlar. Bizim çocuklarımızın bile bazı insanlardan daha iyi duyguları, düşünceleri var. Kendini yakmak hiç kolay değildir, yavaş yavaş yanarak ölmek..." Bir insanın içinde her şeyin üstünde birşey olmalı ki, kendini yaktığı zaman o içindeki ateşten daha güçlü olsun. Annem de öyle yaptı.

*İnsanlık devriminde görün bizi
Özgürlüğe gebe alevlerde tutun bizi
Küllensin bedenimiz
Engin semalara,
Derin mavi deryalara,
Kızıl sarı bozkırlara
Arifesinde ufkun ülkemizin
Heybetli dağlarına
Serpin bizi.
Yıkayın ruhunuzu!
Kutsal ırnaklarında
Derin vadilerin.
Güzelliğe soyun!
Bağımsızlık rüzgarlarına
Salın bizi
GÜNEŞ'in ışıklarına serin,
Gökyüzüne gömün bizi...*

Ahmet Yıldırım-Tayhan Umud ve Remzi Akkuş -
Jêhat- 19 Kasım 1998-Rusya'da Güneşimizi
Karartamazsınız şiarıyla bedenlerini ateşe vererek
ölümsüzlük kervanına katıldılar.